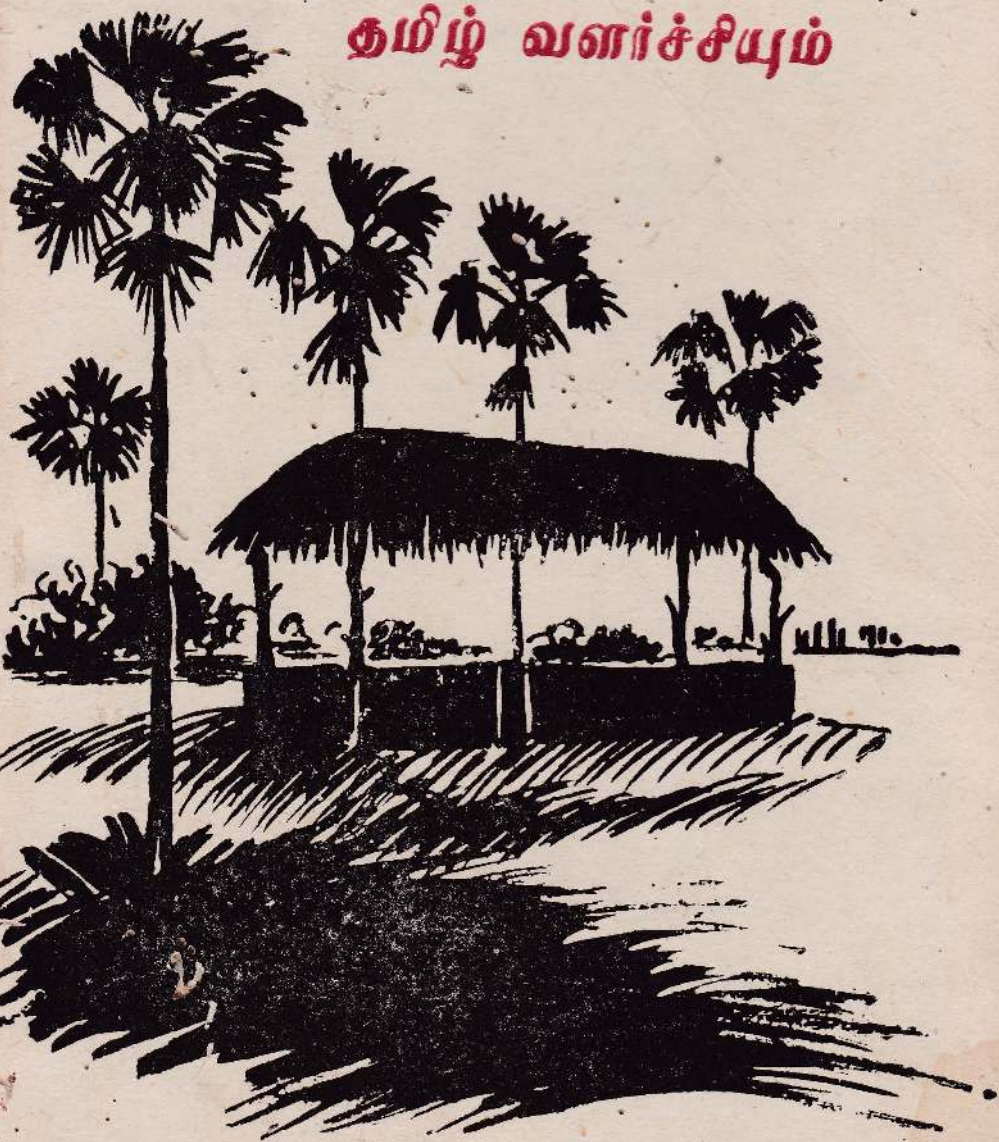
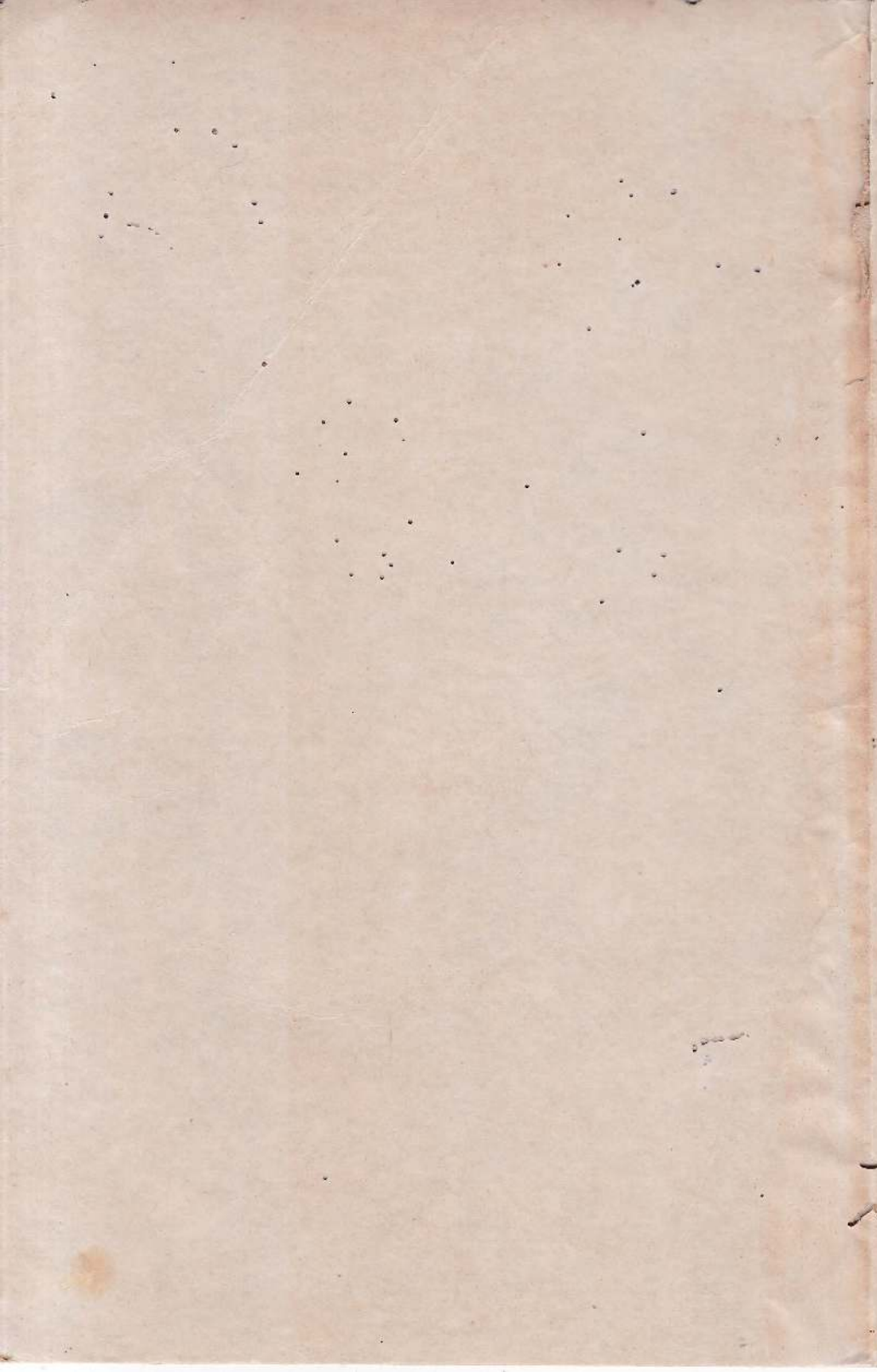

அமெரிக்கன் மிஷனும்
இலங்கையில்
தமிழ் வளர்ச்சியும்

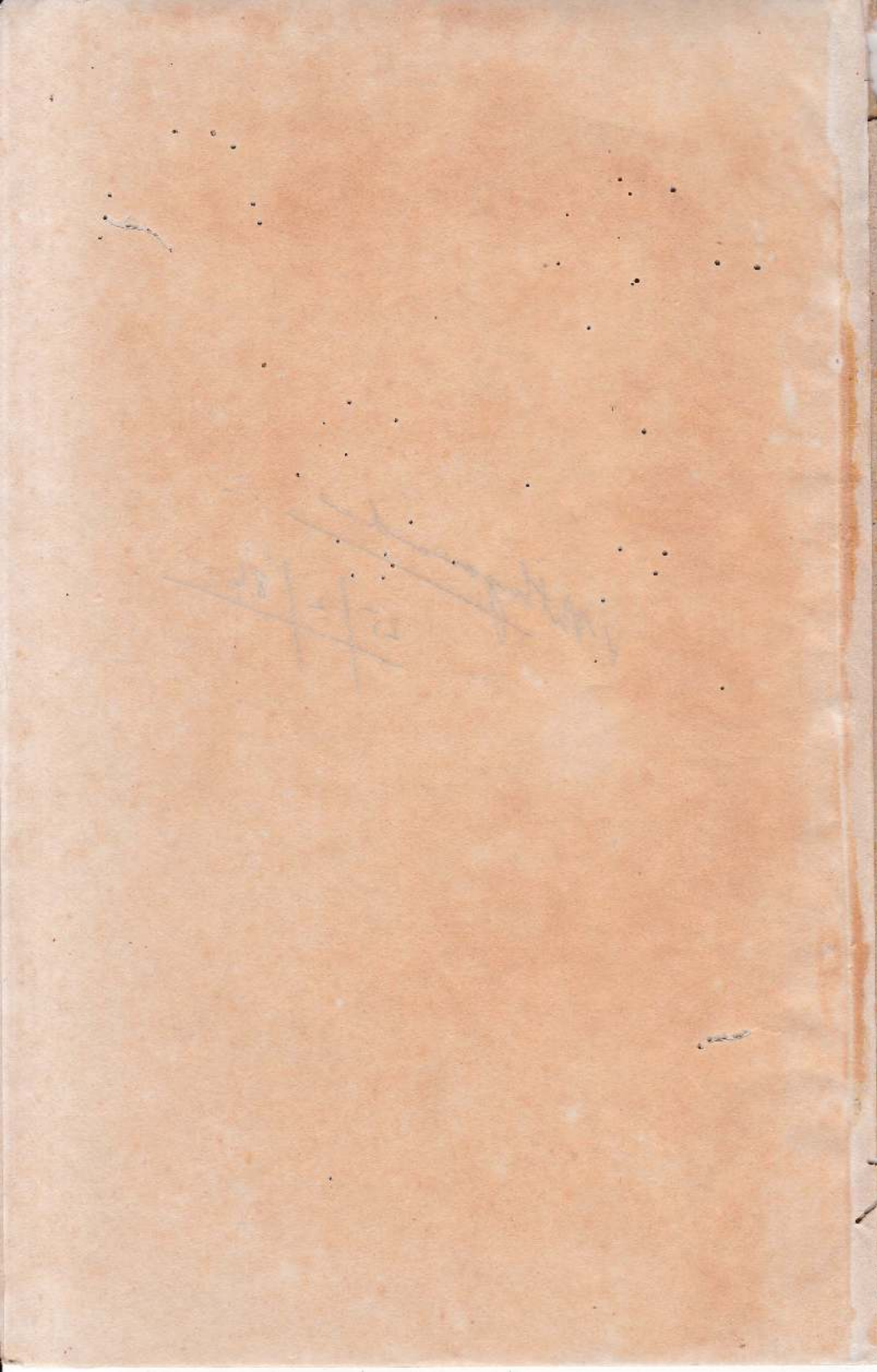

எஸ். ஜெபராசன்

V. Mithyananda

25/2/84

அமெரிக்கன் மிஷனும்
இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும்

எஸ். ஜெபநேசன், M.A., M.A. (Phil.), B.D.

வேளியிட்டோர்:
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
வட்டுக்கோட்டை

1983

**The Contribution made to Tamil by
the American Missionaries who served
in Jaffna, Sri Lanka.**

S. Jebanesan

Published by:
JAFFNA COLLEGE, Vaddukoddai.

Cover Design by P. A. Amirthanathan

**Price: Rs. 20-00
In India Rs. 15-00
Other Countries \$ 3**

PRINTED AT
THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM

1983

Journal of the American Historical Association

Handwritten mark or signature

Volume 100, Number 1, January 1930

Editorial Board

The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Editorial Board: The American Historical Association

Jaffna College Publications

அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும்
— எஸ். ஜெபநேசன்

Bunker Memorial Lectures

The Crisis in Modern Society
— S. G. SAIYIDAIN (1969)

Tamil Humanism .the Classical Period
— XAVIER S. THANINAYAGAM (1972)

Christianity Traditional Cultures and Nationalism
The South Asian Experience
— SINNAPPAH ARASARATNAM (1978)

Education and National Development
MALCOLM S. ADISESHIAH (1983)

Reflections on the Humanities in a Democratic Culture
— J. W. BICKNELL (*In the press*)

A History of Jaffna College 1923 — 1980
— S. KULANDRAN (*In the press*)

A Century of English Education
— J. V. CHELLIAH (*Reprint*)

அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் சரித்திரம்
— C. D. வேலுப்பிள்ளை (முத்ய பத்ப்பு)

அமெரிக்கன் மிஷனும்

இலங்கையில்

தமிழ் வளர்ச்சியும்

எஸ். ஜெபநேசன்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

संस्कृत

संस्कृत

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

DEDICATION

TO MARY AND MAGRET LEITCH
American Missionaries.

Who when serving at Chavakachcheri brought
my ancestors into the fellowship of the Church.

எனது நன்றி

இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப் பணியை எனது முதுமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுப் பொருளாகத் தேர்ந்துகொண்டேன். பேராசிரியர் கலாநிதி .சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் என்னுடைய ஆர்வத்தை வளர்த்துவந்தார்.* அவருடைய மேற்பார்வையின் கீழ் தொடங்கிய இந்த ஆய்வு அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகச் சென்றபின் பேராதனைத் தமிழ்த் துறையை அலங்கரிக்கும் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை, திரு. வே. தில்லைநாதன். M. A. M. Litt., ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் தொடர்ந்தது. என் ஆய்வுரையை நெறிப்படுத்திய இம்மூவருக்கும் நான் மிகுந்த நன்றியுள்ளவரையிருக்கின்றேன்.

இந்த ஆய்வினை நான் மேற்கொண்டபொழுது எனக்கு வேண்டிய நூல்களையெல்லாம் தந்துதவிய பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர், பேராசிரியர் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா ஆகியோருக்கும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகராகவிருந்த திரு. ஆர். எஸ். தம்பையா அவர் கட்டும் நான் என்றுங் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மிஷனரிமாரைப் பற்றிய வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்கள் பலவற்றை எனக்குக் கூறிய இளைப்பாறிய பேராயர் கலாநிதி சபாபதி குலேந்திரன் அவர்கள் என் அன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரியவர்.

தட்டச்சு செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வுரையை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி இயக்குனர் சபைக்கும் குறிப்பாக அதிபர் இராஜன் சுதிர்காமர் அவர்கட்கும் என் இதயபூர்வமான நன்றி உரித்தாகுக.

ஆய்வுரை அச்சுவாகனம் ஏறமுன் அதனை முழுவதும் வாசித்து வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கியவர் பேராசிரியர் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி அவர்கள். பலவித வேலைகள் மத்தியில் இம்முக்கிய பணியைச் செய்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலாக்கத்தின் போது அட்டவணைகள் தயாரிப்பதிலும், தட்டச்சு செய்வதிலும், அச்சுப்படிவங்கள் திருத்துவதிலும் எனக்கு உதவிபுரிந்த எனது மாணவர்கள் சு. தேவானந்தர், பா. சிவக்குமார், கோ. நடராசா ஆகியோரையும் நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

இந்த நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு உதவிய சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தாருக்கும் என் உளப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ். ஜெபதேசன்

அணிந்துரை

பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்

தமிழ் வளர்ச்சியில் மதங்களின் பங்களிப்பு என்ற விடயம் விரிவான ஆய்வுப்பரப்புடையது. காலத்துக்குக் காலம் தமிழர் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெற முயன்ற பல்வேறு மதங்களும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மகத்தான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளன. இவ்வகையிற் கடந்த மூன்று நூற்றாண்டு கால வளர்ச்சியிலே கிறிஸ்தவ மதத்தின் பங்களிப்புத் தனிச்சிறப்புடையது. குறிப்பாக அமெரிக்க மிஷன் என்னும் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசார இயக்கம் தமிழ்வளர்ச்சிக்கு ஆற்றியுள்ள பணி விதந்துரைக்கத்தக்கது.

அமெரிக்காவின் “மசாச்சசெற்ஸ்” மாநிலத்தில் துளிர்விட்ட பக்தி இயக்கம், அமெரிக்க மிஷனாகக் கீழைத்தேயங்கட்கு வந்தபோது அதன் முக்கிய பணிக்களமாக ஈழத்தின் வடபகுதி அமைவதற்கு அன்றைய வரலாற்றுச் சூழல் காரணமாயிற்று. கிறிஸ்தவ சவிசேஷத்தைப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கில் வந்து யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமப் பகுதிகளிற் குடியேறிய, அம்மிஷனரியினர் அதற்குக் கருவியாகப் பயன்படும் என்ற நோக்கிலே, தமிழைக் கற்றனர்; கல்விக்கூடங்களை அமைத்தனர்; பாடநூல்களை எழுதினர்; மொழிப்பரிமாற்றத்திற்காக, அகராதிக்கலையிற் கவனம் செலுத்தினர்; பத்திரிகைகள், நூல்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் என்பனவற்றை வெளியிட்டனர். இத்தகைய முயற்சிகள், தமிழின் நவீனமயப்பட்ட வளர்ச்சி என்னும் பயிருக்கு, எருவாகவும் நீராகவும் பயன்பட்டன. ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இவர்கள் ஆற்றிவரும் இவ்வகைப்பணிகள் தமிழ்க் கல்வித்துறை — குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் கல்வித்துறை — இன்று அனைத்துலகத் தரத்துடன் திகழ்வதற்குப் பிரதான காரணமாயின என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மை.

இவ்வாறு அமெரிக்க மிஷன் இயக்கத்தினராலே தமிழ் அடைந்த பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சியையும் பற்றிய ஆய்வாக “அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ்வளர்ச்சியும்” என்ற இந்நூல் அமைகின்றது. இதனை எழுதிய திரு. எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் அமெரிக்கன் மிஷனின் கல்விப் பாரம்பரியத்தினை நன்கறிய வாய்ப்புப் பெற்றவர்; தமிழ் ஆர்வலர்; தாம் தமிழ் முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்கு மேற்கொண்ட ஆய்வினை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நூலை எழுதியுள்ளார்.

அமெரிக்கன் மிஷனரின் தமிழ்ப்பணி தொடர்பாக அவ்வப்போது கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. நூல்கள், ஆய்வுவேடுகள் முதலிய வற்றிற் குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் தமிழில் இவ் விடயம் தொடர்பாக வெளிவரும் முதலாவது ஆய்வுநூல் இதுவென்றே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இது இந்நூலின் வரலாற்று முக்கியத்து வத்தினை உணர்த்தி நிற்பதாகும். பல அரிய தகவல்களைத் திரட்டி ஆதார பூர்வமான நூலாக ஆக்கியுள்ள எஸ். ஜெபநேசன், அமெரிக்க மிஷனரினதும், தமிழறிஞர்களினதும் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஆறு இயல்களைக் கொண்டமைந்த இந்நூலில் முதலாம் இயல், அமெரிக்கன் மிஷனரின் தோற்றம் பற்றியும், அது ஈழம் வந்தபோது யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் இருந்த நிலையையும் விளக்குவது. சமயப் பிரசார நோக்கில் வந்த மிஷனரியினர், அதற்குக் கருவியாகப் பாட சாலைகளை அமைக்க முயன்றமையை இரண்டாம் இயல் விளக்கி நிற்கின்றது. வட்டுக்கோட்டையில் 1823ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட "செமினரியின்" வரலாற்றையும், அது நிகழ்த்திய சாதனைகளையும் மூன்றாம் இயல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நான்காம் இயல் அகராதிப் பணிபற்றி விளக்குகின்றது. குறிப்பாக "உவின்கிலோ அகராதியின் அமைப்புச் சிறப்பையும், அது சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தமையையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஐந்தாம் இயல் அச்சுப்பணிபற்றி விளக்குகின்றது, ஆறாம் இயல் அமெரிக்கன் மிஷனரின் தமிழ் வளர்ச்சி பற்றிய பொதுமதிப்பீடாக அமைகின்றது.

"அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் சமயப்பிரசார முறைகளுக்கு அத்தி பாரமாக அமைந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுகளே தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்தனவென்பதும், அக்கோட்பாடுகளே ஈழத்திற் பணியாற்றிய பிறநாட்டுத் தொண்டர்களில் அமெரிக்கன் மிஷனரி மாரைத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மிகக்கூடுதலான பங்களிப்பினைச் செய்வதற்கு வழிவகுத்தன என்பதும் புலனாகும்" (பக்கம் 86).

என்று தமது மதிப்பீட்டை நிறைவு செய்கின்றார்.

நூலின் இறுதியிலே ஆய்வாளர்க்குப் பயன்படத்தக்க வகையிலே, அரிய தகவல்கள் பிற்சேர்க்கையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளமை வரவேற்கத் தக்கதொரு முயற்சியாகும்.

முதுகலைப் பட்ட ஆய்வேடுகளும், கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வேடுகளும், நூலுருப்பெறும் மரபு ஈழத்தில் நிலைத்துவிட்டது. ஆய்வு நூல்களை விலைகொடுத்து வாங்கும் மனோபாவமும் வளர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகையில் எஸ். ஜெபநேசனின் இந்நூலுக்குத் தமிழார்வலர் நல்லாதரவு நல்குவார்களெனத் திண்ணமாக நம்புகின்றேன். திரு. எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் தமது கல்வித்துறையில் மேலும் முன்னேறிப் பயனுடைய பணிகள் ஆற்றவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

FOREWORD

The Rt. Rev. Dr. S. Kulandran,
(Former Bishop of the Jaffna Diocese of the
Church of South India).

I have been asked to write a foreword to this book. I appreciate the honour, particularly because it gives me an opportunity of paying my tribute to the author. He not merely has a sense of history, but is well versed in matters of local interest; and as far as the subject he has undertaken to treat in this book is concerned, may said to be pretty well steeped in it. I wonder whether there are many others in Jaffna who could have treated this subject with the same sense of easy authority as he.

There are two continuous books on the history of the American Ceylon Mission: Helen. I. Root's "A Century in Ceylon" (in English) and the Rev. C. D. Velupillai's "History of the American Ceylon Mission" (in Tamil). Both bring down the story to the year 1916. There are others like Mrs. Miron Winslow's Diary, and "Seven years in Ceylon" by the Leitch sisters which deal with very limited periods. But it was outside the purpose of any of these books to dive into the cultural activities of the Mission or the results following from them, though of course Mr. Jebanesan would have drawn much from them,

Mr. Jebanesan has made it his business patiently to get into the cultural activities of the Mission, spend months in examining original documents and give us a definitive account of the whole matter. For this task, performed quite unasked for, future generations will always remain grateful to him.

The cultural activities of the Mission are matters of historical fact and cannot be denied. But as to their effects, there are two opinions: one applauds these activities as entirely beneficial and as having greatly contributed to the welfare of Jaffna, the other opinion holds that these activities denationalised us

and seriously damaged, if not destroyed, our culture. I have a suspicion that there are some who can be equally vocal in either camp, as occasion suits them.

To say that the cultural activities of the Missionaries destroyed our culture is not due to (as some of us think) malice, but to a mistake. There are many who say the British destroyed the ancient culture of India; but few of them, if given the chance, would like to live in the India before the British, with its suttee system, its thuggery, child-widows and the high-handed hegemony of the Brahmins.

A culture that closes itself to all new influences, new ideas and new insights, does not expose itself to new experiences but is handed down from generation to generation intact, wrapped up as in a parcel, is a dead thing. It is new influences, insights and experiences that renew a culture and make it live.

The mistake made by those who denounce the cultural activities of the Missions as having dealt out death to the old culture of Jaffna are actually denouncing it for having given it a new life.

The possibility of rejuvenation is denied to human beings, but it is at the disposal of institutions, cultures and nations, which keep themselves alive and fresh age after age, by absorbing new contributions and new influences.

So let us be thankful to the Missionaries for having infused new life into our culture; and let us be grateful to Mr. Jebanesan for putting down in writing for all to read how the whole process took place.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
முகவுரை	XV
முதலாம் இயல்	
அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரும் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயமும்	
i. மசாச்சு செற்ஸ் மாநிலத்தில் பக்தி இயக்கம்	1
ii. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இந்தியாவுக்கு வரல்	4
iii. தொண்டரும் களமும்	9
iv. சில மிஷனரிமாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்	13
இரண்டாம் இயல்	
அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலைகள்	
i. சமயப்பிரசாரமும் பள்ளிக்கூடங்களும்	21
ii. அமெரிக்கன் மிஷனின் ஆரம்பப் பள்ளிகள்	26
iii. மதிப்பீடு	30
iv. உடுவில் மகளிர் பாடசாலை	32
மூன்றாம் இயல்	
வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி	
i. செமினரியின் நோக்கம்	36
ii. செமினரியில் தமிழ்ப் பயிற்சி	38
iii. செமினரி மாணவர்களின் சாதனைகள்	40
நான்காம் இயல்	
அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தொகுத்த அகராதிகள்	
i. தமிழ் வரலாற்றில் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல்	45
ii. ஐரோப்பியரின் ஆரம்பகால முயற்சிகள்	48
iii. மானிப்பாய் அகராதியும் கையகராதியும்	50
iv. உவின்சிலோ அகராதி	54
ஐந்தாம் இயல்	
அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சுப்பணி	
i. புரட்டஸ்தாந்து பாரம்பரியத்தில் அச்சியந்திரம்	59
ii. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம்	62
iii. உதயதாரகை	66
iv. வைத்திய நூல்கள்	68
v. உரைநடை வளர்ச்சி	73

ஆறாம் இயல்	பக்கம்
அமெரிக்கன் மிஷன் சாதித்ததென்ன?	
i. சமயவாதிகளும் தமிழும்	80
ii. கல்விப் பெருக்கம்	82
நூற்பட்டியல் — தமிழ்	88
நூற்பட்டியல் — ஆங்கிலம்	91
பிற்சேர்க்கை (அ)	
இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார். வரிசை	96
பிற்சேர்க்கை (ஆ)	
கிறிஸ்தவ தோத்திரப் பாடல்கள் இயற்றிய புலவர்கள்	
அட்டவணை	100
பிற்சேர்க்கை (இ)	
வட்டுக்கோட்டை செமினரியிற் கற்பித்த ஆசிரியர்கள்	
அட்டவணை	101
பிற்சேர்க்கை (ஈ)	
செமினரியிற் சேர்ந்துகொள்வதற்கு வேண்டப்பட்ட	
தகைமைகள்	102
பிற்சேர்க்கை (உ)	
அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் ஆறுமுகநாவலர் பற்றிய	
குறிப்புகள்	103

முகவுரை

இலங்கையிற் பணியாற்றிய மிஷனரிமாரினது வாழ்க்கையும் பணியும், நன்கு ஆராயப்படாத விஷயங்களாக இருக்கின்றன. டேவிட் லிவிங்ஸ்டன், வில்லியம் கேரி, சி. ரி. ஸ்டீட் போன்ற வீரதியாகிகளையும், சீகன்பால்கு, கால்டுவேல், போப்பு போன்ற தமிழ் ஆர்வலரையும் ஈழத்தவர் பலர் விதந்து போற்றுகின்றனர். பல்கலைக்கழகங்களில் அவர்களின் சாதனைகள் ஆராயப்படுகின்றன. அவர்களைப் போன்று சாதனை வேட்கையும், தமிழார்வமும் கொண்ட தொண்டர்கள் இலங்கையிலும் பணியாற்றியிருக்கின்றனர் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ஆனால் அத்தொண்டர்களின் வாழ்க்கையின் சிறப்பும் தொண்டின் பெருமையும் உலகுக்கு உணர்த்தப்படவில்லை. இலங்கையிற் கிறிஸ்தவர்களது தொகை குறைவாக இருப்பதும், இறையியற் கல்லூரிகள் அருகியிருப்பதும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அணி, மிஷன் வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அணி சிறியதாகவிருந்த பொழுதும், கல்வியிலும் செல்வாக்கிலும் பண்பாட்டிலும் நிகரற்று விளங்கியது. உடுவில்லில் 54 வருடங்கள் பணியாற்றிய லீவை ஸ்போல்டிங் அமெரிக்காவிலுள்ள "கார்ணல்" பல்கலைக்கழகத்தின் M. A. பரீட்சையில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றவர். 1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் காலடி எடுத்து வைத்த டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் உலகின் முதலாவது வைத்திய மிஷனரியாவார். வேலூர், சி. எம். சி. வைத்திய சாலையின் ஸ்தாபகர் செல்வி ஐடா ஸ்கடர் இவருடைய மகனின் புதல்வி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1847ஆம் ஆண்டு முதல் 1890ஆம் ஆண்டு வரை வட்டுக்கோட்டையிற் பணியாற்றிய கலாநிதி ஈ. பி. ஹேஸ்டிங்ஸ் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் மைத்துனர். அதாவது இரு முறை அமெரிக்காவுக்கு ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட குரோவர் கிளீவ்லண்ட் என்பவரின் சகோதரி இவர் மனைவி. இவ்வாறு சிறப்பு வாய்ந்த பெருமக்கள் பலரைக் கொண்டு விளங்கிய அமெரிக்கன் மிஷன் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் மட்டுமே பணியாற்றியது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விவளர்ச்சியிலும் சுகாதாரத்திலும் பெரும் மாற்றங்களேற்பட்டன. இவை சமூகவியலாளர்கட்கும், வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் அரியவாய்ப்புக்களை வழங்குந்துறைகள்.

1930ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில், பண்டிதர் இராமசாமி நமசிவாயம் அவர்களுக்கு "இலக்கண வித்தகர்" என்ற பட்டத்தை வழங்குமாறு பரிந்துரைசெய்த பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

“..... இந்த யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய இலக்கண இலக்கிய செம்பாட்டு ஊற்றுக்களுடன் அமெரிக்காவில் தொடங்கி, வட்டுக்கோட்டையில் கொப்புளித்துப் பாய்ந்த, சுதேசமயமாக்கப் பட்ட ஒரு பாரம்பரியமும், கொழும்பில் ஊற்றெடுத்துப் பேராதனையில் ஓடிய, இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவான ஒரு தேசிய ஆராய்ச்சிப் பாரம்பரியமும் இணைந்த பொழுதுதான் யாழ்ப்பாணமே பல்கலைக்கழகமாயிற்று, யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழகம் தோன்றிற்று”

இந்தியா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளில் மிஷனரிமாரின் பணிகள் காய்தல் உவத்தலின்றி நன்கு ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில ஆய்வுகளே இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கல்விப் பணி பற்றி சிந்தாமணி பியரத்தூ அவர்களும், ஆர். இராஜபக்ஸ் அவர்களும் முறையே மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழகத்திற்கும் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுரைகளைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். துணைவேந்தர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன், திரு. ஆ. விமலச்சந்திரா, அமரர் கே. ஈ. மதியாபரணம் ஆகியோர் முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப்பணி பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படித்திருக்கின்றனர். திரு. இ. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் “கிறீனின் அடிச்சுவடு” என்னும் நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இளைப்பாறிய பேராயர் ச. குலேந்திரன் தாம் எழுதிய “கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு” என்ற நூலில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பங்களிப்பினை விளக்கியுள்ளார். ஆனால் இந்நூல்களும் ஆய்வுரைகளும் இந்தியாவில் மலர்ந்திருக்கும் மிஷன் சரித்திரங்களுக்கும், மிஷனரிமார் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களுக்கும் இணையாகா. அங்கு மாதந்தோறும் மிஷனரிமாரின் பணிகள் பற்றி நூல்களும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் வெளிவந்தவண்ணம் இருக்கின்றன.

“அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ்வளர்ச்சியும்” என்னும் இந்த ஆய்வுரை இத்துறையில் பலர் ஈடுபட்டுழைக்க உந்துதல் அளிக்க வேண்டுமென்பதே எனது ஆவல். யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய மிஷனரிமார் ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்க்கை வரலாறுகள் தனிநூல்களாக வெளிவர வேண்டும். மிஷன் ஸ்தாபனங்களின் சேவை புறநோக்காக ஆராயப்படல் வேண்டும். இவை யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வரலாற்றையும், இலக்கிய மரபையும் உணர்ந்து கொள்வதற்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

முதலாம் இயல்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரும் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயமும்

I. மசாச்சுசெற்ஸ் மாநிலத்தில் பக்தி இயக்கம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமெரிக்காவில் நிலவிய அரசியல், பொருளியல், சமூகவியற் பின்னணி, அப்பின்னணியில் மலர்ந்த மிஷனரி இயக்கத்தின் பண்பு மனப்பாங்கு, நோக்கம் என்பவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் தோற்றத்திற்குச் சமய உணர்வும் எதேச்சாதிகார சமய நிறுவனங்களுக்கெதிராகக் கிளர்ந்த சுதந்திர உணர்வும் பெருமளவு காரணமாக அமைந்தன. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில அரசின் சமயக்கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாத புரட்டஸ்தாந்துத் தீவிரவாதிகள் பெருந் தொகையினராக அமெரிக்காவுக்குப் புடைபெயர்ந்து அதன் வடகிழக்குக் கரையோரத்திலே குடியேறினர். 1620இல் இங்கிலாந்திலிருந்து புறப்பட்ட “புனித பிதாக்கள்” என்றழைக்கப்பட்ட புரட்டஸ்தாந்துத் தீவிரவாதிகள் வட அமெரிக்காவில் நியூஇங்கிலாந்து என்ற மாநிலத்தை அமைத்து, தமது சமயக் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப ஆட்சி நடாத்தினர். இவ்வாறு சமய அகதிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தக் குடியேற்ற இயக்கம் பதினேழாம் நூற்றாண்டு முழுவதும் நடைபெற்று வந்தது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஆணிவேராக அமைந்த பதின்மூன்று குடியேற்ற மாநிலங்களும் அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கரையோரத்தில் நிலைபெற்று விட்டன. சாதனை வேட்கையும், துணிச்சலும், இறையன்பும் நிறையப் பெற்ற மக்களே இக் குடியேற்றக் குடித்தொகையிற் பெரும்பகுதியாக இருந்தனர் என்று கொள்ளலாம்.

சீர் பொருந்திய இச் சமுதாயத்தில் மசாச்சுசெற்ஸ் மாநிலம் பலவித சிறப்புக்களைக் கொண்டு விளங்கியது. வித்துவக் கிளர்ச்சிக்கும், அறிவுப் பெருக்கத்திற்குங் காரணமான அச்சகம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலே முதன் முதலாக இந்த மாநிலத்திலேயே தோன்றியது. இதன் தலைநகராகிய பொஸ்ரன் பட்டணத்திற்குள் 1690ஆம் ஆண்டில் பெஞ்சமின் ஹாரிஸ் என்பவர் அமெரிக்க குடியேற்ற நாடுகளின் முதற் பத்திரிகையான “Public Occurences Both Foreign

and Domestic” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். புத்தி ஜீவிகளும் சாதனை வேட்கை மிகுந்தவர்களும் வாழ்ந்த இம்மாநிலத்தில் 1734ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துவப் பக்தி இயக்கம் ஒன்று தோன்றி வளர்ந்தது. “மாபெரும் எழுப்புதல்கள்” எனக் குறிப்பிடப்பெற்ற இவ்வியக்கத்திற்கு ஜோனத்தான எட்வர்ட்ஸ் என்பவருடைய பிரசங்கங்கள் முக்கிய காரணமாக அமைந்தன. 1773ஆம் ஆண்டில், இங்கிலாந்துக்கெதிராகச் சுதந்திரப்போர் ஆரம்பித்த பொழுது அதி தீவிரமாகப் போராடிய மாநிலங்களில் ஒன்று மசாச்செற்ஸ் ஆகும். ஆகவே பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலும், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் சுதந்திர உணர்வு, அறிவுப் பெருக்கம் என்பன பூரணப் பொலிவு கொண்டு விளங்கிய மாநிலம் மசாச்செற்ஸ் என்பதும், உலகத்திலேயே மிக முன்னேற்றமடைந்துள்ள சமுதாயங்களில் ஒன்றாக அக்காலகட்டத்தில் மசாச்செற்ஸ் திகழ்ந்தது என்பதும் புலனாகிறது. அறம் வளரவேண்டும், விடுதலை மலர வேண்டும், அறிவு பெருக்கவேண்டும், பொதுவாக நல்லதெல்லாமே சீர்பெற்று ஒங்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தைக் கொண்ட இந்தச் சமுதாயத்தில் மிஷனரிமாரை உலகுக்கனுப்பும் அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கம் உருவாகியதில் வியப்பில்லை.

கல்வியறிவும், சமய எழுச்சியும் நிறைந்த குழல் பிறநாடுகளுக்கும் தாம் கொண்ட சமயநெறியை எடுத்துச்செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தது. இந்த உணர்வினை ஒரு பலம்வாய்ந்த இயக்கமாக மாற்றியமைத்தவர் 1783இல் தோன்றிய சாமுவேல் மில்ஸ் என்னும் வாஸிபராவார். இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்குத் தலைவனின் குணதிசயங்கள் சிறப்புக் காரணம்; அவன் வாழ்ந்த குழல் பொதுக்காரணம். இவருடைய தாயார் இவரை ஒரு பக்தி நிறைந்த குழலிலே வளர்த்து வந்தார். சிறுவனாக இருந்த சாமுவேல் மில்ஸ் அமெரிக்க குடியேற்ற நாடுகள் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் செவ்விர்திய மக்கள் மத்தியில் சுவிசேடம் செய்து உயிரைத் தியாகம் செய்த சுவிசேடர்களின் வீர வரலாறுகளை எடுத்துக் கூறுவார். கிறிஸ்தவ சமயத்தை அறிவிக்கக் கடல்கடந்து தூரதேசங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். கிறிஸ்தவமதத்தை அங்கெல்லாம் பரப்ப வேண்டும் என்பதே சாமுவேல் மில்ஸின் இளமைக் கனவுகள். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற மசாச்செற்ஸ் மாநிலத்திலுள்ள வில்லியம்ஸ் கல்லூரியில் 1806ஆம் ஆண்டிற் சேர்ந்தார். அவரும் அவரைச் சார்ந்த மாணவர்கள் சிலரும் வாரம் இருமுறை கல்லூரியை அடுத்துள்ள பூங்காவிற் கூடிப் பிரார்த்தனை செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டனர். ஒரு தடவை அவர்கள் பிரார்த்தனைக் காஃப் பூங்காவுக்குள் புகுந்தபோது பலத்த புயற்காற்றும் மழையுந் தோன்றின. அவ்வாஸிபர்கள் வைக்கோலினாலான குடிசை ஒன்றிற்

புகுந்து இறைவனை வழிபாடு செய்தனர். வெளியே இருந்த கடும் புயலும், மழையும் ஆசிய மக்களின் அவலத்தையும், நிர்ப்பந்தத்தையும் தமக்குணர்த்த இறைவனினாலே அருளப்பட்ட அசீரியாகவே அவர்களுக்குப் பட்டது. அப்பிரார்த்தனையிற் கலந்துகொண்டவர்கள் சாமுவேல் மில்ஸ், ஜேம்ஸ் ரிச்சார்ட், எல். ரெபின்ஸ், எச். லூமிஸ், பி. கிறீன் ஆகியோராவர். இவர்களே அமெரிக்க மிஷன் சங்கத்தின் முன்னோடிகள். இவர்கள் வழிபாடு செய்த புனிதஸ்தலம் இன்னும் மசாச்சசெற்ஸ் வில்லியம்ஸ் கல்லூரியிற் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. வைக்கோற் குடிசையிற் பிரார்த்தனை செய்த பக்தர்கள் தமது கல்லூரியில் 1808ஆம் ஆண்டு சகோதரர்கழகம் (Society of Brethren) என்ற அமைப்பை மில்ஸ் அவர்களின் தலைமையிலே ஏற்படுத்தினார்கள். அவர் கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்திற் போதிய பயிற்சி பெறுவதற்காக அண்டோவர் இறையியற் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயிற்சி பெறலானார். இக்கால கட்டத்தில் ஐட்சன், நியூவெல், நொட் என்போர் அவருக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாயினர். அண்டோவர் இறையியற் கல்லூரியிலும் சகோதரர், கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பக்தியுள்ள இவ்வரலிபர்கள் பிறதேசங்களுக்குச் சென்று மதத்தொண்டாற்றுவதற்குத் தமது வாழ்வை அர்ப்பணிப்பது என்று பிரதிக்கொரு செய்து கொண்டனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் அமெரிக்காவில் மட்டுமின்றி புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ தேசங்கள் அனைத்திலுமே சமய எழுச்சிக் காலமாக அமைந்தது. இங்கிலாந்திற் பல்வேறு திருச்சபைப்பிரிவுகள் தமக்கெனப் பிறநாடுகளிற் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் செய்யத் தொண்டர் குழாங்களை அமைத்துச் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. பப்டிஸ்ட் திருச்சபையின் மிஷனரி சங்கம் 1792இல் உதித்தது. லண்டன் மிஷனரி சங்கம் என்னும் கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையாரின் மிஷனரி சங்கம் 1795இல் உதயமாகியது. அங்கிலிக்கன் மிஷனரி சங்கம் (C. M. S.) 1799இல் தோன்றிச் செயற்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்காவிலே, திருச்சபைகள் இவ்வாறான நற்செய்தித் தொண்டர் குழாங்களை (Missionary Societies) அமைக்கவில்லை. எனவே அண்டோவர் இறையியற் கல்லூரியிலே கல்வி பயின்ற ஆர்வமிக்க வாலிபர்கள் இங்கிலாந்திலே செயற்பட்டுவந்த லண்டன் மிஷனரி சங்கத்திற்கு அவர்கள் பணியாற்றிவந்த களங்களிலே தம்மைப் பயன்படுத்துமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். ஆனால் பின்னர் அத்தகைய எண்ணத்தை விடுத்து அமெரிக்காவிலே ஒரு மிஷனரி சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று எண்ணலாயினர். சாமுவேல் மில்ஸ், தனது மிஷனரிமாரை அனுப்புவதற்கு அமெரிக்கா பிறநாட்டின் தயவை நாடக்கூடாதென்றும் தானே மிஷனரிமாருக்கு வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கவேண்டுமென்றும் அமெரிக்க மக்களின் உணர்சியைத் தட்டி எழுப்பினார். 1810இல் மசாச்சசெற்ஸ்

கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையின் வருடாந்தக் கூட்டம் பிராட்ஸ்போட் நகரில் நடைபெற்றபொழுது அண்டோவர் இறையியற் கல்லூரிச் சகோதரர் கழகத்தைச் சேர்ந்த வாலிபர்கள் கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபை ஒரு மிஷனரி சங்கத்தினை அமைக்கவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஒரு மனுவைச் சமர்ப்பித்தனர். அதன் முதற்றொண்டர் களாகத் தம்மை அர்ப்பணித்துகொள்ளத் தாம் தயாராக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டனர்.

இந்த வாலிபர்களின் ஆர்வத்தையும் திடசங்கற்பத்தையும் கண்ட கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையார் அவர்களின் மனுவைப் பரிசீலனை செய்வதற்கென மூவரைக்கொண்ட ஒரு விசேடகுழுவைத், தெரிவுசெய்தனர். இந்தக் குழு, வாலிபர்களின் மனுவை ஏற்றுக்கொண்டதுடன் பிறதேசங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு ஒரு அமைப்பு உருவாக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் சிபாரிசு செய்தது. 1810ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 29ஆம் திகதி கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையாரின் அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கம் (American Board of Commissioners for Foreign Missions) என்ற மிஷனரி சங்கம் உதயமானது. அதனை நடத்துவதற்கென ஒன்பது பேரைக் கொண்ட ஓர் இயக்குனர் சபையையும் கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையார் உருவாக்கினர். இந்தச் சங்கம் உவுஸ்நார் நகரிலே 1811ல் கூடியபோது மனுவைச் சமர்ப்பித்த வாலிபர்களில் நால்வரை இந்தியா, சீனா, பர்மா முதலிய நாடுகளுக்கு மிஷனரிமாராக அனுப்புவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.**

II. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இந்தியாவுக்கு வரல்

ஆசிய நாடுகளுக்குச் சென்று சவிசேட்ப்பணி செய்ய விரும்பிய தொண்டர்களுக்குக் கொங்கிறிக்கேஷனல் திருச்சபையார் முதலில் குருத்துவ அபிடேகம் அளித்தனர். கிறிஸ்தவ சடங்குகள் பலவற்றை அபிடேகம் பண்ணப்பட்ட குருவே நிகழ்த்த முடியும் என்ற விதி உண்டு. அபிடேகம் பண்ணப்பட்ட குருமார்களில் நொற், ஹோல், ஹைஸ் என்னும் மூவரும் 1812ஆம் ஆண்டு பிலடெல்பியா துறைமுகத்திலிருந்து ஹார்மனி என்னும் கப்பலில் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டனர். அதே வருடம் ஜட்சன், நியூவெல் என்னும் குருமார் “கரவன்” என்னும் கப்பலில் சாலேம் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டனர்.

இந்தியாவிலே நிலவிய அரசியல் நிலைமை அவர்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி தருவதாகக் காணப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயரின் இந்தியப் பேரரசு உருவாகிக்கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்தவ சமய வளர்ச்சியில் ஈடுபாடில்லாத ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி இந்தியாவின் பல இடங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருந்தது.

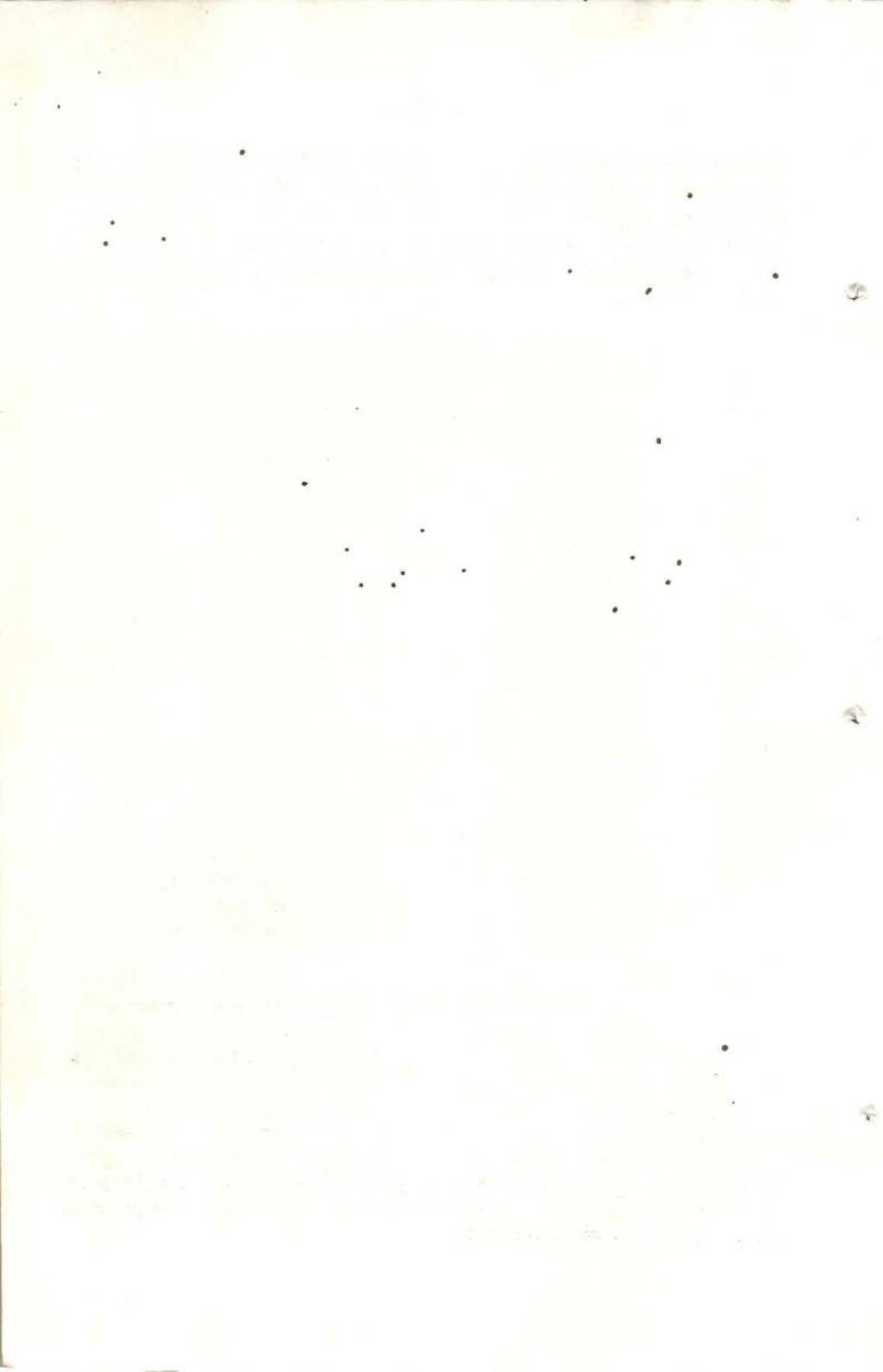
வியாபாரப் பெருக்கத்திலும் அதிகாரப் பரம்பலிலுமே ஆவல் கொண்டிருந்த ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பனி தமது நாட்டின் சவிசேடர்களுக்குக்கூடத் தடைவிதித்தது. அதனால் இந்திய மக்களின் ஆதரவையும், நல்லெண்ணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிராகச் சுதந்திரப் போர் நடத்தித் தம்மைத் தனிநாடாகப் பிரகடனம் செய்துகொண்ட அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளின் சவிசேடகர்களை அவர்கள் நஞ்சென வெறுத்தனர். 1792ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த சவிசேடகரான வில்லியம் கேரி என்பவர் கூட ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமாக விருந்த இந்திய நகர்ப் பிரதேசங்களிலே செயற்படமுடியாது, டென்மார்க் அரசனுக்குச் சொந்தமாக இருந்த செரம்பூரிலேயே பணியாற்றி வந்தார்.¹ எனவே, அமெரிக்க தெரண்டர்கள் இந்திய மண்ணிற் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன் அவர்கள் உடனடியாக இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் எனவும் இல்லாவிட்டாற் கைதிகளாக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்படுவார்கள் எனவும் கட்டளை விதிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க சவிசேடகர் உடனடியாகவே அந்நாட்டை விட்டு நீங்கி ஆசியாவின் வேறு பாகங்களுக்குச் சென்று பணியாற்றத் தீர்மானித்தனர். அவர்களிலே ஒருவரான சாமுவேல் நியூவெல் என்பவர் மொறிஷியஸ் தீவுக்குச் சென்று சவிசேடத்தை ஆரம்பிக்கலாமென்று எண்ணினர். மொறிஷியசுக்குப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கையிலே தமது மனைவியையும் குழந்தையையும் இழந்தார். இதனால் மனமுடைந்த நியூவெல், மொறிஷியஸ் தீவிலிருந்து பம்பாய்க்குச் செல்லத் தீர்மானித்தார். தன்னந்தனி அமெரிக்கனாக இந்திய சமுத்திரத்தில் நடமாடிய அவரை ஏற்றி வந்த கப்பல் பம்பாய்க்கன்றி இலங்கையிலுள்ள காலித்துறைமுகத்துக்கே செல்கின்றது என்பதனைப் பின்னரே அவர் அறிந்தார். இலங்கையிலே அப்பொழுது கிழக்கிந்திய கம்பனியின் அதிகாரம் நீங்கப்பெற்று, ஆட்சி ஆங்கிலேய அரசின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலேய தேசாதிபதியாகிய சேர் ரொபேர்ட் பிறவுன்றிக், மிஷனரிப் பணிக்கு ஆதரவு தருபவராகக் காணப்பட்டார். தமது அரசு கருமங்களிலே தமக்கு மிகவும் பிடித்தமான பகுதி கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சூதேசிகளுக்குப் பரப்புவதே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.² இவருடைய ஆதரவில் சாமுவேல் நியூவெல் இலங்கையிலே பத்து மாதம் தங்கியிருந்து சவிசேடத்திற்கு ஏற்ற களத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஈடுபட்டார். யாழ்ப்பாணத்திற்கும் வந்து இங்கு ஒன்றரை மாதம் தங்கியிருந்து இங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறை, எண்ணப் பாங்குகள், தேவைகள் என்பனவற்றைக் கண்டறிந்தார். யாழ்ப்பாணம் அப்பொழுது ஒல்லாந்து நாகரிகத்திலும் பண்பாட்டிலுமிருந்து நீங்கி ஆங்கிலேய செல்வாக்கிற்குள் வந்துகொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாண மக்களின் அமைதியும், கல்வியார்வமும், பண்பாடும் சாமுவேல் நியூவெல்லைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கவேண்டும்,

யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பொழுது நிலவிய சமுதாய அமைப்பில் புரட்டஸ்தாந்துமதப் பிரசாரம் சிலசில இடங்களில் நடந்து வந்தது. 1795இல் உதயமான லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தைச் சேர்ந்தபாம் என்னும் மதகுரு தெல்லிப்பழையில் பணியாற்றினார். இவர் 1806ஆம் ஆண்டு லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தினால் அனுப்பப்பட்ட புகழ்பூத்த மிஷனரிகள் அறுவரில் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அறுவரில் ஒருவராகிய நிக்கில்தோப் குரவரே தென் இந்தியாவிலுள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான நாடார்குல மக்கள் புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தைத் தழுவுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர். ஆனால், நியூவெல் யாழ்ப்பாணம் வந்தபொழுது பாம் குரவர் தனது பணியை முடித்துக் கொண்டு கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார். நியூவெல், அவர் எட்டு வருடங்களாகத் தெல்லிப்பழையிற் பணியாற்றிய இடத்தையும் அவர் வாழ்ந்த வீட்டினையும் அவர் பயன்படுத்திய ஒல்லாந்து தேவாலயத்தையும் பார்வையிட்டார். இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே பணிபுரிந்த இன்னொரு புரட்டஸ்தாந்துமதத் தொண்டர், இந்தியரான கிறிஸ்தியன் டேவிட் என்னும் பக்தராவர். இவர் தென்னிந்தியாவிற் பணிபுரிந்தவரும் மைசூர் மன்னன் திப்பு சுல்தானின் நண்பராகவும் சரபோஜி மன்னனின் ஆசிரியராகவும் விளங்கிய பிரடெரிக் சுவாட்ஸ்³ என்னும் ஜேர்மன் லாதரன் மிஷனரியினால் கிறிஸ்தவராக்கப்பட்டவர். கிறிஸ்தியன் டேவிட் பின்னர் அங்கிலிக்கன் திருச்சபையினால் மதகுருவாக அபிஷேகம் செய்யப் பட்டு இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இவர் சுண்டிக்குளியில் ஆற்றிய பணியே சுண்டிக்குளி கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் வித்தாக அமைந்தது. சுண்டிக்குளியில் இப்போதுள்ள சுவாட்ஸ் ஒழுங்கை கிறிஸ்தியன் டேவிட் போதகரின் களமாக இருந்திருக்கலாம். அவரைப் போலவே பட்டினத்தில் ஒல்லாந்து சீர்திருத்தத் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும் ஒல்லாந்து நாட்டவருமான ஸ்கிறிதெர் என்னும் மாது ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைப் பிள்ளைகளுக்கு நடாத்தி அதன் மூலமாக கிறிஸ்தவ உண்மைகளைப் போதித்து வந்தார். இத்தகைய சுவிசேட்பணி யாழ்ப்பாணப் பட்டினப் பகுதிகளில் நடைபெற்றிருந்த பொழுதிலும் கிராமங்களிலே கிறிஸ்தவ சுவிசேடம் சிறிதளவேனும் இல்லாதிருந்த சூழலை நியூவெல் அவதானித்தார். அவரது ஆராய்ச்சியின்படி இலங்கை முழுவதிலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடே மிஷனரிப் பணிக்கு அதிக வாய்ப்புள்ள பிரதேசமாகத் தென்பட்டது. 1813ஆம் ஆண்டு அவர் தம்மை அனுப்பிய அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கத்திற்கு எழுதிய கடிதத்திலே தமது ஆய்வின் முடிவை விளக்கிக் கூறினார். “இலங்கை அரசினர் மிஷனரி பணிக்கு ஆதரவு நல்குபவர்களாக இருக்கின்றனர். இலங்கையின் சனத்தொகை முப்பது லட்சமாக இருப்பதனால் சகலருக்கும் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை எடுத்துக் கூறுவது இலகுவானது. இலங்கையிற் பேசப்படும் மொழிகளில் ஒன்றான தமிழில் திருமறை முழுவதும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களத்தில் புதிய ஏற்பாடு மொழிபெயர்க்கப்பட்

அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் முன்னோடி

வண. சாமுவேல் நியூவெல்

டுள்ளது. இலங்கையில் இரண்டு மிஷனரித் தொண்டர்களே இப்பொழுது பணியாற்றி வருகின்றனர். இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டால் அவர்கள் மூலமாகத் தென்னிந்தியாவிலுள்ள லட்சக் கணக்கான மக்களுக்குத் கிறிஸ்தவத்தைப் போதிக்கலாம். இந்திய அரசு நமது பணிக்குத் தடை விதித்தபொழுதும் யாழ்ப்பாணத்தை இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகவே கருதிச் செயற்படலாம்.”⁴

நியூவெல்லின் குறிப்புக்களும் அவர் தமது கடிதத்திற் கூறிய கருத்துக்களும் அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது களமாகத் தெரிவு செய்ய வழி வகுத்தது. ஆனால் நியூவெல்லின் ஆராய்ச்சி மட்டுமே யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு அமெரிக்கன் மிஷனின் பணியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குக் காரணமாயமைந்ததெனக் கூறிவிட முடியாது. இலங்கையை ஆட்சிபுரிந்துவந்த ஆங்கிலேய அரசு வேற்றுநாட்டவரான அமெரிக்கர் கொழும்பிலே நிலைகொள்ளுவதனை விரும்பவில்லை. எனவே தான் இலங்கையின் வடகோடியிலிருந்த யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குச் சென்று பணியாற்றும்படி கூறினார்கள். இதனாலேதான் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் வரலாற்றை எழுதிய ஜே. வி. செல்லையா, இலங்கைத் தீவின் வடகோடியிலுள்ள சின்னஞ்சிறு மணற்பாங்கான குடாநாடு கிழக்கிலே முதன்முதல் முகிழ்த்த ஐரோப்பிய கலாபீடம் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொண்டமைக்கு இறைவனின் விளக்கமுடியா வழிகளையே காரணமாகக் கூறமுடியும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁵

1812ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கம் தனது இரண்டாவது மிஷனரி அணியை இலங்கைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று முடிவு செய்தது. இதுவே அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் தோற்றமாகும். 1814ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட கெந்து உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவுக்கும் இங்கிலாந்துக்குமிடையிலான உறவு சீரடையலாயிற்று.⁶ இந்தியாவில் அதிகாரம் செலுத்திய ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சமயக் கொள்கையிலும் முக்கியமான ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. கிழக்கிந்திய கம்பனியின் சாசனம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஆங்கிலேய பாராளுமன்றத்தினால் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு வந்தது. 1813இல் அச்சாசனம் மீளாய்வு செய்யப்பட்ட போது எல்விபர் ஃபோஸ், சேர் சார்ல்ஸ் கிரூன்ஸ் ஆகிய சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் அதில் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்படும்படி செய்தனர். குடியேற்ற நாடுகளில் கிறிஸ்தவ சமயத்தை அறிவிக்கும் பொறுப்பு ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பனிக்கு உண்டென்றும், இந்தியா மிஷனரி பணிக்கெனத் திறந்து விடப்படல் வேண்டும் என்றும், இந்தியாவில் பணியாற்றும் கிறிஸ்தவ பேராயர், தலைமைக் குழு ஆகியோரின் ஊதியம் கிழக்கிந்திய கம்பனியால் வழங்கப்படவேண்டுமென்றும் முடிவாயிற்று.⁷ இத்திருத்தம் இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் சமயவாதிகள் கொண்டிருந்த பலத்தையும் ஆங்கிலேய சமுதாயத்தில் சமய உணர்வுகள் மேலோங்கி நின்ற காலகட்டத்தையும் உணர்த்துகின்றது.

இத்தகைய மாறுதலடைந்த அரசியல் சூழலிலேயே அமெரிக்கன் மிஷன் இலங்கையிற் காலடி எடுத்து வைத்தது. 1812இல் புறப்பட்ட அமெரிக்க மிஷனின் மூத்த முதல்வர்கள் அடைந்த கசப்பான அனுபவங்கள் அமெரிக்க இலங்கை மிஷனுக்கு ஆரம்பத்தில் ஏற்படாததற்கு அக் காலத்தில் நிலவிய அரசியல், சமயப் பின்னணி காரணமாகும். அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் முதலாவது அணி 1815ஆம் ஆண்டு நியூபெரி போட் என்னும் துறைமுகத்திலிருந்து “ட்றயட்” என்னும் பாய்க் கப்பல் மூலமாகக் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டது.⁸ இந்த அணியில் அங்கத்துவம் வகித்தவர்கள் வண. ஜேம்ஸ் ரிச்சார்ட்ஸ், திருமதி ரிச்சார்ட்ஸ், வண. எட்வர்ட் வாரன், வண. டானியல் புவர், திருமதி டானியல் புவர், வண. பி. சி. மைக்ஸ், திருமதி மைக்ஸ், வண. எச். பார்ட்வெல், திருமதி பார்ட்வெல் என்னும் ஒன்பதின்மராவர். இந்த ஒன்பது மிஷனரி மாறும் ஐந்து மாத காலம் பிராயாணம் செய்த பின்பு 1816ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கொழும்பை அடைந்தார்கள். இலங்கையிலிருந்த ஆங்கிலேய தேசாதிபதி சேர் ரோபர்ட் பிறவுன்றிக்கும் ஏனைய அரசாங்க அதிகாரிகளும் அவர்களை வரவேற்றனர். ‘மிஷனரிமார் உபயோகத்திற்கென ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைத்திருந்த தேவாலயங்களை அரசாங்கம் வழங்கியது. யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்லுமுன் கொழும்பிலே சிலகாலம் தங்கியிருந்து தமிழையும், போர்த்துக்கீச மொழியையும் கற்க விரும்பினர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தத் தொண்டர் குழாமைச் சேர்ந்திருந்த வண. பார்ட்வெல்லும், பாரியாரும் கொழும்பிலிருந்து இந்தியாவிற் சுவிசேடப் பணியாற்றச் சென்றுவிட்டனர். மற்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பாய்க்கப்பலிற் செல்லுவதற்கு ஏற்ற கால நிலையை எதிர்பார்த்திருந்தனர். முதலில் வண. வாரன் தரைமார்க்கமாக யாழ்ப்பாணம் சென்று மிஷனரிமார் தங்குவதற்கு ஏற்ற இருப்பிடங்களை ஒழுங்கு செய்யவேண்டு மென்றும் ஏனையோர் பின்னர் யாழ்ப்பாணம் புறப்படவேண்டு மென்றும் தீர்மானமாயிற்று. அதன் பிரகாரம் வண. வாரன் குதிரையொன்றிற் சவாரிசெய்து யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்தார். அவர் தமது பிரயாணத்தைப் பற்றியும் தாம் அவதானித்த சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றியும் கொழும்புக்குக் கடிதம் எழுதிவந்தார்.’ இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் ஏனையோர் பாய்க்கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தனர். அவர்களிலே வண. டானியல் புவர், திருமதி டானியல் புவர், வண. வாரன் ஆகியோர் தெல்லிப்பழையிற் குடியேறினர். வண. மைக்ஸ், திருமதி மைக்ஸ், வண. ரிச்சேட்ஸ், திருமதி ரிச்சேட்ஸ் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் சில காலம் இருந்துவிட்டு 1820ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையிற் குடியேறினர். தெல்லிப்பழையும் வட்டுக்கோட்டையும் அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனின் பழம் பெரும் தளங்களாக அமைந்தமைக்கு ஆரம்பகால மிஷனரிமார் இவ்வூர்களிலே நிலைகொண்டமையே காரணமாகும்.

III. தொண்டரும் களமும்

ஆங்கிலேய தேசாதிபதியும், உயர் அதிகாரிகளும் மிஷனரிப் பணிக்கு ஆதரவு நல்கியபொழுதும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சமூக வியற் சூழல் தாம் தெரிந்துகொண்ட களம் இலகுவானதல்ல என்பதனை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது.

1658 முதல் 1796 வரை இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒல்லாந்து அரசின் செல்வாக்கு பொருளாதார சமூகத் துறையிலே செறிந்திருந்தது. ஒல்லாந்தர் நாட்டு மக்களின் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சனைகளில், அதிக ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்தனர். வைத்தியசாலைகளையும் தொழுநோயாளர் மடங்களையும் நன்கு நிருவகிக்கப்பட்ட கல்விச் சேவைகளையும் விரிவாக்கி நடத்தினர்.¹⁰ ஆனால் பலவிதமான வரிகளை விதித்து மக்களைப் பலவழிகளிலும் சுரண்டி வந்தனர். தலைவரி, பயிர்வரி, உத்தியோகப்பணம் முதலிய பலவிதமான வரிகள் மக்கள் மீது விதிக்கப்பட்டன. அவர்கள் சமயத்துறையில் கடைப்பிடித்த கொள்கை ஈழத்தில் புரட்டஸ்தாந்து வளர்ச்சிக்கு அனேக பிரச்சனைகளை உருவாக்கி வீட்டிருந்தது. அவர்கள் வருகைக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலபெற்றிருந்த ரோமன் கத்தோலிக்க கோவில்களையும் கன்னியர் மடங்களையும் தமது சமயமாகிய சீர்திருத்திய கிறிஸ்தவ மதத்தின் கோவில்களாக மாற்றினார்கள். ஒல்லாந்திவிருந்து வந்த டச்சு சீர்திருத்திய மார்க்கத்தை நன்கு அறிந்திருந்த குருமாருக்கு அதைப்பரப்பும் ஆர்வம் இருக்கவில்லை. பெரும்பாலான குருமார் இலங்கையின் மொழிகளை அறிந்து கொள்ள முயற்சி எடுக்கவில்லை.¹¹ எனவே ஒல்லாந்தர் கிறிஸ்தவ போதனையை அதில் நம்பிக்கையில்லாத உள்நூர் உபாத்திமாரிடம் விட்டுவிட்டனர். மேலும் கிறிஸ்தவர்களுக்கே உத்தியோகங்களும், விருதுகளும், வாழ்க்கை வசதிகளும், வர்த்தக உரிமைகளும் வரங்கப்பட்டன. எனவே பலர் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற கிறிஸ்தவர்கள் போல நடத்தினர். ஒருமுறை அரசு உத்தியோகஸ்தர் கிறிஸ்தவகோவில்களிலே போய்ச் சோதித்துப் பார்த்தபோது அங்கு கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுப் புத்தகங்கள், கிறிஸ்தவ வினா-விடைப் புத்தகங்களோடு சைவப் புத்தகங்களும் காணப்பட்டதாக முறையிட்டனர். வரணிக் கிறிஸ்தவ கோவிலிற் கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியர் உத்தரவோடு அங்குள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் சென்று ஒரு போர்வீரன் சைவ சமயக் கதைகளைப் பிள்ளைகளுக்குப் போதித்தான் என்றும் அதை அறிந்து அவனைப் பிடித்துத் தண்டிக்க அரசினர் முயன்ற பொழுது அவனைப் பிடிக்க முடியவில்லை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.¹²

1760இல் யாழ்ப்பாணத்திற் கிறிஸ்தவ திருமுழுக்குப் பெற்ற 1:82,226 பேர் இருந்தபோதிலும் அதில் திருச்சபையின் பூரண அங்கத்தினராயிருந்தவர்கள் 64 பேர் மாத் திரமே.¹³ ஆங்கில ஆட்சியின் மெய்நிலைத் தேசாதிபதி அரசு, சமயத் துறையில் நடுநிலைமையைக்

கடைப்பிடிக்குமென்றும். நாட்டுமக்கள் எந்த மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைச் சரிசமமாகவே நடத்துமென்றும் 1805இல் அறிவித்த பொழுது பல இடங்களில் ஒல்லாந்தரினால் நாட்டப்பட்ட புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவ மதம் இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்து போயிற்று. றிச்சேர்ட் லவட் அவர்கள், தாம் எழுதிய “லண்டன் மிஷனரி சங்க வரலாறு” என்ற நூலில் (1899) ஒல்லாந்தரின் பணியைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒருலட்சம் பேர் திரும்பவும் தமது “அஞ்ஞான” மதங்களுக்குப் போகவேண்டிய நிற்ப்பந்தம் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் எப்பொழுதுமே புத்த பகவானையே வழிபட்டு வந்தார்கள்.¹⁴ மெயிறலண்ட் தேசாதிபதியின் சட்டத்தினால், இதுவரைகாலமும் பல இன்னல்களை அனுபவித்துவந்த ரோமன் கத்தோலிக்க மதம் நன்கு வளர்ச்சியடையலாயிற்று.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், பரப்ப விளைந்த புரட்டஸ்தாந்து சமயம் இலங்கையை ஆண்ட ஆங்கிலேயரின் சமயமாக இருந்தமையால் இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்து, இஸ்லாமிய, பௌத்த மக்கள் மிஷனரி மாரின் பணிகளைச் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆசிய நாடுகளுக்கு மேல்நாட்டு வர்த்தகரும் மதத் தொண்டர்களும் ஒரு வரையொருவர் அடியொற்றிச் சென்றமையினால் மக்களுக்கு இயல்பாகவே புரட்டஸ்தாந்து மதத்தின் மீது வெறுப்பு இருந்தது.¹⁵

யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக அமைப்பும் மிஷனரிமாருக்கு மிகவும் சிக்கலாகவே காணப்பட்டது. போர்த்துக்கீசரும், ஒல்லாந்தரும் யாழ்ப்பாணத்தை இருநாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆட்சி செய்தபொழுதும் இவ்வாட்சிகள் அப்பிரதேச மக்களின் உள்ளப்பாங்கிற் பெருமளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. 1833இல் ஏற்பட்ட கோல்புறுக் சீர்திருத்தம் வரை இலங்கை முழுவதிலும் நிலமானிய முறை வீறு குன்றாது செயற்பட்டு வந்தது. கோல்புறுக் கமறான் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பின்னரே நீதியின் முன் யாவரும் சமம் என்ற நிலை உருவாகியது.

யாழ்ப்பாணத்திற் சாதியமைப்பு சக்தி வாய்ந்ததாக விளங்கியது. தொழில், கல்வி, வாழ்க்கை முறை, வதிவிடம் எல்லாவற்றையும் சாதியே நிர்ணயித்தது. சைமன் காசிச் செட்டி 1834இல் தாம் எழுதி வெளியிட்ட “Caste, Customs, Manners and Literature of the Tamils” என்ற நூலில் ஏறத்தாழ 65க்கும் மேற்பட்ட இலங்கைத் தமிழ்ச் சாதிப் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிராமணர்கள் யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பில் அதிகாரமேன்மை பெற்றிருக்கவில்லை. அதிகார மேன்மையும் உயர்வும் வேளாளரிடத்திலேயே இருந்து வந்தது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்திற் பிராமணர் நிலச் சொந்தக்காரராக விளங்கவில்லை.¹⁶ புரோகித வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தனர். வேளாளர் மத்தியில் சாதி உணர்ச்சி எவ்வளவு மேலோங்கி நின்ற

தென்பதனை வட்டுக்கோட்டையில் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபது களில் நடைபெற்ற சம்பவம் விளக்குகின்றது. செமினரியில் கற்ற சைவ வேளாள மாணவர்கள் சிலர் தாமாகச் சமைத்து உண்டு வந்தனர். மிஷன் வளவிற்குள் இருந்த கிணறுகள் தீட்டுப்பட்டனவென நினைத்து அவற்றில் ஒன்றினை இறைத்துத் தமது பாவனைக்கு வைத்துக்கொள்வ தெனத் தீர்மானித்தனர். கிணறே மாரிக் கிணறு. முழுவதையும் இறைத்து விடுவது முடியாத காரியமாய்ப் போய்விட்டது. பாதியிலே நிறுத்திக் கொண்ட மாணவர்கள், மாரி தொடங்கு முன் இருந்தளவு நீர் இறைக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே கிணறு சுத்தி செய்யப்பட்டு விட்டதென்று திருப்திகொண்டனர்.¹⁷

இக்காலத்தில் அடிமை முறையும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியதெனத் தெரிகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உயர் குடியிற் பிறந்தோர் வேண்டிய வேலைகளையெல்லாம் தமது அடிமைகள் மூலம் செய்வித்தனர். அதன் காரணமாக பெருந்தொகையான அடிமை மக்கள் யாழ்ப்பாண நாட்டில் இருந்தனர். சில வேளைகளில் இவ்வடிமைகள் யாழ்ப்பாணத் தருகிலுள்ள இடங்களில் வேலை செய்யும்போது வன்னியர் அவரைப் பிடித்துச் செல்வர். சண்டையில்லாது அமைதியாய் இருக்குங் காலங் களில் அடிமைகளைக் கொண்டு வயல் வேலை செய்விப்பர். சண்டை நிகழ்ங் காலங்களில் அவரைப் போர்வீரராய்ப் பயன்படுத்துவர்.¹⁸ அமெரிக்க மிஷனரிமார் பணியை ஆரம்பித்த காலத்தில் ஓர் அடிமை பல குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தான். பின்னர் பிறவுன்றிக் தேசாதிபதியே ஓர் அடிமைக்கு ஓர் ஆண்டான் என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தார்.¹⁹ அடிமை முறை 1844இல் முற்றாகநீக்கப்பட்டது.

வீடுகள் பெருக்பாலும் மண்ணினூற் கட்டப்பட்டவையாக இருந்தன. மக்கள் தமது இருப்பிடங்களை மிகவும் வசதியாகவும் அழகாகவும் அமைத்திருந்தார்கள். வீடுகள் சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. வீடுகளைச் சுற்றி வெற்றிலை போன்ற கொடிகளையுடைய தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.²⁰ ஆனால் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் மோசமான நிலையிலேயிருந்தன. தென் இலங்கைக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையிலான தொடர்புகள் மிகக் குறைவாகவேயிருந்தன. வடக்கு வீதி என அழைக்கப்பட்ட தெரு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மேற்குக் கரையோரமாக பூநகரிவரையும் சென்றது. கொழும்புத்துறைக்கும் பூநகரிக்குமிடையில் படகுகள் மூலமாகவே பிரயாணம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சிலாபத்திலிருந்து கொழும்பு வரையும் பாதை வெட்டப்பட்டு இருந்தது. அதிலும் நீர்கொழும்புக்கும், கொழும்புக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியே தார் போடப்பட்ட வீதியாகவிருந்தது. ஆனால் இந்தப் பாதையில் ஓரிடத்திலாவது பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சுருங்கக்கூறின் யாழ்ப்பாணம் தென்னிலங்கையிலிருந்த மக்களுக்கு

அறியாத ஒரு பிரதேசமாகவே இருந்தது. இப்பொழுது தென்னிலங்கையையும், வடமாகாணத்தையும் இணைக்கும் பிரதான பாதையாகிய கண்டி வீதியை அமைக்கும் முயற்சிகள் 1843ஆம் ஆண்டுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.²¹ வைத்திய நிலை மிகவும் மோசமான நிலையிலிருந்தது. பிள்ளைப்பேற்றின்போது மரணம் அடைபவர்களின் தொகை மிகவும் அதிகமாக இருந்தது.²²

இத்தகைய சூழல், ஆரம்பத்தில் வந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக அமைந்த பொழுதும் அவர்களது திடீர்த் கற்பமும் விடாமுயற்சியும் மதப்பணியை ஆர்வத்துடன் தொடங்கும் படி செய்தன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிய வந்த மூத்த முதல்வர்களில் வண. வாரன் நியூபெரிபோட்டிலிருந்து புறப்படும் பொழுதே நோயாளியாக இருந்தார். எனவே நோயுற்ற தமது உடலில் வலுவேற்றும் பொருட்டுத் தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்த நன்னம்பிக்கை முனைக்குச் சென்று அங்கேயே 1818இல் மரணமானார். வண. ரிச்சாட்ஸ் அவர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வரும்பொழுது கடற்பிரயாணத்தில் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டார். ஆறு வருடங்கள் பணிபுரிந்த பின் தெல்விப்பழையில் இறந்தார்.²³

ஆனால், இவர்கள் தம்மைத் தொடர்ந்து வரவிருந்த மிஷனரிமாரின் பணிக்கு ஏற்ற அத்திவாரத்தை அமைத்து விட்டனர். 1819இல் அமெரிக்கன் மிஷன் சங்கம் இலங்கைக்கு அனுப்பிய இரண்டாவது மிஷனரி குழு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தது. வண. மைரன் உவின்சிலோ, திருமதி உவின்சிலோ, வண. லூட்வேட், திருமதி லூட்வேட், வண. லீவை ஸ்போல்டிங், திருமதி ஸ்போல்டிங், டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர், திருமதி ஸ்கடர் ஆகிய எண்மர் இக் குழுவிலிருந்தனர். அவர்களுடைய காலத்தில் அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் பல துறைகளில் ஈடுபட்டுத் தன் முழு சக்தியையும் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தது. அவர்களைத் தொடர்ந்து அணியணியாகப் பல மிஷனரிமார் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பணிபுரிந்தனர். 1915ஆம் ஆண்டு வரையும் வைத்தியர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், மதபோதகர்களாகவும் வந்த இம் மிஷனரிமாரின் தொகை நூற்றிருபது ஆகும். நீண்ட இம் மிஷனரிமார் வரிசையிலே வைத்தியர்களாகப் புகழ் பூத்தவர்கள் சிலர். கல்லூரி அதிபர்களாகப் பெயர் பெற்றவர்கள் சிலர். தமிழ் அறிஞர்களாகப் பெருமை பெற்றவர்கள் வேறுசிலர். தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய மிஷனரிமாரில் கலாநிதி டானியல் புவர், வண. லீவை ஸ்போல்டிங், வண. மைரன் உவின்சிலோ, கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன், டாக்டர் சாமுவேல் கிறீன், வண. ஹவுலண்ட் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். அவர்களின் சுருக்கமான வாழ்க்கை வரலாறு தரப்படுகின்றது.²⁴

IV. சில மிஷனரிமாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

(அ) கலாநிதி டானியல் புவர்

டானியல் புவர் அவர்கள் மசாச்சசெற்ஸ் மாநிலத்திலுள்ள டென் வேல்ஸ் என்ற இடத்தில் 1789 யூன் மாதம் 27ஆந் திகதி பிறந்தார். டாற் மவுத் கல்லூரியிற் கற்று 1811இல் பட்டதாரியானார். பின்னர் தமது இறையியற் கல்வியை அண்டோவர் நியூட்டன் கல்லூரியில் பெற்றுக்கொண்டார். நியூபெரிப்போர்ட்டில் 1815ஆம் ஆண்டிற் குருவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். 1815ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 23ஆம் திகதி “ட்றியட்” என்ற கப்பலில் பிரயாணஞ் செய்து கொழும்பை வந்தடைந்தார். 1816ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1823ஆம் ஆண்டுவரை தெல்விப்பழையில் பணியாற்றினார். 1823ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையிற் குடியேறினார்.

1821ஆம் ஆண்டில் டானியல் புவரின் மனைவி சூசன் தெல்விப்பழையிற் கர்லமானார். எனவே டானியல் புவர் நல்லூரிலே பணி புரிந்த C. M. S. மிஷனரியான வண. யோசப் நைற்றின் சகோதரி ஆன் என்பவரைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டார்.

1823ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பெரு முயற்சியினால் வட்டுக்கோட்டை செமினரி உதயமானது. இந்த செமினரியின் அதிபராக டானியல் புவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவரே வானசாஸ்திரம், கணிதம் என்பனவற்றின் பேராசிரியராகவும் விளங்கினார். கல்விப் பணியிலே மகோன்னத சாதனைகளை நிலைநாட்டியபொழுதும் டானியல் புவர் அவர்களின் மனம் சவிசேடப் பணியையே மிகவும் விரும்பியது. 1836ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் மதுரையிலும் மிஷன் ஆரம்பித்து சவிசேடப் பணியை மேற்கொள்ளவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். யாழ்ப்பாணத்தவரையும் கொண்ட இக்குழுவிற்கு டானியல் புவர் அவர்களே தலைமைதாங்கிச் சென்றார். மதுரையிலே 6 வருடகாலம் பணி புரிந்தார். 1841ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பி வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் கற்பித்தார். 1841ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ‘உதயதாரகை’ பத்திரிகையிற் கட்டுரைகள் பல எழுதினார். 1848ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்று 1851ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். மானிப்பாயிலிருந்து 4 வருடங்கள் பணிபுரிந்தார். 1885 பெப்ரவரி மாதம் 1ஆம் திகதி கொலரா நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு மரணமடைந்தார்.

(ஆ) வண. லீவை ஸ்போல்டிங்

லீவை ஸ்போல்டிங் அமெரிக்காவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த இரண்டாவது மிஷனரிமார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். 1819ஆம் ஆண்டு வந்த இந்த மிஷனரிமார் கூட்டத்தில் வண. லீவை ஸ்போல்டிங், வண.

மைரன் உவின்சிலோ, வண. எச். வூட்வேட், டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் ஆகியோரும் அவர்களது மனைவிமாரும் அங்கத்துவம் வகித்தனர். இவர்கள் இலங்கையிற் காலடி எடுத்து வைத்தவுடன் துணைத் தேசாதிபதியாகவிருந்த எட்வேட் பார்ன்ஸ் அவர்கள் இந்நாட்டில் பணிபுரியாது தடைவிதிக்க முயற்சித்தார். தேசாதிபதி சேர் ரூபேர்ட் பிரவுண்ட்ரிகின் ஆதரவினாலே அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் பணியை ஆரம்பித்தனர்.

லீவை ஸ்போல்டிங் தம்பதியரும் மைரன் உவின்ஸலோ தம்பதியரும் உடுவிலைத் தமது களமாகப் பெற்றனர். அங்கு ஒல்லாந்தரினாலே பயன்படுத்தப்பட்ட தேவாலயமும் குருமனையும் பாழடைந்த நிலையில் இருந்தன. மிஷனரிமார் அவற்றைச் சீர்படுத்தித் தமது வதிவிடமாகக் கொண்டனர். ஸ்போல்டிங் அமெரிக்காவிலுள்ள கோர்னல் பஸ்கலைக் கழகத்தில் M. A. பரீட்சையில் ஆகக்கூடுதலான புள்ளிகள் பெற்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழை நன்கு கற்றார்.

வட்டுக்கோட்டையிற். செமினரி அமைக்கப்படுவதற்கு உழைத்த தொண்டர்களில் லீவை ஸ்போல்டிங்கும் ஒருவர். அவ்வயர் கலாபீடம் அமைக்கப்படுவதற்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பக் கடிதத்தில் இவரும் கையொப்பமிட்டுள்ளார். அன்டேர்சன் விசாரணைக் குழுவின் சிபாரிசினால் செமினரி மூடப்பட்டபொழுது லீவை ஸ்போல்டிங் பெருந்துயரடைந்தார். 1872இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட அயராது பாடுபட்டார். அதன் தொடக்க விழாவில் வழிபாட்டினை நடாத்தியவர் இவரே.

1833இல் உடுவிற் பெண் பாடசாலை அதிபராகவிருந்த திருமதி ஹரியற் உவின்சிலோ இறந்தபொழுது புதிய அதிபர் அமெரிக்காவிருந்து வரும்வரை இவருடைய மனைவியார் கல்லூரியை நடத்தி வந்தார். 1844இல் ஸ்போல்டிங் தம்பதியர் அமெரிக்கா சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் சுவிசேடப் பணிகளைப் பற்றி எடுத்துரைத்தனர்.

இவர் அமெரிக்கன் மிஷனில் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண புரட்டஸ் தாந்து இயக்கம் முழுவதிலுமே பெருமதிப்புப்பெற்று விளங்கினார். வேதாகமச் சங்கத்தில் யாழ்ப்பாணக் கிளைக்குத் தலைவராகி விளங்கி கிறிஸ்தவ வேதாகமம் தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப்படுவதற்குப் பெருந்தொண்டாற்றினார். அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்டு இரண்டு முக்கியமான அகராதிகள் அச்சவாகனம் ஏறுவதற்குக் காரணமாக விருந்தார். துண்டுப் பிரசுர சங்கத்தாலும் வேதாகமச் சங்கத்தாலும் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரங்கள் எல்லாவற்றையும் இவரே பரிசீலனை செய்து பதிப்பித்தார். இருபதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் பிரசுரங்களின் ஆக்கியோகைவும் விளங்கினார். பல ஆங்கில தோத்திரப் பாடல்களைத் தூய தமிழிலே மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

இவருடைய பணி யாழ்ப்பாணத்தில் ஐம்பத்திநாலு வருடகாலம் நீடித்திருந்தது. இவ்வளவு நீண்ட காலம் வேறெந்த அமெரிக்க மிஷனரியாவது தொண்டாற்றவில்லை.

• இவர் 1873ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பதினெட்டாம் திகதி இவ்வலக வாழ்வினை நீத்தார்.

(இ) வண. மைரன் உவின்சிலோ

உவின்சிலோ தம்பதியர் ஸ்போல்டிங் தம்பதியருடன் உடுவில்லிப் பணியாற்ற நியமிக்கப்பட்டனர். வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராக மைரன் உவின்சிலோ விளங்கினாலும் உடுவில்லில் உவின்சிலோ தம்பதியர் ஆற்றிய பணியே மகோன்னதமானது. தமிழ்ப் பெண்கள் ஈடேற்றத்திற்கென அவர்களுக்கென ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதில் உவின்சிலோ தம்பதியர் ஏனைய மிஷனரி மாருடன் ஈடுபட்டுழைத்தனர். 1824ஆம் ஆண்டு உடுவில் மிஷன் வளவிற்குள் இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திருமதி ஹரியற் உவின்சிலோ இதன் முதலாவது அதிபராகப் பணியேற்றார். ஆனால் 1833ஆம் ஆண்டு திருமதி ஹரியற் உவின்சிலோ இறந்துபோகவே வண. உவின்சிலோ தமது மூன்று பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அமெரிக்க காவுக்குப் பயணமாடார். மறுமணம் செய்துகொண்டு 1836ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார்.

இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த மிஷனரிமார் சென்னை யிலும் தமது பணியை ஆரம்பித்து நடத்த விழைந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது களமாக மிஷனரிமார் தெரிந்துகொண்டமைக்கு அது இந்தியாவிலே பணிபுரிய ஏற்றதொரு படிக்கல்லாக அமையும் என்ற எண்ணமும் காரணமாக அமைந்தது என்பதும், 1836ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் டானியல் புவரைத் தலைவராகக்கொண்ட மதுரை மிஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் 1836ஆம் ஆண்டு சென்னையில் மிஷனை ஆரம்பிக்கு முகமாக டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடரும் வண. மைரன் உவின்சிலோவும் அனுப்பப்பட்டனர். வண. உவின்சிலோ சென்னையிலுள்ள இராயபுரத்தில் தங்கி அங்கு ஒரு பெரிய அச்சியந்திர சாலையை அமைத்தார். துண்டுப்பிரசுரங்கள் வேதாகமப் பகுதிகள் என்பனவற்றை அச்சிட்டு மக்களுக்கு வழங்கினார். தமிழ்ப் பாடசாலைகளையும் அமைத்து நடாத்தினார். இக்காலகட்டத்திலேதான் மைரன் உவின்சிலோ தமது பாரிய தமிழ் - ஆங்கில அகராதியைப் பதிப்பித்தார். வண. உவின்சிலோவின் துண்டுப்பிரசுரங்களுக்கு எதிராக சென்னையிலிருந்த சதுர்வேத சித்தாந்த சபையார் கண்டன நூல்களை எழுதி வெளியிட்டனர்.

1864ஆம் ஆண்டு வண. உவின்சிலோ சுகவீனமடைந்து அமெரிக்கா செல்ல முடிவுசெய்தார். கப்பல் நன்னம்பிக்கைமுனையை அடைந்த பொழுது உலக வாழ்வை நீத்தார். இறக்கும்பொழுது அவருக்கு வயது எழுபத்தைந்து.

(ஈ) கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் வருகைக்கும் ஈழத்தில் அவர்களாற்றி வந்த பணிக்கும் 1821இல் தேசாதிபதியாகப் பதவியேற்ற சேர் எட்வேட் பார்ன்ஸ் முட்டுக்கட்டையாகவிருந்தார். எனவே 1819ஆம் ஆண்டிற்குப்பின்னர் புதிய மிஷனரிமார் இலங்கைக்குவர, முடியவில்லை. 1830இல் இலங்கைக்கு விஜயம்செய்த கோல்புறாக் விசாரணைக் குழுவினர் வட்டுக்கோட்டை செமினரிக்குஞ் சென்று அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பணியைப் பரிசீலனை செய்தனர். இதன்பின்னர் அமெரிக்கன் மிஷன்மீது அரசாங்கத்தினால் வீதிக்கப்பட்ட தடைகள் யாவும் நீங்கின. அத்தகைய சூழலில் முதன் முதலாக வந்த மிஷனரிமாரில் ஒருவர் வண. கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன், எம். ஏ., டி. டி. ஆவர்.

வட்டுக்கோட்டை செமினரியே இவரது பணிக்களமாக விளங்கியது. 1836இல் கலாநிதி டானியல் புவர் மதுரைக்குச் சென்ற பின்பு கலாநிதி ஹொய்சிங்டன் வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் அதிபரானார். 1841ஆம் ஆண்டுவரை செமினரி அதிபர் பதவியை அலங்கரித்த பின்னர் உடல் நலக்குறைவினால் அமெரிக்கா சென்றார். விஞ்ஞானத்தில் அதிக ஈடுபாடுடையவராதலின் அமெரிக்காவிவிருந்தபொழுது வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு வானியல் ஆய்வு கூடத்தினை அமைப்பதற்கு நிதி சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். 1844இல் இலங்கைக்குத் திரும்பி மீண்டும் வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் அதிபரானார். செமினரி அதன் புகழின் உச்சக் கட்டத்தினை அடைந்தது இக்காலகட்டத்திலேயாகும்.

1848ல் செமினரிக்கு விஜயம் செய்த இலங்கையின் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலர் சேர் எம்ர்சன் ரெனன்ற் தாம் எழுதிய “இலங்கையிற் கிறிஸ்தவம்” என்ற நூலில் “வட்டுக்கோட்டை கல்வி ஸ்தாபனம், ஐரோப்பிய பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றுடன் சரிசமமாக நிற்கக் கூடியது” என்று எழுதியுள்ளார். கலாநிதி ஹொய்சிங்டன் திடகாத்திரமான தேகமில்லாதவராயிருந்தாலும், சிறந்த மதிநுட்பமும் ஆராய்ச்சித்திறமும், விரிந்த மனப்பான்மையும் வாய்க்கப்பெற்றவர். சைவசித்தாந்தத்தை இவர் கற்றுத் தேறியதனைப்போல இலங்கையிலே பணிபுரிந்த எந்த மிஷனரியும் கற்றுத் தேறவில்லை என்பர்.

ஆனால் கலாநிதி ஹொய்சிங்டனால் நீண்டகாலம் பணியாற்ற முடியவில்லை. ஓயாத உழைப்பும் அடிக்கடி ஏற்பட்ட நோய்களும் அவ

ருடைய உடல் நலத்தைப் பெரிதும் பாதித்தன. 1849ல் தமது பதவியை இராஜினாமாச் செய்துவிட்டு அமெரிக்கா சென்ற ஹொய்சிங்டன் மீண்டும் இலங்கைக்குத் திரும்பவில்லை. அவர் இலங்கையில் பதினொரு வருட காலமே இருந்தபொழுதும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய பணிகள் பல வற்றைச் செய்து முடித்தவர்.

(உ) டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்

இவர் 1822ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள மசாச்சசெற்ஸ் மாநிலத்திற் பிறந்தவர். ஈழத்திலே பணியாற்றித் திரும்பிய டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர், டாக்டர் நாதன் வார்ட் ஆகியோரிடமிருந்து நமது நாட்டைப் பற்றியும், சேவை செய்வதற்கு மலிந்திருந்த வாய்ப்புக்களைப் பற்றியும் கேள்வியுற்றார். டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் அவர்களே உலகத்தின் முதலாவது வைத்திய மிஷனரி என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மருத்துவப் படிப்பினை முடித்துக்கொண்டு 1847ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். அவருடைய பணி வட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பமாகியது. ஆனால் 1848ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையிலிருந்த சிறிய வைத்தியசாலையை மானிப்பாய்க்கு எடுத்துச் சென்றார். வைத்திய சாலையுடன் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியையும் ஆரம்பித்து நடத்தினார். அன்னரிடம் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் முதன்முதல் 1850ஆம் ஆண்டு வைத்தியர்களாக வெளியேறினர். அமெரிக்காவிலிருக்கும்போதே கிறீன் தமிழ்மொழியைக் கற்கவாரம்பித்ததனால் ஈழம் வந்து சில மாதங்களிலேயே தமிழ்மொழியில் நன்றாகப் பேசவும் எழுதவும் ஆற்றல் பெற்றார். தமிழ் மொழியில் வைத்தியக் கல்வியை மேற்கொள்வதெனில் சிறப்பான நூல்கள் தமிழ்மொழியில் இருத்தல் வேண்டுமென எண்ணி முதற் படியாக வைத்திய நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்யும் பணியில் இறங்கினார். 1857ஆம் ஆண்டு தமது பத்தாண்டு கால சேவையை முடித்துக் கொண்டு தாய்நாடு திரும்பிய கிறீன் நவீன மருத்துவ நூல்கள் பல வற்றையும் தமிழில் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். 1862ஆம் ஆண்டு மார்கரெட் பெல்ப்ஸ் என்னும் நங்கையை வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெற்றுக்கொண்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தமிழ்மொழியைப் போதன மொழியாகக் கொண்ட மருத்துவ வகுப்பினை 1864ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார்.

இவர் யாழ்ப்பாண அரசினர் வைத்தியசாலையின் (பெரியாஸ்பத்திரி) ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகவும் விளங்கினார். பலவாண்டு காலம் அவ் வைத்தியசாலையின் கௌரவ சத்திர சிகிச்சையாளராகவும் பணிபுரிந்திருக்கின்றார். கிறீன் யாழ்ப்பாணத்தில் தமது பணியை முடித்து

அமெரிக்கா சேன்ற பின்னரும் மொழிபெயர்ப்புப் பணியிலும் பதிப் பித்தற் பணியிலும் ஈடுபட்டுழைத்தார்.

* அவர் 1884ஆம் ஆண்டு தமது அறுபத்திரண்டாவது வயதில் அமெரிக்காவிற்கு காலமாகார்.

(ஊ) கலாநிதி சாமுவேல் ஹவுலண்ட்

வண. சாமுவேல் ஹவுலண்ட் வட்டுக்கோட்டையில் பணிபுரிந்த மிஷனரிமாரான வண. வில்லியம் ஹவுலண்ட் அவர்களுக்கும் திருமதி குசன் ஹவுலண்ட் அவர்களுக்கும் மகவாக 1848ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வட்டுக்கோட்டையிலே பிறந்த மிஷனரி என்ற வகையில் இவர் தனிச் சிறப்புப் பெற்றுள்ளார். 1857ஆம் ஆண்டு தமது பெற்றோருடன் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். 1873ஆம் ஆண்டு யூனியன் இறையியற் கல்லூரியிலே தமது படிப்பை முடித்துக் குருவாக அப்டேகம் பண்ணப் பட்டார். அதேவருடம் செல்வி மேரி றிச்சார்ட்சன் என்பரைத் திருமணம் செய்து அமெரிக்க இலங்கை மிஷனிற் சேர்ந்துகொண்டார். இவரது முதலாவது பணிக்களம் * உடுவிலாகும். 1873ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1877ஆம் ஆண்டு வரை உடுவிலிலும் அயற் கிராமங்களிலும் பணி யாற்றினார். அதற்கடுத்து ஆறு வருடங்கள் உடுப்பிட்டியிலும் பின்னர் ஒருவருடம் சாவகச்சேரியிலும் பணியாற்றினார். 1884ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்று இரண்டு வருடகாலம் அங்கு தங்கியிருந்தார்.

பின்னர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி தெல்லிப்பழையில் இரண்டு வருடங்களும் மானிப்பாயில் ஒருவருடமும் பணிபுரிந்தார். 1889ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபராக இருந்தபொழுது அவர் பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதினர். அமெரிக்க இலங்கை மிஷனைச் சேர்ந்த காலத்திலிருந்தே தமிழை நன்கு கற்றவராகையால் தமிழிலே சிறப்பாகப் பேசவும் எழுதவும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். வண. ஸ்போல்டிங் என்ற மிஷனரிக்குப் பின்னர் தமிழில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிஞர் என்று போற்றப்பட்டார். தமிழிலே ஆங்கில தோத்திரப் பாடல்களை மொழிபெயர்த்ததோடமையாது தமிழ்த் தோத்திரப் பாடல்களின் நூல் ஒன்றையும் தொகுத்தார். பல துண்டுப்பிரசுரங்களையும் வேதாகமப் பகுதிகளையும் தமிழிலே எழுதி வெளியிட்டார். 'உதயதாரகை'யின் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். இந்து பஞ்சாங்க முறையையும் வான சாஸ்திரத்தையும் நன்கறிந்திருந்தார். வட்டுக்கோட்டை கிராம மக்கள் இவரைச் "சாஸ்திரி ஐயர்" என்றழைத்தனர்.

1897ஆம் ஆண்டு இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபர் பதவியினின்றும் இராஜினாமாச் செய்து அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பினார். 1912ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள அட்லாண்டா நகரில் மரணமாகார்.

அடிக்குறிப்புகள்

*இந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பின்வரும் நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன.

- Samuel, Steinberg, *The United States—Story of a Free People*, pp. 1-185. Velupillai, C. D. A. *History of American Ceylon Mission* pp. 1-36. Chelliah, J. V. A. *Century of English Education—The Story of Batticotta Seminary and Jaffna College*, pp. 1-4.
1. Firth C. B. *An Introduction to Indian Church History*, p. 144
 2. Root Helen I. *A Century in Ceylon—A Brief History of the Works of the American Board in Ceylon*, p. 6.
 3. Firth C. B., op. cit., p. 138.
 4. Goonetilleke II. A. I. *Samuel Newell—Herald of the American Mission to Ceylon 1813-1814*, *The Ceylon Journal of Historical and Social Studies*, New Series Vol. V No. 1 and 2 p. 26.
 5. Chelliah J. V. *A Century of English Education—The History of Batticotta Seminary and Jaffna College*, p. 1.
 6. Steinberg Samuel, *The United States—Story of a Free People*, p. 181.
 7. Firth C. B., op. cit., p. 154.
 8. *The Minutes of the American Ceylon Mission, 1815-1844* (un-published).
 9. Velupillai C. D., op. cit., p. 34.
 10. Ruberu Ranjit, *Education in Colonial Ceylon*, p. 33.
 11. *Ibid*, p. 34.
 12. கணபதிப்பிள்ளை க., ஈழத்து வாழ்வும் வளமும், பக். 26.
 13. குவேந்திரன் சபாபதி: கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு, பக். 68.
 14. Lovett Richard; *The History of the London Missionary Society*, p. 20-
 15. *A History of the Methodist Church in Ceylon 1814-1864* Edited by the Rev. W. J, T. Small,
 16. சிவத்தம்பி கா., யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான், அஞ்சலி, செப்டெம்பர் 1971, பக். 78

17. Tennent Sir James Emerson. *Christianity in Ceylon*, p. 147
18. கணபதிப்பிள்ளை க. மு. கு. பக் 21.
19. Anderson Rufus. *History of the Missions of the American Board of Commissioners in India*, p. '63
20. Baldaeus Phillipō, *A Discription of the Great and Most Famous Isle of Ceylon*, pp. 1-90.
21. Twynam Kt. KCMG Sir William, *Some Account of the Work done by the American Mission in Ceylon*, p. 2.
22. Chelliah J. V., *Inuvil-Story of the McLeod Hospital*, p. 4.
23. Velupillai C. D., op cit., p. 58.
24. இந்த வாழ்க்கை வரலாறுகள் பின்வரும் சஞ்சிகைகளிற் காணப்படும் தகவல்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டன.
Jaffna College Miscellany 1880-1905 The Morning Star 1841-1915. The Missionary Herald 1824-1855.

இரண்டாம் இயல்

அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலைகள்

I. சமயப் பிரசாரமும் பள்ளிக்கூடங்களும்

சமயப் பிரசாரத்திற்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் தமிழ் நாட்டில் சங்ககாலத்திலிருந்தே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கின்றது. தமது சமய நெறியைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்புமாறு தமிழ் நாட்டிற்குள் கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டளவில் புகுந்த சமண பௌத்த முனிவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து மாணவர்களுக்கு உண்டியும், உறையுளும் வழங்கித் தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களை யாத்து மக்களைத் தம்பால் இழுக்க முயன்றனர். புள்ளி என்ற சொல் எச் சமயத்தவர் இருப்பிடத்தையும் குறிக்கும். பழைய இலக்கியங்களிலும் இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் அது சமண, பௌத்த முனிவர்கள் வாழ்ந்த இல்லங்களைக் குறிக்கவே வழங்கப்பட்டு வந்தது.¹ சங்க கால நூல்களில் ஒன்றாகிய “மதுரைக் காஞ்சி”யில் மதுரையிலே சோலை களிற் சமணத்துறவிகள் வாழ்ந்து சாவகருக்குக் கல்வி கற்றுக்கொடுத்தனர் என்று கூறப்படுகின்றது.² சமண பௌத்த முனிவர்கள் ஆற்றல் படைத்த சிறுவர்களைத் தமது பள்ளிகளிலே சேர்த்து அவர்களைத் தமது சமய இயக்கத்தின் தலைவர்களாக்கினர். இந்து இளைஞராகவிருந்த மருணீக்கியார் சமணப் பள்ளியிலே சேர்ந்துகொண்டமையும் தமிழ் நாட்டின் வடபகுதியிலே சமணப் பிரசாரத்திற்குத் தலைமை பெற்றிருந்த பாடலிபுரத்திலுள்ள சமண மடத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.³ தமிழ் மக்கள், கல்வியிலே கொண்டிருந்த ஆர்வமும், அறிவை விருத்தி செய்து கொள்வதற்குரிய நாட்டமும் சமய பிரசாரத்திற்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்தின வெனலாம். அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் வருகைக்கு முன்னர் சமுத்தின் வடபகுதியிலே பணிபுரிந்த கத்தோலிக்க குரவர்களும் ஒல்லாந்த அதிகாரிகளும் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து மாணவர்களுக்குக் கல்வியறிவும் சமய அறிவும் போதித்தனர். போர்த்துக்கீச மதகுருமார் ஒவ்வொரு கோவிற்பற்றிலும் பாடசாலைகளை அமைத்து மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியில் எழுத்து வாசிப்பு என்பவற்றைப் போதித்தனர். அத்துடன் போர்த்துக்கீசர் பண்பாடு, கத்தோலிக்க நெறி என்பனவற்றையும் போதித்தனர்.⁴ தலைசிறந்த மாணவர்களைக் கத்தோலிக்க மடாலயங்களுக்கு அனுப்பி மதகுருமாராக்கினர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அரசாங்கமே சமயப் பிரசாரத்தையும் பள்ளிக்கூடங்களையும் நடத்தி வந்தது. ஆனால் அவர்களுடைய பாடநெறி

போர்த்துக்கீசர் நெறியைவிட விரிவானதாகக் காணப்பட்டது.⁵ அவர்கள் ஆற்றல் மிக்க மாணவர்களை கிறிஸ்தவோசஸ்திர கல்லூரி களுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்களிலே தலைசிறந்தவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்கி ஒல்லாந்து தேசத்திற்கு அனுப்பினார்கள். போர்த்துக்கீசரும், ஒல்லாந்தரும் தமது பிரதேசம் அனைத்திலும், கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகளைச் சிறந்த முறையில் நிர்வகித்து வந்த பொழுதிலும் அப்பாடசாலைகள் அனேக குறைபாடுகளைக் கொண்டு விளங்கின. கத்தோலிக்க பிரான்ஸிஸ்கன் குருமார் தமது பள்ளிகளின் சமயப் பிரசாரத்துக்கு அளவுக்கு மிஞ்சிய அழுத்தம் கொடுத்தபடியால் அவர்கள் காலத்தில் ஆரம்பநிலை, இடைநிலைக் கல்வி வளர்ச்சியடையவில்லை. அவர்கள் வகுத்த பாடநெறியும் சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே அமைந்தது. ஒல்லாந்தரின் பாடவிதானம் விரிவுடையதாகக் காணப்பட்ட போதும் அவர்கள் திட்டத்திலும் சமயம் அளவுக்கு மிஞ்சி வலியுறுத்தப்பட்டது. மதப்பிரசாரம் வெளிப்படையாக மாணவர்களின் சிந்தனைக்கு இடமளியாது போதிக்கப்பட்டது. போர்த்துக்கீசரும் ஒல்லாந்தரும் ஆரம்பக்கல்வியைத் தமிழிற் போதித்தாலும் அவர்களுடைய உயர் கல்வி சமயக் கல்வியாகவே காணப்பட்டது. அவர்களுடைய ஆட்சியின் போது தமிழிலக்கியங்களோ, புலவர்களோ, அரசாங்க ஆதரவைப் பெறவில்லை. யாழ்ப்பாண அரசர்கள் காலத்தில் பெருவளர்ச்சியடைந்திருந்த தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் போற்றுவாரின்றிக் கைவிடப்பட்டன. ஒரு சில அறிஞர்கள் மட்டுமே தமது சொந்த ஆர்வத்தினால் தமிழிலக்கியங்களையும் சோதிடம், லைத்தியம் போன்ற நூல்களையும் கற்று வந்தனர். ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் இவ்வாறு தமிழார்வம் கொண்டு விளங்கிய ஒருவர் மெல்லோ பாதிரியாவார்.⁶ வில்லவராய முதலியாரும் அவருடைய மகன் சின்னத்தம்பிப் புலவரும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்கள்.⁷ 1796இல் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பனி கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் அனைத்தையும் மூடிவிட்டு ஆங்கு பணிபுரிந்த ஒல்லாந்த மதகுருமாரையுங்கைதுசெய்தனர். உபதேசிமார்களும் பாடசாலை ஆசிரியர்களும் சம்பளம் பெறவில்லை. பொதுமக்களின் வழிபாடு, இளைஞர் கல்வி சம்பந்தமான கடமைகள் வேண்டாவெறுப்பாகச் செய்யப்பட்டன. அல்லது முற்றாகக் கைவிடப்பட்டன. இவ் விடயங்களைப்பற்றிப் பொதுமக்கள் சமர்ப்பித்த விண்ணப்பங்களை இராணுவத் தலைவர் தம் கவனத்துக்குரியனவல்ல என்றே அவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் அதிகாரம் தமக்கு இல்லை என்றே கருதினர்.⁸

எனவே, ஒல்லாந்தர் நிர்வகித்து வந்த கோவிற்பற்று பாடசாலை முறை அவர்களுடைய ஆட்சியின் அஸ்தமனத்துடன் சீர்குலையலாயிற்று. ஆனால் 1798ல் இலங்கையின் தேசாதிபதியாகப் பதவியேற்ற

பிரடெரிக் நோர்த் இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டார். ஆனால் குடியேற்றப் பிரதேசங்களில் கல்வியைத் திருத்தியமைக்க முயலுகையில் அப்பணியில் தமக்கு உதவக்கூடிய பாதிரிமார் இல்லாது கஷ்டப்பட்டார். மேலைத்தேசக் கல்வியை ஒரு கிறிஸ்தவச் சூழ்நிலையில் வளர்க்கவேண்டுமென்பது நோர்த் தேசாதிபதியின் விருப்பமாகும். அவருடைய முயற்சியினால் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டன. ஒல்லாந்து மதகுருமார் விடுதலை செய்யப்பட்டு இப்பாடசாலைகளிற் பணியாற்றும்படி விடப்பட்டனர். ஆனால் அவருடைய நன் முயற்சி நீண்டகாலம் பலனளிக்கவில்லை. பண நெருக்கடி காரணமாக ஆங்கிலேய அரசு கோவிற்பற்றுப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பளத்தை நிறுத்தியது.⁹ பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கத் தொடர்பு அதிகாரிகள் என்ற அந்தஸ்தை மாத்திரம் வழங்கியது. இதனாற் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் கவனிப்பாரற்றுச் சீரழிந்தன. ஒல்லாந்து தேவாலயங்களுடன் மதகுருமார் இல்லங்களும் சீர்குலைந்தன. இக்காரணங்களினால் மெயிற்பந்து தேசாதிபதியின் ஆளுகைக் காலத்தில் (1805-1811) ஈழத்திலே கல்வியின் நிலை மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்தது. ஒல்லாந்தர் அமைத்த கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் கைவிடப்பட்டன. ஆங்கில அரசு கல்வித்துறையில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட விரும்பவில்லை. சுதேசிய மக்கள் சிலர் தமது வீடுகளிலும், திண்ணைகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களை நடாத்தினர். ஆசிரியர் ஒருவர் கணிதம், எழுத்து என்பனவற்றைத் தமக்கு அருகிலுள்ள பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பித்தார். திண்ணைப்பள்ளிகள் பற்றி மைரன் உவிஞ்சிலோ அவர்கள் எழுதிய ஒரு கடிதத்திலிருந்து சிலவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்.¹⁰

“இப்பாடசாலைகளில் உயர்குடிமக்களின் பிள்ளைகள் கற்றுவந்தனர். அவை பெரும்பாலும் ஒரு மரத்தினடியில் அல்லது ஓர் வீட்டின் திண்ணையில் நடைபெற்று வந்தன. மாணவர்கள் சப்பாணிகட்டி உட்கார்ந்து தமக்கு முன்பே பரப்பப்பட்டிருந்த புழுதி மணலில் எழுதக் கற்றுக்கொள்வார்கள். ஏட்டுச் சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துக்களை அடையாளம் காணும் வரை இத்தகைய படிப்பு நடந்து கொண்டேயிருக்கும். ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுத்துக்கள் இரும்பாணியினால் எழுதப்படும். எழுத்துக் கூட்டலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனக்கே உரிய ஒலியைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. சொல்லில் ஒரெழுத்தாவது ஒலியில்லாமல் இல்லை. இதனைத் தொடர்ந்து தொடக்க ரூல்களையும் நிகண்டுகளையும் மனப்பாடம் செய்து கொள்ளுகின்றனர். அதற்குப் பின்னர் பாடத்தை வகுத்துப் பொருள்காண முயல்கின்றனர். ஏட்டுச் சுவடிகளிலே சொற்கள் இடைவெளியின்றியே எழுதப்பட்டிருக்கும். இச் சொற்களுக்கு அவர்கள் பொருள்காண முயற்சிப்பர்.”

தமிழிலக்கிய இலக்கணமும் சில சில இடங்களில் சுதேசியகலாசாலைகளிற் போதிக்கப்பட்டன. இருபாலையில் சேனாதிராசா முதலியாரும் உடுப்பிட்டியில் அருளம்பல முதலியாரும் வண்ணார்பண்ணையில் சிலரும் கல்விநிலையங்களை அமைத்துத் தமிழைக் கற்பித்து வந்தனர்.'¹¹

உடுப்பிட்டி, அருளம்பல முதலியாரின் பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றி 21-10-1841-ஆம் ஆண்டு "உதயதாரகை"யிற் பின்வரும் குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

"உடுப்பிட்டிக்குச் சேர்ந்த அம்பலவாண முதலியார் மகன் அருளம்பல முதலியார் அவர்கள் தருமமாகச் சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். அதிற் படிக்கும் சில பிள்ளைகளுக்கு வஸ்திராகாரமும் கட்டளையிட்டுச் சிலருக்கு இங்கிலிஷ் பாஷையும் கற்பிக்கிறார்.

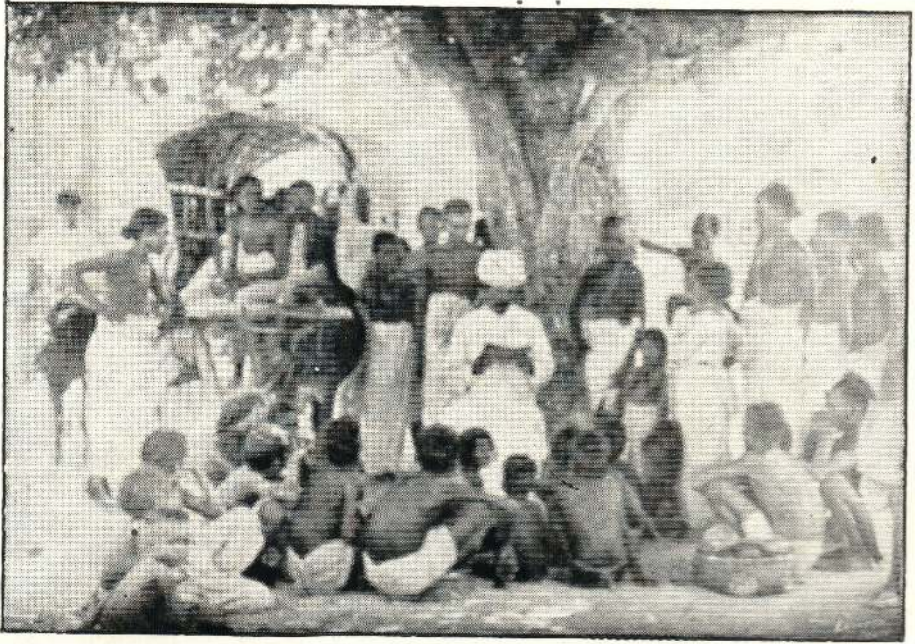
"இதிலே தொண்ணூற்றொரு பிள்ளைகள் பத்து வகுப்பாகப் படிக்கிறார்கள். இப்பொழுது படிக்குந் தமிழ்க் கல்விகளாவன: அரிவரி, பெயர், விரும்பித் தொழுவார். கொன்றைவேந்தன், ஆத்திசூடி, திருவள்ளுவர் குறள், நல்வழி, வாக்குண்டாம், நன்னெறி, நீதி வெண்பா, நாலடியார், சதுரகராதி, வாழ்த்து மாலை, தொன்னூல் விளக்கப் புகழ்ச்சிமாலை, திருவள்ளுவமாலை, கணக்கு, அந்தாதி, நைடதம், சோதிடம், மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ், நிகண்டு, அரும்பொருள் விளக்கத் தீபிகை, இரேவணசித்தர் சூத்திரம், காவியம், நன்னூல், வைத்திய சாஸ்திரம், ஆகமம் முதலானவைகளே."¹²

ஆனால் இத்தகைய பரோபகாரிகள் ஒரிருவரே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பொதுவாகத் தமிழ்க் கல்வியும் புலமையும் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஒரு சில வித்துவான்களிடம் முடங்கிக் கிடந்தன. அவர்களும் பெரும்பாலும் தமது அறிவை மற்றவர்களுக்கு வழங்க விரும்பவில்லை. சிலர் பிறரிடத்தில் ஏடுகளை வாங்கித் தாம் பிரதி செய்துகொண்டு பாட ஏட்டை இயன்றளவு பிழைப்படுத்தி விட்டுக் கொடுப்பார்கள். ஒரு தமிழ் வித்துவான் தாம் இறக்குங் காலத்தில் ஏடுகளைத் தமக்கு முன்னே கொண்டுவந்து சுட்டுப்போடுதல் வேண்டுமென்று சொல்லிச் சுடுவித்து, அதன் பின்னரே உயிரை விட்டார்.¹³

மகாவித்துவான் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் தமது ஆசிரியர்களில் ஒருவராகிய அமிர்த கவிராயரைப்பற்றிக் கூறியது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஆரம்பகால அமெரிக்கன்மிஷன் பாடசாலைகளில் ஒன்று

கிராமப்பிரசங்கி கிறிஸ்தவ உண்மைகளைப் போதிக்கின்றார்

“ திருவரங்கத்தந்தாதியில் ஒரு செய்யுளைக் கேட்பதற்கு அவர் எவ்வளவோ பாடுபடுத்திவிட்டாரே, அதற்குமேல் சொல்வதற்கு மனம் வராமல் அவர் ஓடிவிட்டாரே.” தமிழ் வித்துவான்களின் வறுமையைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “ இப்படியே இடையிடையே நிகழும் சில நிகழ்ச்சிகளால் அவருடைய (மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை) நிலையை அறிந்தபோது என்மனம் புண்ணாகி விடும்; புலமையும் வறுமையும் சேர்ந்து இருப்பது இந்த நாட்டின் சாபம் போலும்.”¹⁴

இத்தகைய தமிழ்க் கல்வி பலவித குறைபாடுகளைக்கொண்டு விளங்கியது. விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுக்கோ, வரலாறு தழுவிய விமரிசனத்துக்கோ இத்தகைய மரபு இடமளிக்கவில்லை. செய்யுட்களின் பொருளை அறிவதும், இலக்கணச் சூத்திரங்களையும் நிகண்டையும் மனனம்செய்து, செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிடுவதையுமே இம்மரபு நோக்கமாகக்கொண்டிருந்தது. விரிவான பாடத்திட்டத்தையும் இக் கல்வி முறை கொண்டு விளங்கவில்லை என்று கூறலாம். கோவிற் பிரபந்தங்களும் தலபுராணங்களுமே முக்கியமாகப் பயிலப்பட்டன. இதனால் தமிழ் என்பது சிவனைப் போற்றும் தோத்திர மொழி என்றே கருதப்பட்டது. “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”¹⁵ என்பதற்கியையத் தமிழையும் சைவத்தையும் ஒன்றாகவே கண்டனர்.

1816ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தெல்லிப்பழையில் இருந்த ஒல்லாந்து தேவாலயத்தையும் குரு இல்லத்தையும் தமது இருப்பிடமாகத் தேர்ந்ததன் பின்னர் பள்ளிக்கூடங்களை அமைப்பதனையே தமது முதல் வேலையாகக் கருதினர். முதன் முதலாகத் தெல்லிப்பழையிலும், மல்லாகத்திலும் இரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் 30 மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்து ஆசிரியர்களே இங்கு பணியாற்றும்படி நியமிக்கப்பட்டனர். மாணவர்களுக்கு எழுத்து, வாசிப்பு என்பவையும் எளிமையான செய்யுட்களும் போதிக்கப்பட்டன. மேல்தேசத்தில் வளர்ச்சியுற்றிருந்த பூமிசாஸ்திரம், கணிதம் என்பனவும் கிறிஸ்தவ சமயமும் போதிக்கப்பட்டன.¹⁶ அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பள்ளிக்கூட அமைப்பினைத் தமது முதற் பணியாகக்கொண்டமைக்கு அநேக காரணங்கள் உண்டு. முதலாவதாக சுவிசேடம் செய்ய வந்த இவர்கள் இளைஞர் தம்முடைய பிரசாரத்தைக் கேட்டு அதன்படி செயற்படுவார்; முதியோரைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குதல் எளிதன்று என உணர்ந்திருக்கலாம்.

II. அமெரிக்கன் மிஷனின் ஆரம்பப் பள்ளிகள்

வேதாகமத்தைப் படிப்பதற்கு மக்கள் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஜோன் கல்வினின் மதக் கொள்கைப்படி மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்து கிறிஸ்தவர்களாக்க வேண்டுமெயொழிய வலுக்கட்டாயத்தினால் அல்ல என்பதை அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். புரட்டஸ்தாந்து மதம், சடங்கு சம்பிரதாயங்களை விட வேதாகமக் கல்விக்கும் பயிற்சிக்கும் முக்கியத்துவம் அளிப்பது. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே வேதாகமம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தமையினால் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அதனைப் படிக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயத்தினை உருவாக்க முயன்றதில் வியப்பில்லை. மேலும் பள்ளிக்கூடங்கள் அவர்களின் சமயப் பணியின் நிலைக்களமாக விளங்கின. இப்பள்ளிக்கூடங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும், அவர்களின் பெற்றோரும், ஆசிரியர்களுமே ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வழிபாட்டிற்கு வந்தவர்களுள் முக்கியமானவர்கள். 1833ஆம் ஆண்டிலே தெல்லிப்பழையில் பணிபுரிந்த வணக்கத்திற்குரிய மைக்ஸ் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“இன்று (30-6-1833) ஆலயத்திற்கு வந்தவர்களுள் ஒரு பகுதி எமது சுதேசிய பாடசாலைகளைச் சேர்ந்தவர்களாவர். பாடசாலைப் பிள்ளைகள் 472 பேர், முப்பது பேர் வரை பெண்கள்; அறுபது பேர் மற்றவர்கள். மொத்தமாக 561 பேர் வழிபாட்டிற்கு வந்தனர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் எங்களுடைய வேலைத் தளத்துடன் ஏதோ ஒருவகையிற் தொடர்பு பூண்டவர்கள். எங்களுடைய வழிபாட்டிற்கு வருபவர்கள் தொகை சில சமயம் இதைவிடக் கூடுதலாகவிருக்கும். ஆறே பெரும்பாலும் வழிபடுபவர்களின் தொகை இதைவிடக் குறைவாகவே இருக்கும். இந்த வேலைத்தளத்துடன் இணைந்துள்ள சுதேசிய இலவசப்பாடசாலைகளின் தொகை இருபதாகும். இப் பாடசாலைகளிற் சில அதிக தூரத்துக்கு அப்பால் இருப்பதனால் அப் பாடசாலைகளிற் படிக்கும் பிள்ளைகள் ஓய்வு நாட்பாடசாலைக்கு வர முடியாதிருக்கின்றனர். ஆனால் அந்த இடங்களில் பக்கத்திலுள்ள சுதேசிய தொண்டர்களே பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்து அருளுரை வழங்குகின்றனர். இந்த வேலைத்தளத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் தொகை எல்லாமாக 950; அவர்களிலே 343 பேர் ஆண்கள்; 102 பேர் பெண்கள், இவர்களில் 240 பேர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதாகமப் பகுதிகளை வாசிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.”¹⁷

எனவே, மிஷனரிமார் பாடசாலைகளை அமைத்ததன் முக்கிய நோக்கம் அப் பாடசாலைகளைத் தமது மதப் பணியின் களமாகக்கொள்வதற்கே யாகும். இப்பாடசாலைகளில் இந்து ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டமைக்கும் சமயமே காரணமாகும். மிஷனரிமாரின் பாடசாலைகளிற் படிக்க விரும்பும்

பாத மாணவர்கள் இந்து ஆசிரியர்களின் கீழ்ப் படிப்பதற்கு முன்வந்தனர்.¹⁸ மேலும் இப் பாடசாலைகளில் முதன்முதலாக இவ் ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளே சேர்த்துகொண்டனர் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁹

ஆரம்பத்திலே மிஷனரிமாருக்குக் கட்டிடங்கள் அதிகம் பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் ஒல்லாந்தர் விட்டுப்போன கட்டிடங்கள் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பாவனைக்கு வழங்கப்பட்டன. பின்னர் பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை அதிகரிக்க கிருகுகளினால் வேயப்பெற்று மண் சுவர்களினால் அமைக்கப்பட்ட கொட்டிடங்கள் பள்ளிகளாக அமைந்தன. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் மாணவர்களின் வரவை யொட்டியே வழங்கப்பட்டன. இதனால் மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வந்து சேர்ந்தனர். ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை டொலர் சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. இதற்குரிய பணத்தை மிஷனரிமார் அமெரிக்காவிலுள்ள தர்ம ஸ்தாபனங்களிடமிருந்தும் தனியாரிடமிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டனர்.²⁰ சிறிது சிறிதாக அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலைகள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. 1819ஆம் ஆண்டிற்கும் 1911ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் தொகை வளர்ந்தவிதம், இவர்கள் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டினை விளக்குகின்றது.

**அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அமைத்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளும்
இங்கு கற்ற மாணவர்கள் தொகையும்.²¹**

வருடம்	பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை	ஆண்கள்	பெண்கள்
1819	15	633	10
1824	90	2864	613
1836	155	6037	1000க்கு மேல்
1868	60	1598	728
1879	121	8120	1400
1884	138	8332	1751
1900	133	10224	2791
1911	118	9893	3544

இதிலிருந்து அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிக்கூடங்களின் துரித வளர்ச்சியைக் காண முடிகிறது. இவர்களின் பள்ளிக்கூடங்கள் பலவித சிறப்புகளைக்கொண்டு விளங்கின. தொகையிலும் அவைமற்ற மிஷன்களை விஞ்சிநின்றன. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தளவில் 1830ஆம் ஆண்டளவில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளி

களின் தொகை கத்தோலிக்க சி. எம். எஸ்., வெஸ்லியன் மிஷன், அரசாங்க பள்ளிகளிலும் பார்க்க மிக அதிகமாயிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1830இல் இந்து கத்தோலிக்க சி. எம். எஸ்., வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலைகளின் கூட்டு மொத்தம் 169 ஆக இருந்தது. இப்பள்ளிகளில் 4371 மாணவர்கள் கல்விகற்றனர்.²² அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளிக்கூடங்கள் மட்டும் 79 ஆக இருந்தன. அப்பள்ளிகளில் 3106 மாணவர்கள் கற்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்களின் தொகை 42 வீதமாகும். இக் காலத்தில் இலங்கை முழுவதும் கற்ற மாணவர்களின் தொகை 9988. ஆனால் இலங்கை சனத்தொகையில் 10 வீதத்தை மட்டுமே கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் கற்ற மாணவர்களின் தொகை 7477. இது யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிஷனரிமாரின் பங்களிப்பு எவ்வளவு என்பதைக் குறிக்கின்றது,²³ அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிகள் கிராமப் புறங்களிலேயே அதிகமாக அமைக்கப்பட்டன. 1833இல் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைந்த இடங்கள் இதனை உணர்த்துகின்றன.²⁴

இடம்	பள்ளிகளின் தொகை	மாணவர் தொகை
வட்டுக்கோட்டை	10	373
சாவகச்சேரி	7	261
திவுப் பகுதி	5	180
மானிப்பாய்	6	204
உடுவில்	9	455
பண்டத்தரிப்பு	5	146
தெல்லிப்பளை	7	273
உடுப்பிட்டி	6	242

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அமைத்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் எவ்வித தடையுமின்றி 1855ம் ஆண்டு வரை துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. ஆனால் 1855ம் ஆண்டிலே இலங்கையிலே மிஷனின் பணியை ஆராய்வந்த அண்டர்சன் விசாரணைக் குழு அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருடைய சுவிசேடப் பணியில் அதிருப்தி அடைந்து கல்வித்துறையில் அவர்கள் மேற்கொண்ட செலவைக் கட்டுப்படுத்தும் படி சிபாரிசு செய்தது. இதனால் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை குறையலாயின. இதனைச் சாதகமாகக் கொண்டு இந்து சமயிகள் பல கல்லூரிகளை அமைத்து பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தனர். 1868ல் அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளிகளின் தொகை 60 ஆகவும் மாணவர்களின் தொகை 2332 ஆகவும் குறைந்தது. இந்துப் பள்ளிகளின் தொகை 132 ஆகவும் பிள்ளைகளின் தொகை 3624 ஆகவும் உயர்ந்தது.²⁵

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அமைத்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வரலாற்றிலே ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின எனின் மிகையாகாது. இப்பள்ளிகள் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன. அப்பள்ளிகள் மிஷனரிமாரின் பணித் தளங்களுக்கு அருகாமையில் அமைக்கப்பட்டு அவர்களின் நேரடிக்கண் காணிப்பின் கீழ் இயங்கியமையே அவற்றின் சிறப்பிற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தின் சகல கிராமங்களிலும் பள்ளிகளை அமைத்திருந்தனர். குடாநாட்டிற்கு குடத்தனை முதல் மேற்கே நெடுந்தீவு வரை அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிகள் செயற்பட்டு வந்தன. வெஸ்லியன் மிஷனரிமாரும், சி. எம். எஸ். மிஷனரிமாரும் நகர்ப்புறங்களில் மட்டும் தமது கல்விப் பணியை மேற்கொண்டிருக்கையில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கிராமங்களிலே கவனஞ்செலுத்தியமை போற்றற்குரியதாகும்.

இப்பள்ளிகளில் சாதி சமய வேறுபாடின்றி சகல மாணவர்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டமை இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும். சாதி வேற்றுமை அகற்றுவதில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் எவ்வளவு ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர் என்பதனை 1901-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமிருந்த மிஷனரி ஸ்தாபனங்களைப் பரிசீலனை செய்யவந்த விசாரணைக்குழுவின குறிப்பு ஒன்று நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அவர்கள் எழுதியதாவது :—

“ஒடுக்கப்பட்டும், தாழ்த்தப்பட்டும் இருக்கும் இந்த மக்களுக்கு தாம் வழங்கும் வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் கிடைக்காமற் போவதைவிட அங்குள்ள தேவாலயங்களையும் கல்லூரிகளையும் இழுத்து மூடிவிடவே மிஷனை ஆதரிக்கும் அமெரிக்கன் கிறிஸ்தவர்கள் விரும்புவார்கள்.”

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் உயர்குடிமக்களின் பிள்ளைகளே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தனர்.²⁶ இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி வேறுபாடு மேலும் உறுது பெறவே அப்பள்ளிக்கூடமுறை வழிவகுத்தது. ஆனால் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஆரம்பத்திலிருந்து சகல மக்களையும் தமது பள்ளிகளிற் சேர்த்துக் கற்பித்தனர். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தமது கல்லூரிகளில் கற்பிப்பதற்குத் தகுந்த ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததோடு அமையாது அவர்களைத் தமது கண்காணிப்பின் கீழ் வைத்து ஆலோசனையும் பயிற்சியும் அளித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு மிஷனரிமாரின் கீழும் குறிப்பிட்டளவு ஆசிரியர்களும் தலைமை மாணவர்களும் இயங்கி வந்தனர். இந்த மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும்

வாரத்தில் ஒரு முறை சந்திப்பது மிஷனரிமாரின் வாராந்தக் கடமைகளின் ஒன்று. மாணவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் விதத்தில் இப்பாடசாலைகளின் போதனைகள் நடைபெற்றன. மிஷனரிமார் மாணவர்கள் சுயமாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்டால் இந்து சமயத்தின் நம்பிக்கைகளை விடுத்து கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிக்கொள்வார்கள் என்று நம்பினார்கள். 1819ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய ஜோன் ஸ்கடர் என்பவருடைய போதனையைப் பற்றிக்கூறப்பட்டிருப்பது மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

“ஜோன் ஸ்கடருடைய நோக்கம் மாணவர்களைச் சுயமாகச் சிந்திப்பதற்கு வழிநடத்துவதாகும். இதுவரை காலமும் நிலவி வந்த பழக்கம் கிளிப்பிள்ளைபோல் வினாவிடைகளை மனப்பாடம் செய்து ஒப்புவிப்பதாகும். சில சமயங்களில் அவர் வினா-விடை புத்தகங்களில் சொல்லப்பட்ட சொற்களை மாற்றி மாணவர்கள் அவற்றின் பொருளை உணர்ந்துகொள்கின்றனரா. என்பதனைப் பரிசோதிக்கும் முறையில் கேள்விகளைக் கேட்பார். பின்னர் அவர்கள் அளித்த விடைகளுக்கு எதிராக இந்துக்கள் கூறக்கூடிய வாதங்களை யெல்லாம் தாமே எடுத்துரைத்து அவற்றிற்குப் பதிலுரைக்கும்படி தூண்டுவார்.”²¹

III. மதிப்பீடு

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அமைத்த பாடசாலைகளிற் காணப்பட்ட இன்னொரு சிறப்பு பெண் கல்வியாகும். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வரும் வரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் கல்வி கவனிக்காது விடப்பட்டிருந்தது. பல ஆண்டு காலமாகத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களும் கோவிற்பற்றுப் பள்ளிக்கூடங்களும் இயங்கிவந்தபோதிலும் பெண்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாகவே இருந்தார்கள். 1816இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிய வந்த பி. சி. மைக்கல் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலும் வாசிக்கத் தெரிந்த இரண்டு பெண்களையே கண்டதாகத் தமது கடிதமொன்றிற் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்களில் ஒருவரை அளவெட்டியிலும் ஒருவரை உடுப்பிட்டியிலும் கண்டதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²²

பெண்களின் கல்வியில் அக்கறை கொண்டிருந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பலத்த எதிர்ப்பின் மத்தியில் பெண்களைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கவேண்டியிருந்தது. இந்துக்கள் பல பள்ளிகளை ஆரம்பித்துத்திறம்பட நடத்திய போதிலும் அவர்கள் பெண்களுக்குக் கற்பிப்பதனை விரும்பவேயில்லை. பெண் கல்விபற்றி ‘இந்து சாதன’ப் பத்திரிகை 1891 யூன்மாதத்தில் எழுதிய கருத்துக்கள் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“கிறிஸ்தவப் பாதிடிகள் இந்து சிறுமிகட்குத் தம்மதத்தைக் கொளுத்தி விட்டால் அவர்களும் அதை விடாது பற்ற அவர்கள் காரணமாக ஆடவர்களும் விடார்களென்று பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலாகிய வியாசத்தை முதலில் மேற்கொண்டார்கள். பெண்களுடைய அற்பக் கல்வியினால் வரும் பல கேடுகளை நம்மவர் நன்கு அறிந்து அதிற் சிறிதும் விரும்பிலராயினும் அயல் வீட்டுப் பெண் படித்து எழுத, வாசிக்கக் கூடியவளாக இருக்க நம்முடைய மகள் அவை அறியாதவ ளாய் இருப்பதென்னவென்று நம்மவர் ஒவ்வொருவராகத் தம் பெண்களைப் படிப்பிக்கத் தொடங்கினர்”²⁹

அவர்களுடைய பள்ளிகளில் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர்.³⁰

மிஷனரிமார் அமைத்த தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் மக்களின் எழுச்சிக்கும் பெருமளவு உதவி புரிந்தன. பின்னர் அவர்கள் இடைநிலை உயர்நிலை கல்வியில் கவனம் செலுத்தினாலும் ஆரம்ப தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களே அவர்களுடைய கல்வி அமைப்பினதும் சமயப் பணியினதும் ஆணிவேராகவிருந்தது.³¹

இலங்கையை ஆண்ட ஆங்கிலேய அரசின் கல்விக்கொள்கை 1795 முதல் 1867 வரை குழப்பமும், தடுமாற்றமும் நிறைந்து காணப்பட்டது. சுயபாஷைக் கல்வியில் அவர்கள் கடைப்பிடித்த கொள்கை மிகவும் பிற்போக்கானதாக இருந்தது.³²

அத்தகைய தடுமாற்றமான கொள்கை இலங்கை எங்கும் தாய் மொழிக் கல்வியைப் பாதித்தபொழுதிலும் யாழ்ப்பாணத்துச் செந் தமிழ்க் கல்வி சீரும் சிறப்பும் பெற்று ஒங்கியமைக்கு அமெரிக்கன் மிஷனரி மாரின் ஆரம்ப பாடசாலைகளே காரணமெனின் மிகையாகாது.

இப்பள்ளிகளில் போதிப்பதற்கு மிஷனரிமார் தக்க ஆசிரியர்களை நியமித்ததோடு அமையாது, தகுந்த நூல்களையும் தேர்ந்து கற்பித்தார்கள். நிகண்டு, தமிழ் வாசகங்கள், பழமொழிகள், உவமைகள் என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. அவர்கள் ஆக்கிய நூல்கள் யாழ்ப்பாணப் பள்ளிக் கூட நூற்சபையினால் பிரசுரம் செய்யப்பட்டன.³³

அவர்கள் எழுதிய பாலபோதங்களை ஒட்டியே ஆறுமுகநாவலர் சைவப் பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பிப்பதற்கெனப் பாலபாடங்களை எழுதினர்.³⁴ முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் வகுப்புகளுக்கெனப் பாலபோதங்கள் எழுதப்பட்டன. தமிழ் மக்களுடைய ஆத்தி குடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற சிறுவர் நூல்களையும் சிறுர்களுக்குப் போதித்தனர். ஆனால் அந்நூல்களில் தமது சமயத்திற்கு முரணாக

விருந்த கருத்துக்களை நீக்கியே போதித்தார்கள்.³⁵ சிறூர்களுக்கென அவர்கள் உருவாக்கிய வேத—வினா—விடை நூல்கள் தெளிவும் எளிமையும் கொண்டவை. ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய—சைவ வினா—விடை நூல்களுக்கு அவை வழிகாட்டியாக அமைந்தன.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் துரித வளர்ச்சியையும் மாணவர்களின் ஆர்வத்தையும் கண்ணூற்று சம்பூரணமான ஒரு கல்வித் திட்டத்தினை உருவாக்க வேண்டுமென விரும்பினார்கள். இதற்கு முதற்படியாக விடுதிச்சாலைகள் கொண்ட இடைநிலைப் பள்ளிகளைத் தெல்லிப், பழையிலும் வட்டுக்கோட்டையிலும் உடுவிலிலும் பண்டத்தரிப்பிலும் மாணிப்பாயிலும் அமைத்தனர். இக் கல்லூரிகளில் கற்ற மாணவர்களுடைய உணவுச் செலவையும் ஏனைய செலவுகளையும் அமெரிக்காவிலுள்ள தனவந்தர்கள் வழங்கினார்கள். அத்தனவந்தரின் உதவிக்குப் பிரதி உபகாரமாக அவர்களின் பெயர்கள் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.³⁶

IV. உடுவில் மகளிர் பாடசாலை

யாழ்ப்பாணப் பெண் சமுதாயத்தின் கல்வி வரலாற்றில் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியின் உதயம் ஒரு முக்கியமான மைற்கல்லாகும். 1823ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை ஆரம்பித்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பெண்களுக்கென ஒரு உயர்தர பாடசாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள்.

1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த ஹரியட் உவின்சிலோ அம்மையார் இதன் முதலாவது அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவ்வம்மையார் 1796ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிற்குப் பிறந்து பட்டதாரியாகி வண. மைரன் உவின்சிலோ அவர்களைத் திருமணம் செய்தார். உவின்சிலோ அம்மையார் எழுதிய கடிதங்களும் குறிப்புகளும் அவர் சிறந்த மதிநுட்பமும், கலையார்வமும் கல்விப்பெருக்கமுமுடைய பெண்மணி என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

1824ஆம் ஆண்டு உடுவில் மகளிர் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் பெண்கள் கல்வி பெறுவதனையோ மாணவிகள் மிஷன் வளவுகளுக்குள் தங்குவதனையோ விரும்பாதபடியால் மிஷனரிமார் பெண்களுக்குச் சீதனப் பணம் கொடுப்பதாகவும், மிஷன் ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகம் கொடுப்பதாகவும் சகோதரர்களுக்குச் செமினரியில் இடமளிப்பதாகவும் வாக்குறுதியளித்து மாணவிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டனர்.

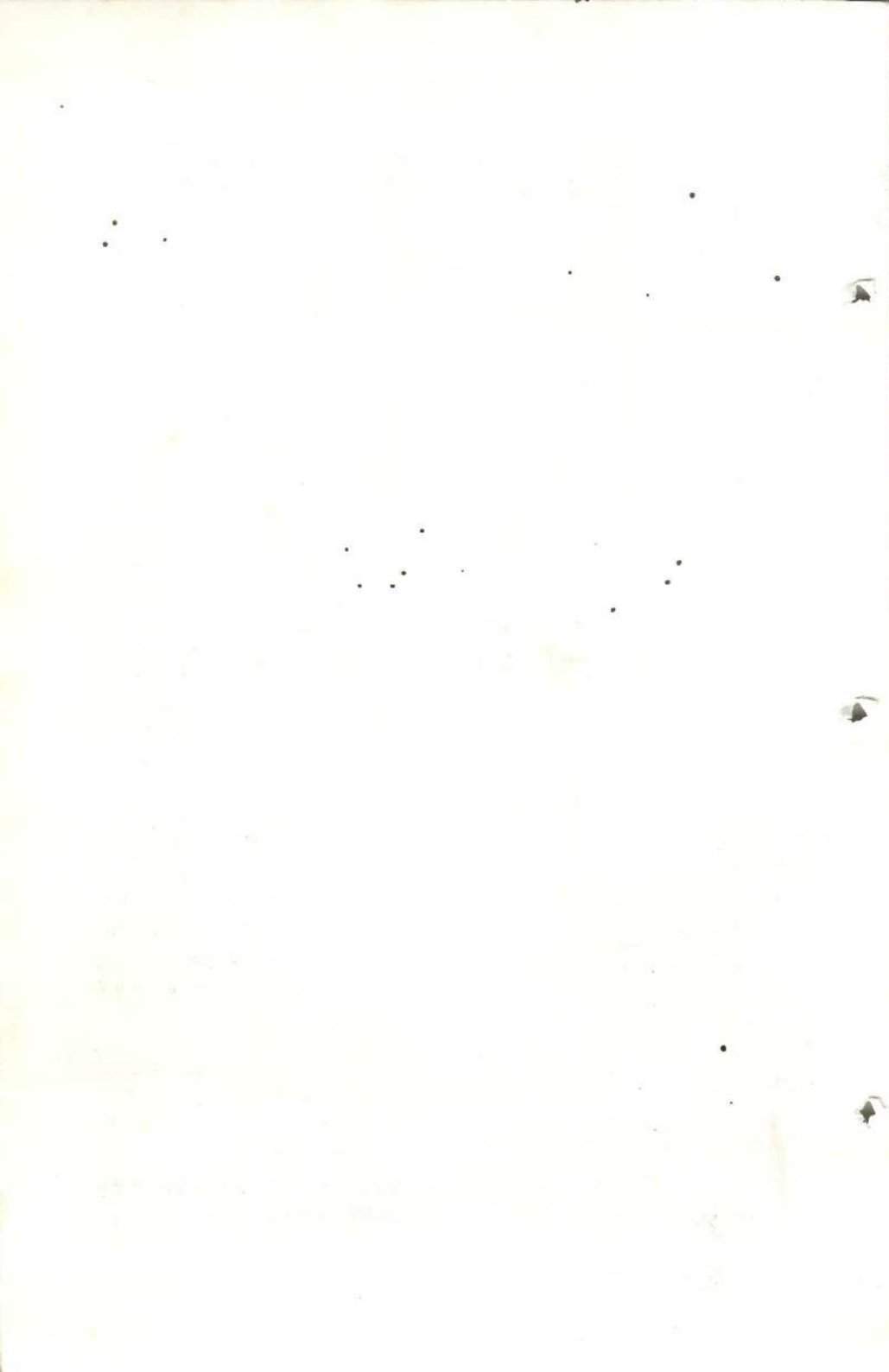
பெண்கள் கல்வி

உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஸ்தாபகர்
திருமதி ஹரியட் உவின்சிலோ அம்மையார்

உடுவில் மகளிர் கல்லூரியிற் பாடம் போதிக்கப்படுகின்றது

உடுவில், ஆசிரியாவிலேயே முதன் முதலாகத் தோன்றிய பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலையாகும். இங்கு தமிழிலேயே பாடங்கள் போதிக்கப் பட்டன. ஆங்கிலம் ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. மாணவிகள் பெரும்பாலும் 5 வயதிற்கும் 11 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்களாயிருந்தனர். உடுவில் மாணவிகளுக்குக் கல்வியும் பயிற்சிகளும் ஆறு வருடகாலம் நடைபெற்றன. மாணவிகள் யாவருமே விடுதியில் தங்க வேண்டியிருந்தது.

1852ஆம் ஆண்டில் வண. உவின்சிலோ அவர்கள் எழுதிய கடித மொன்றில் அவ்வருடம் உடுவிற்பாடசாலையில் 84 மாணவிகள் படித்துக்கொண்டிருந்தனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலாம் வகுப்பில் 15 மாணவிகளும், இரண்டாம் வகுப்பில் 14 மாணவிகளும், மூன்றாம் வகுப்பில் 14 மாணவிகளும், நான்காம் வகுப்பில் 17 மாணவிகளும் ஐந்தாம் வகுப்பில் 14 மாணவிகளும், ஆறாம் வகுப்பில் பத்து மாணவிகளும் கல்விபெற்று வந்தனர். 1852ஆம் ஆண்டுவரை உடுவிற்பாடசாலையில் கற்றுத்தேறிய மாணவிகள் 204 பேர்க்கும்.³⁷

ஆரம்பத்தில் ஏழைப்பிள்ளைகளே உடுவிலிற் படிக்க முன்வந்தனர். ஒரு மாணவியின் சகல செலவுகளுக்குமாக வருடம் 20 டொலரை அமெரிக்காவிலுள்ள உபகாரிகள் மிஷனுக்கு அனுப்பினர். விவாகம் செய்யும் மாணவிக்கு சீதனம் வழங்கும் முறை 1848ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்தது.

கரோலின் செஸ்ரர் என்னும் உடுவில் மாணவி பின்னர் நல்லூரிற் பெண்களுக்கெனக் கல்லூரி நிறுவிப் பெரும்பணியாற்றினார், ஆன் மான் (Anne Mann) என்னும் இன்னொரு மாணவி இராமநாதபுரம் சென்று அங்குள்ள இராஜகுமாரிக்குக் கல்விபோதித்தார். நொவல் அம்நேஸ் என்னும் மாணவி யாழ்நகரில் 1878ல் பெண்கள் கல்லூரியொன்றை நிறுவினார். இவ்வாறு கல்விஞானத்தைப் பெண்களிடையே பரப்பி அறிவுபடைத்த சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் உடுவில் அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளது.³⁸

1885ஆம் ஆண்டில் இங்கு அதிபராக விருந்த ஹவுலண்ட் அம்மை யாரால் ஒரு ஆசிரியை பயிற்சிப்பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்கு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியைகள் விடுதிப்பாடசாலைகளில் அல்லது அமெரிக்கன் மிஷன் ஆரம்பப்பள்ளிகளில் பணியாற்றச் சென்றனர். யாழ்ப்பாணப் பெண்சமுதாயத்தின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்தியதில் இங்கு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியைகளின் பங்கு முக்கியமானதாகும்.

அடிக் குறிப்புகள்

1. வித்தியானந்தன் சு., தமிழர் சால்பு. பக். 169
2. மேற்படி பக். 169.
3. வேலுப்பிள்ளை ஆ., தமிழ் இலக்கியத்திற். காலமும் கருத்தும், பக். 78.
4. Ruberu Ranjtt, *Education in Colonial Ceylon*, p. 25.
5. *Ibid* p. 34.
6. Peiris, Edmund Rt. Rev., *Literary Activity in Sinhala and Tamil during the Portuguese and Dutch Times*, Education in Ceylon A Centenary Volume part III, p. 332.
7. *Ibid* p. 331.
8. ருபேரு, இரஞ்சிற்., பிரித்தானியரின் ஆரம்ப காலக் கல்வி முயற்சிகள், இலங்கையிற் கல்வி நூற்றாண்டு விழாமலர், பகுதி. 2, பக். 418.
9. மேற்படி பக். 423.
10. Waterbury, *Memoir of John Scudder*, p. 73.
11. Velupillai C. D., *A History of American Ceylon, Mission*, p. 37
12. உதயதாரகை 21-10-1841
13. கைலாசபிள்ளை த., ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், பக். 3.
14. சாமிநாதையர் உ. வே., என் கதை.
15. திருமூலர்; திருமந்திரம் 81 ஆம் பாடல்
16. Chelliah J. V., *A Century of English Education*, p. 2.
17. Extracts from the Journal of Mr. Meigs at Tellipallai, *Missionary Herald* 1833
18. Piyaratne C. H., *American Education in Ceylon An Assessment of its impact 1816-1895*, p.121.
19. *Ibid* p.121.
20. *Ibid* p.125.
21. The One Hundredth Annual Report of the Ceylon* Mission, of the American Board, year 1916, p. 39.
22. Piyaratne, C. H, op. cit , p. 194.
23. *Ibid* p. 195
24. Report of the American Ceylon Mission 1868, p. 35.
25. Piyaratne, C. H., op cit. p. 197.

26. Report of the Deputation sent by the American Board to India and Ceylon in 1901 Presented to the Prudential Committee February 4, 1902, p. 56.
27. Dorothy Jelous Scudder, A Thousand years in Thy Sight - The Story of Scudders in India, p. 36.
28. Velupillai C D., op. cit. p. 39
29. இந்துசாதனம், யூன் 1891
30. Piyaratne, C. H. op.cit.
31. Rajapakse R., *Christian Missions, Theosophy and Trade-A History of American Relation with Ceylon, 1815-1915*, p.130.
32. Piyaratna, C. H., op.cit., p. 189.
33. *Ibid* p. 162
34. Indrapala K.. The American contribution to the modernization of Tamil studies Jaffna College Miscellany centenary publication, p. 95.
35. சிவஞானம் ம. பொ., ஆத்திசூடியின் பெருமை—இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு விழா மலர், பக். இ. 31.
36. Chelliah J. V., op. cit. p. 3.
37. Missionary Herald June 1853, p. 165.
38. வித்தியானந்தன் சு., அமெரிக்கன் மிஷனும் தமிழர் கல்வியும்—உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, 1941—1969, p. 1.

முன்றும் இயல்

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி

I. செமினரியின் நோக்கம்

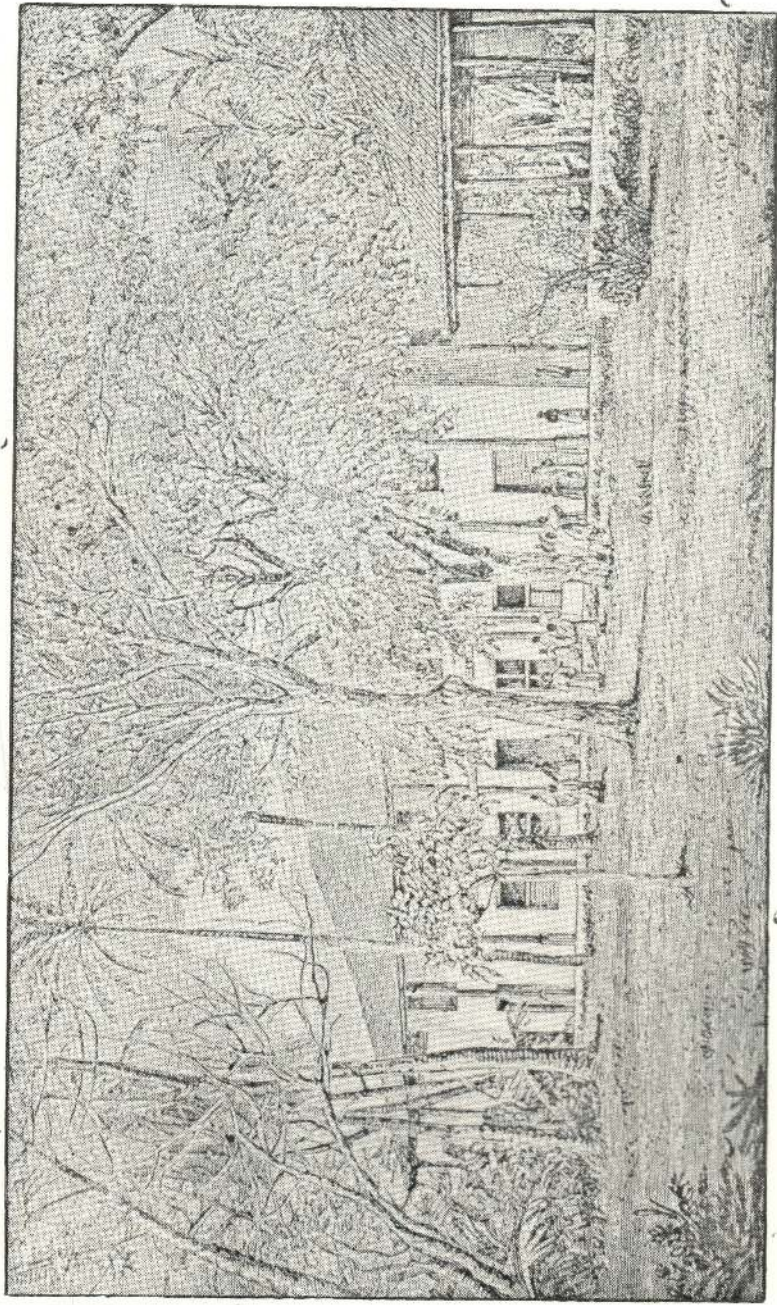
அமெரிக்கன் மிஷன் விடுதிப்பாடசாலைகளில் கற்ற மாணவர்களின் பேருக்கமும் திறமையும் மிஷனரிமாருக்கு உற்சாகத்தை அளித்தன. அவர்களுக்கென ஓர் உயர் கலாபீடத்தை அமைக்க விரும்பினார்கள். இக் கலாபீடம் அமைப்பதற்கு 1823ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திற் பணி புரிந்த வண. பி. ஜி. மைக்ஸ் டானியல் புவர், வண. மைரன் உவின்கிலோ, வண. எல். ஸ்போல்டிங், வண. எச். லூட்வேட், வண. ஜோன் ஸ்கடர் ஆகியோர் ஒரு மனுப்பத்திரத்தைத் தயாரித்து அமெரிக்கர்விலும் இங்கி லாந்திலும் இந்தியாவிலுமுள்ள தமது நண்பர்களுக்கும் நலன் விரும்பி களுக்கும் அனுப்பினார்கள். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தில் இக்கல்விக் கழகத்தின் நோக்கங்களைத் தெளிவாக விளக் கினார்கள். இதன் முதலாவது நோக்கம் ஆற்றலுள்ள சதேசிய வாலிபர் களுக்கு ஆங்கிலத்திலே பூரண அறிவை வழங்குவதாகும்.

இரண்டாவது நோக்கமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டது தமிழிலக் கியத்தை விருத்தி செய்வதாகும்; அந்த நோக்கத்தை அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பின்வருமாறு விரித்துரைத்தனர்.

“சுதேச மக்கள் மத்தியில் பெருமளவு நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்கு அவர்களின் இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். தமிழ்மொழி, சமஸ்கிருதம், எபிரேயம், கிரேக்கம் போன்ற ஒரு மூலமொழி. எனவே அது விருத்தி செய்யப்படுவதற்கு எல்லா வித தகுதிகளையும் உடையதாகும்.

அதனுடைய உயர்ந்தோர் வழக்கு இலகுவில் கற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்று; கல்லூரி வழங்கக்கூடிய சகல வாய்ப்புக்களையும் கொண்டே அதனைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். புராணங்களும் மற்றும் பொது வழக்கில் இருக்கும் புனித நூல்களும் உயர்ந் தோர் வழக்கில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் கோவில்களில் படிக்கப் படுகின்றன. எனவே சுவீசேட பிரபல்யத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களி லும், அதற்குக் காப்புரை வழங்க வேண்டியவர்களிலும் சிலராவது அவற்றைப் படிக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பது மிகவும் விரும்பத்தக்கதாகும். மேலும் இத்தகைய தமிழறிவு

1823 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி
அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரால்

வங்காள தேசத்தில் சமஸ்கிருத அறிவு சுதேசிய பிரசங்கிமாருக்குத் துணைநிற்பது போல இங்குள்ள சுதேசிய பிரசங்கிமாருக்குத் துணையாக நிற்கும். விக்கிரக வழிபாட்டிற் கெதிராக எழுதப்பட்டுள்ள செய்யுட்களை அவர்கள் கற்றறிந்து விக்கிரக வழிபாட்டினை அழித்து விட மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் வழிபிறக்கும்.

இதனைவிடப் பெருநன்மை அளிப்பது இப்பொழுது கவனிப்பா ரற்று இருக்கும் தமிழ்க் கட்டுரையை வளர்ப்பதாகும். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு பக்கந்தானும் சரியான உரைநடை எழுதத் தெரியாத எத்தனையோபேர் தமிழை வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும், செய்யுள் வழக்கை ஓரளவு புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாகவும், செயற்கையாகச் சில கவினை இயற்றக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இந்த இரும்புக் காலத்தில் (Iron Age) ஒரு சில முயற்சிகளைத் தவிர ஒன்றுமே எழுதப்படவில்லை எனலாம். நூல் களுக்குத் தமது மூதாதையரையே போற்றுவது இன்றைய மரபாகவிருக்கிறது. மூதாதையரின் நூல்கள் தெய்வ உந்துதலினால் எழுதப்பட்டன என்றும், சாதாரண மக்களுக்கு விளங்காமையினால் அதிக புனிதத் தன்மை வாய்ந்தன என்றும் நம்பப்படுகின்றது. இதனால் சில புத்தகங்களே படிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் வெகு சிலவே விளங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்களின் கரங்களில் கொடுக்கப்படும் நூல்கள் அவர்களின் கிரகிக்கும் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டனவாக இருக்கின்றன. இதனாலே அவர்கள் அந் நூல்களிலுள்ள சொற்களுக்கு எந்தவிதமான கருத்தையும் கொள்ளாது மனனம் செய்கின்றனர். துரதிஷ்டவசமாக இதனால் அவர்கள் பிற்கால வாழ்வில் நற்பண்புகள் பெற்றுக்கொள்வது அரிதாக இருக்கின்றது. எனவே, இந்த இரண்டு சீர்கேடுகளையும் போக்குவதற்காகவும் வாசிக்கும் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கி புனித வேதாகமத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலவும் பலருடைய கவனம் தமது மொழியில் தெளிவாகவும், ஆணித்தரமாகவும் எழுதத் திருப்பப்படல்வேண்டும். சுதேசிய அறிஞர்களினால் எழுதப்படும் முதல் நூல்களின் நடையும் உருவத்தொடர்களும் சிறப்பாக அமையும்; பிறநாட்டாரின் நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் தள்ளிவிடப்படும்பொழுது விரும்பி வாசிக்கப்படும். எனவே விஞ்ஞானத்தினால் வளம்பெற்று ஐரோப்பிய சிந்தனைகளில் ஊறியவர்களைக் கொண்டு அவற்றின் அழகிய சுதேசிய மொழிகளில் வழித்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரையை உருவாக்கி வளர்ப்பது கல்விக்கும் கிறிஸ்தவத்துக்கும் பெருந் தொண்டாக அமையும். 11

இந்த மகோன்னத நோக்கத்தோடுதான் வட்டுக்கோட்டை செமினரி 1823ஆம் ஆண்டு உதயமாகியது. இக்கல்லூரி ஆரம்பத்திலிருந்தே தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியிலும் பத்திரிகை வளர்ச்சியிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தியது. இக் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபராக வண. கலாநிதி டானியல் புவர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். தமிழ் ஆங்கிலம் என்பனவற்றின் ஆசிரியராகத் திரு. காபிரியேல் திலேரா என்னும் நீர்கொழும்பு அறிஞர் நியமிக்கப்பட்டார். அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நோக்கத்திற்கு இணங்கத் தமிழ் மொழி மேலதேயத்தவரின் ஆராய்ச்சி முறைகளையும் கைக்கொண்டு வளர்ச்சியடையலாயிற்று. வட்டுக்கோட்டை செமினரி தமிழ்மொழிக்காற்றிய பெரும் சேவையாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியது, தமிழ்மொழியின் சமயச்சார்பினை நீக்கி அதனை மதச்சார்பற்ற மொழியாக்கியமையாகும்.

II. செமினரியில் தமிழ்ப்பயிற்சி.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் ஆங்கிலத்தில் பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டன. ஆனால் தமிழ் சிறந்த முறையிற் போதிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதில் மிஷனரிமார் மிகுந்த அக்கறைகொண்டவர்களாக இருந்தார்களெனத் தெரிகிறது. தமிழ்க்கல்வி பற்றி 1830இல் வெளியிடப்பட்ட செமினரி அறிக்கையிற் கூறப்பட்டுள்ள குறிப்புகள் ஈண்டு கவனிக்கப்படவேண்டியன.

“தமிழ்க்கல்வி : சுதேச பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பிக்கப்படும் முறையிலும் பார்க்கத் தர்க்கர்தியான முறையில் தமிழைக் கற்பிப்பது செமினரியின் ஆரம்ப அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். புலவர்களால் ஆக்கப்பட்ட மிகையும் சீர்கேடும் நிறைந்த நூல்களே இங்குள்ள மக்களாற் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. இங்கு படித்தவர்கள் எனப்படுவோர் அந்நூல்களிலேயே பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். அந்நூல்களின் இடத்தைப் பயன்தரு ஆக்கங்கள் பெறவேண்டும். இந்த இலக்கில் முன்னேறுவதற்கு மிகுந்த பொறுமையும் தளராத ஊக்கமும் அவசியமென்பது தொடக்கத்திலேயே புலப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஓரளவு விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடித்து, சுதேச பயிற்று முறையைப் பின்பற்றவேண்டியிருந்தது. புதிய பாடத்திட்டம் சிறிது சிறிதாகப் புகுத்தப்பட்டு, இறுதியில் தமிழ்த்துறை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஏனையவைகளுடன் பின்வருவன பாடத்திட்டத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுள் இலக்கணத்திற்குப் பெருமளவு உபயோகிக்கப்படும் நன்னூலின் சுருக்கம் (உரைநடையிலானது), அது கூறும் இலக்கண மரபை ஒளவையார் மூதுரையில் ஆராய்ந்தறிதல், நன்னூல் சிறந்த உரையாசிரியர்களின்

விளக்கவுரைகளுடன் காணப்படுகின்றது — ஒழுக்கவியலைக் கூறும் திருவள்ளுவர் குறள், கந்தபுராணத்தின் சில பகுதிகள், மனித உடலின் கூறுகளையும் அவற்றின் செயற்பாடுகளையும் விளக்கும் தத்துவக்கட்டளை. ஐரோப்பிய முறைகளை அறிந்திருந்தாலும், சுதேச கணிதம் மாணவர்களினாலே கற்கப்படுவதற்கு மிகவும் உகந்தது. இலக்கங்களிலும் பின்னங்களிலும் அதிகிறந்த வாய்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. கணக்கிடும் முறையில் எளிதாக மனனம் செய்து உடனுக்குடன் பயன்படுத்தக் கூடிய சூத்திரங்களைக் கொண்டது.’

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிலும் பின்னர் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் அதிபர்களாகவிருந்த டானியல் புவர், எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன், சாமுவேல் ஹவுலன்ட் ஆகியோர் தமிழிலும் இந்து சமயத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினர். டானியல் புவர் இந்து வாணசாஸ்திரத்திலும் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களின் உபயோகத்திற்கென பாலபோதங்கள் எழுதினார். இவருடைய பேருக்கத்தினால் தமிழிலக்கிய நூல்கள் விஞ்ஞான ஆய்வு முறைகளைக்கொண்டு கற்பிக்கப்பட்டன. டானியல் புவரைத் தொடர்ந்து எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் எம். ஏ. டி. டி. அவர்கள் செமினரியின் தலைவரானார். 1836ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1849 வரை கல்லூரியின் தலைமைப் பொறுப்பை இவர் பெற்றிருந்தார். இவர் அமெரிக்காவில் இருந்தபொழுது லத்தீன், கிரேக்கம், எபிரேயம் ஆகிய மொழிகளில் நல்ல பயிற்சி பெற்றிருந்தார். எனவே யாழ்ப்பாணம் வந்தவுடன் தமிழ் சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றறிந்தார். இந்து வாண சாஸ்திரத்தில் அதிக ஈடுபாடுகொண்டு அதனைச் சரிவரக் கற்பதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார். தமது ஆராய்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி, இந்து வாண சாஸ்திரம் என்னும் ஒரு அரிய நூலை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதி வெளியிட்டார். இந்த நூல் 1857இல் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் தோன்றியபொழுது அதன் முதலாளி கணிதப் பரீட்சைக்கு ஒரு பாட நூலாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.³

சைவ சமயத்தை ஆர்வத்துடன் கற்ற கலாநிதி ஹொய்சிங்டன் தத்துவக் கட்டளை, சிவஞான போதம், சிவப்பிரகாசம் ஆகிய சாஸ்திர நூல்களின் தேர்ச்சியடைந்தார். அம் மூன்று நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்தம் பற்றிய ஒரு நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். இந்நூல் அமெரிக்காவில் 1854இல் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. இந்த நூலின் பாகங்கள் முதன் முதலாக “ஓரியன்டலிஸ்ட்” என்ற அமெரிக்க சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன.⁴ சாஸ்திர நூல்களிலுள்ள செய்யுள்களுக்குக் கலாநிதி ஹொய்சிங்டன் அளித்திருக்கும் உரை அவருடைய ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் ஆற்றலுக்கும் சான்று பகருகின்றது. அமெரிக்க

காவில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நூல் அமெரிக்க மிஷனரிமாரும் அவர்களை அனுப்பி வைத்த தாய்ச் சங்கமும் சுதேசிய மக்களின் கடவுட் கொள்கைகளிலும் சமயங்களிலும் கொண்டிருந்த ஆர்வத்திற்குச் சான்றாகும். 1706ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடியில் மதப்பிரசாரம் செய்ய வந்த பர்தலாமேயு சேகன்பால்கு தென்னிந்திய கடவுளரைப் பற்றி நூல் எழுதி ஜேர்மனியில் பிரசுரஞ் செய்ய முற்பட்டபொழுது அவரை அனுப்பி வைத்த தாய்ச்சங்கம் அவரை அவரிடம்,

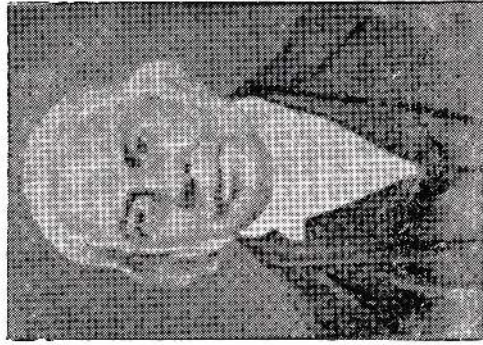
“உம்மை சுதேசிகளைக் கிறிஸ்தவர்களாக்க அனுப்பினோமே ஒழிய எமக்கு இந்தியக் கடவுளரைப் பற்றிப் போதிப்பதற்காக அல்ல”

என்று கூறியமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.⁵ வட்டுக்கோட்டையில் பணியாற்றிய அமெரிக்கர்களுள் தமிழார்வம் கொண்டு விளங்கிய இன்னொருவர் கலாநிதி எச். டபிள்யூ. ஹவ்லண்ட் ஆகும். இவர் 1889ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1897ஆம் ஆண்டு வரை வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். இவரும் கலாநிதி ஹொய்சிங்டனைப் போலவே சைவசமயத்திலும் தமிழ் மொழியிலும் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவராக விளங்கினார். இவருக்குத் தமிழைக் கற்பித்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர், திரு. ஜே. ஆர். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவருக்குக் கற்பிக்கும் பொழுது அவருக்குக் கொடுத்தளவு தமிழறிவை அவரிடமிருந்து தாம் பெற்றுக்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.⁶ அவர் இந்து மதத்திலும் அதன் பண்டிகைகளிலும் வழக்குகளிலும் நம்பிக்கைகளிலும் கொண்டிருந்த அறிவு மிக ஆழமானது; தமிழ் மக்களின் குடும்பவாழ்க்கையின் சடங்குகளையெல்லாம் அவர் நுணுகி ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தார். வான சாஸ்திரத்தில் அவர் கொண்டிருந்த ஞானம் இலங்கை முழுவதிலும் பிரசித்தமாக இருந்தது. இந்து பஞ்சாங்கத்தைக் கணிப்பவர்கள் கூடத் தமக்குள்ளே பிரச்சினைகள் ஏற்படும்பொழுது அதனைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகக் கலாநிதி ஹவுலண்டிடம் செல்வது மரபாக இருந்தது.⁷

III. செமினரி மாணவர்களின் சாதனைகள்

அமெரிக்க அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியில் காட்டிவந்த மதிப்பு நம் நாட்டவர்க்கும் அதிலே ஆர்வம் ஏற்படும்படி செய்தது. வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் கற்ற மாணவர்களாகிய சி. டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை, எவேட்ஸ் கணபதிப்பிள்ளை, கறல் விசுவநாதபிள்ளை ஆகியோர் தமிழ் இலக்கியத்தையும் இலக்கணத்தையும் சிறப்புறக் கற்றுத் தமிழ்மொழிக்குப் பலவழிகளிலுந் தொண்டாற்றினார்கள். 1857ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் முதன் முதலாக கலைமணிப் பரீட்சை நடத்திய போது அதிலே சித்தியடைந்த இருவரும் செமினரியின் பழைய

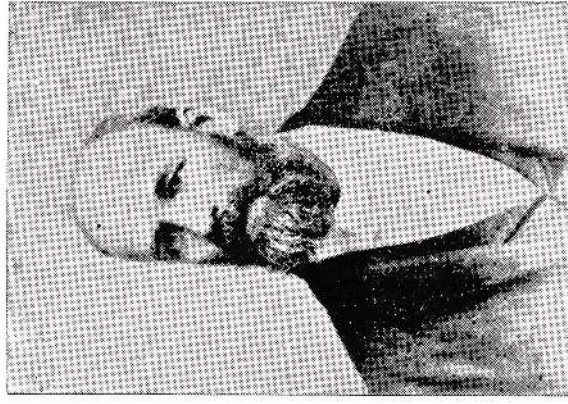
வட்டுக்கோட்டையிற் பணியாற்றிய தமிழ்ப் புலமைமிக்க அமெரிக்கர்

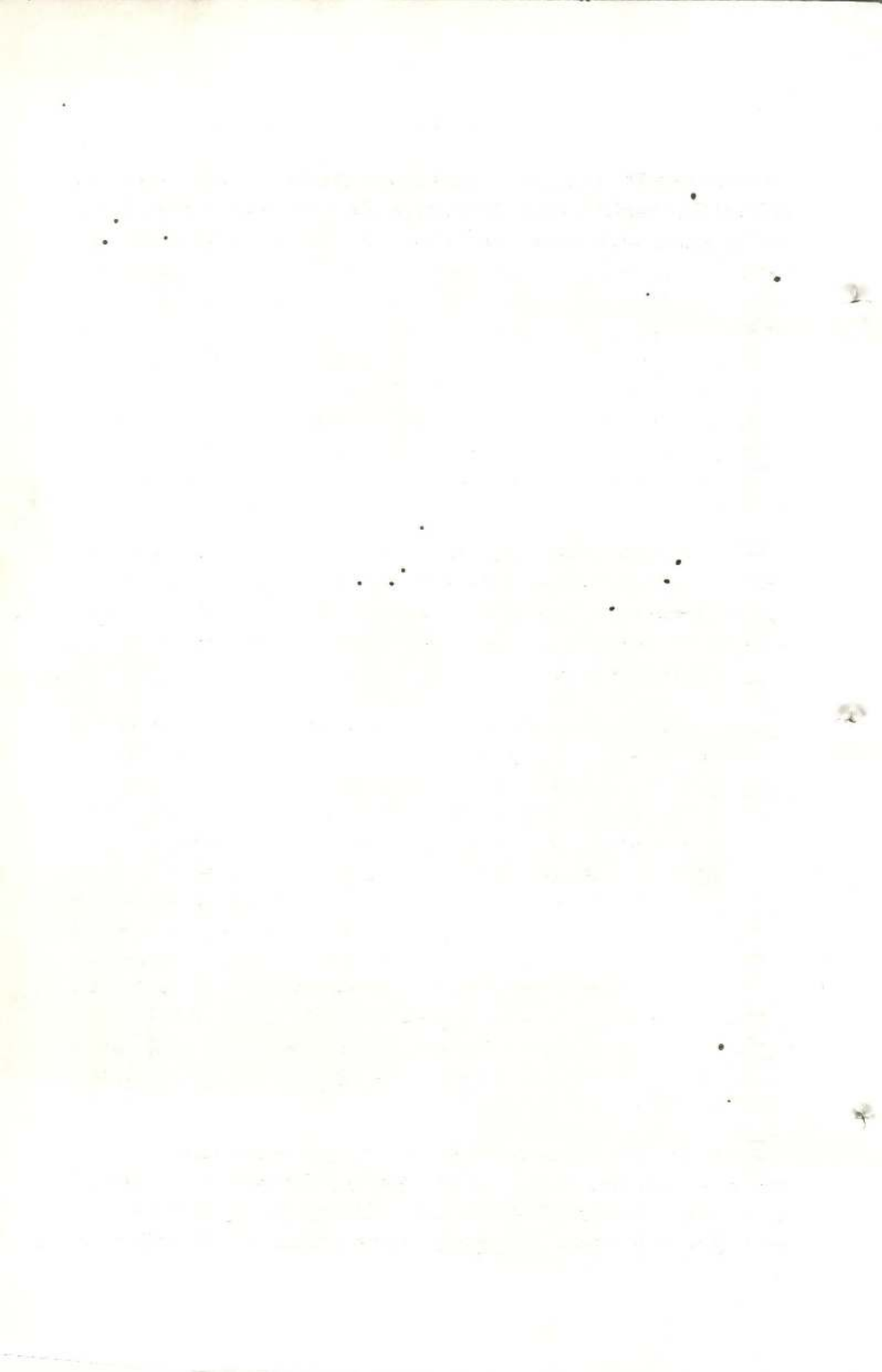
கலாநிதி டானியல் புவர்
அதிபர், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி
1823 — 1836

கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன்
அதிபர், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி
1836 — 1848

கலாநிதி எஸ். டபிள்யூ. ஹவுலன்ட்
அதிபர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
1839 — 1898

மாணவர்களாகிய சி. டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளையும், கறல் விகவநாத பிள்ளையுமேயாவர்.⁸ வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி, இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த ரூபஸ் அண்டர்சன் விசாரணைக் குழுவின் சிபாரிசினால் 1855இல் மூடப்பட்டது. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் கல்வியை வளர்ப்பதில் தனது பொருளையும் நேரத்தையும் செலவு செய்ததேயொழிய சுவிசேடப் பணியில் வெற்றி காணவில்லை என்பது அண்டர்சன் விசாரணைக் குழுவின் முக்கிய குற்றச் சாட்டாகும். ஆனால் 1823க்கும் 1855க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் அது 700க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்குத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த போதனையை அளித்திருந்தது. அது செயற்பட்ட காலத்தில் அமெரிக்கர் மூன்று லட்சம் ரூபாவுக்கு அதிகமான பணத்தைச் செமினரிக்குக் கல்விக்குச் செலவு செய்திருந்தனர்.⁹

செமினரியின் பணியினால் தமிழ் மொழி உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றது. தமிழ் உரைநடை விருத்தியடைந்தது. இதற்குச் செமினரியில் இருந்த விரிவான பாடத்திட்டமும் தாராளாண்மைக் கல்வியுமே முக்கிய காரணங்களாகும். இதனைப்பற்றிப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியவர்கள் கூறிய கருத்து ஈண்டு குறிப்பிடவேண்டியதாகும்.

வட்டுக்கோட்டை செமினரியிற் கற்பிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தினை நோக்கும்பொழுது அவர்களின் பரந்த நோக்கும் இலட்சியமும் தெள்ளிதிற்புலனாகும். கிறிஸ்தவத்துடன், விஞ்ஞானம் மெய்யியல் என்பன இந்நிறுவனத்தின் பணியின் முக்கிய அம்சமாகவிருந்தன. எனவே கணிதம், மெய்யியல், இயற்கைவரலாறு, வானசாஸ்திரம், இரசாயனம் ஆகிய தூய, பிரயோக, விஞ்ஞான பாடங்களுக்குக் கூடுதலான முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. மாணிடவியல் சமூகவியற்றுறைகளை நோக்கும் பொழுது, ஆங்கில இலக்கியத்துடன், கிரேக்கம், லத்தீன், எபிரேயம், சமஸ்கிருதம், புலியியல், மண்ணியல், வரலாறு, அரகியற்பொருளாதாரம், கணக்கியல் என்பன போதிக் கப்பட்டன. கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் போதிக்கும் நோக்கினால் அவர்கள் உந்தப்பட்டாலும் செமினரியில் அளிக்கப்பட்ட கல்வி தாராளாண்மை நிறைந்ததாக இருந்ததென்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மையாகும்.¹⁰

செமினரியின் மாணவர்களிலே தலைசிறந்து விளங்கியவர் C. W. தாமோதரம்பிள்ளையாவார். இவர் நீதிநெறிவிளக்கம், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம், வீரசோழியம், தணிகைப்புராணம், இறையனார் அகப்பொருளுரை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,

கவித்தெகை, இலக்கணவிளக்கம், சூளாமணி முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தார். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டமைக்கு செமினரிச்சூழலே காரணமாகியது.

“பதிப்புத்துறையிலே முன்னோடியாக இருந்த நாவலரைக் கிறிஸ்தவ சூழல் உருவாக்கியது போன்றே சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களையும் அச்சூழல் உருவாக்கியதெனலாம். சைவசமயத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்னும் கோட்பாடு உடையவராகச் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை இருந்தாரென்பதற்கும் போதுமான ஆதாரங்களை அவரது வரலாற்றில் காணமுடியவில்லை. ஆனால் ஈடு இணையற்ற நூல்களின் அவசியத்தை உணர்வதற்கு அவருக்குக் கிறிஸ்தவ தமிழ் சூழல் வழிகாட்டிற்று எனலாம்.¹¹”

ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் உரையிலும், செய்யுளிலும் அநேக நூல்களை எழுதித் தமிழை வளம்படுத்தினார். மெய்வேத சரணம், திருச்சதகம். நன்னெறிக் கொத்து, ஞானவெண்பா, இல்லற நொண்டி, சாதாரண இதிகாசம், வானசாஸ்திரம், வெள்ளையந்தாதி, பஞ்சரத்தின மாலை, சுமரணபேட்சம் என்பன அவர் எழுதிய நூல்களில் சிறந்தவை. தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுக்கு இவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது. அவரெழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வில் முக்கியமான இடம் வகிக்கிறது.

கறல் விசுவநாதபிள்ளை. சுப்பிர தீபம் என்னும் சமயநூலையும் வீசகணிதம் என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூலையும் எழுதினார். எவேட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை சிறந்த கவிஞராக விளங்கித் திருவாக்குப் புராணம், சுவிசேட காண்டம் என்னும் நூல்களோடு அநேக கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளையும் இயற்றினார். வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை சங்க அகராதியைத் தொகுத்தார். ‘லிட்டரறி மிற்ர்’ என்னும் ஆங்கில சஞ்சிகையையும் ‘இலங்காபிமானி’ என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் ஆரம்பித்து அதனைச் சிலகாலம் நடாத்தி வந்தார்.¹² நெவினஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை தமிழிலே முதன்முதலாக எழுதப்பட்ட நியாய இலக்கணத்தின் ஆசிரியர்.¹³ இவர் இலக்கிய சங்கிரகம், தமிழ் வியாகரணம் முதலிய நூல்களையும் இயற்றினார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் 1889ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த பள்ளிக் கூடமே யாழ் இந்துக்கல்லூரி என்னும் மகோன்னத இந்துகலாபீடத்தின் முன்னோடியாயிற்று. இதன் முதலாவது அதிபராக இவர் பணியாற்றினார்.

இவ்வாறு அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பித்து வைத்த வித்துவக்கிளர்ச்சி தமிழ் உரைநடைக்கும், செய்யுள் மரபிற்கும் பல பல வழிகளிலும் புத்துயிர் அளிப்பதாக அமைந்தது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் சவிசேடம் செய்வதற்காகவும் சைவ சமயத்திலுள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகவும் தமிழ்ப் புராணங்களைப் போதித்தாலும் அவற்றினைப் பூரண விளக்கத்துடனும், தெளிவுடனும் போதித்தார்கள். நோக்கம் சமயப்பிரசாரமாக இருந்த போதிலும் கற்பிக்கும் முறை நேர்மையானதாகவும் திறமை கொண்டதாகவும் விளங்கியது. இதனால் தமிழ் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அத்துடன் ஆரம்பப்பள்ளி முதல் உயர்கலாபீடம் வரை ஒரு சம்பூரணமான கல்வியமைப்பை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு அளித்தனர். இதுவரை காலமும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் தமிழ் வித்துவான்களிடத்திலுமே நடைபெற்ற தமிழ்க் கல்வி பூரண பொலிவுடன் வளர்ச்சியடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சமயத்துறையிலே மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட உரைநடை வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் பல துறைகளிலும் வளர்ந்தது. 1816-ஆம் ஆண்டு இரண்டு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்க்கல்வி, கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் செமினரி அதிபர் பதவியிலிருந்து இளைப்பாறிய காலத்தில் (1849) முழுமையான வளர்ச்சியை அடைந்தது.

பள்ளிக்கூடங்கள் வாயிலாக மட்டுமன்றி கொல்போட்டர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட வேதாகம விநியோகஸ்தர்களாலும்,¹³ பைபிள் விமின் என்றழைக்கப்பட்ட வேதாகமப் பெண் போதகசிரியர்களாலும் கிறிஸ்தவ அறிவை வளர்த்தனர்.¹⁴ இது யாழ்ப்பாண மெங்கணும் சமயவிசாரணையும், வாசினியார்வமும் தோன்றுவதற்கு வழி வகுத்தது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வாசிக்கும் பரம்பரையை உருவாக்கி அந்தப் பரம்பரையினூடாகவே தமது சமயத்தைப் பிரசாரம் செய்ய விரைந்தனர். இதனாலே தமிழ்க் கல்வியிற் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். 1835-ஆம் ஆண்டு வரை உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் போதனை தமிழில் மட்டுமே நடைபெற்ற தென்பதும் அதற்குப் பின்னரேயே ஆங்கிலத்தைப் பாட விதானத்தில் சேர்க்க முடிவு செய்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁵

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை அவர்கள் ஆற்றிய கல்விப் பணியினால் தமிழ் மறுமலர்ச்சி தோன்றியது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேற்பட்ட வளர்ச்சிகள் பலவற்றிற்கும் அத்திவாரமாக அமைந்தது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. College for Literary and Religious Instruction of Tamul and other youth—Pamphlet issued by the American Missionaries who served in Ceylon in March 1823.
2. The Second Triennial Report of the American Mission Seminary 1830. Page 2.
3. Mathiyaparanam K. E., Contribution to Tamil by Missionaries who have served in Ceylon Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies p. 360.
4. Ibid p. 360.
5. Arno Lehmann, E., Began at Taanquebar. p. 32.
6. Chelliah J. V., Reminiscence of Dr Howland Jaffna College Miscellany 1912.
7. Ibid.
8. Vimalachandran Arumugam, American Contribution to Development of Tamil Language in Ceylon Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies. p. 342.
9. Ibid. p 342.
10. Kailasapathy, K. Arnold Sathasivampillai and the Tamil Renaissance, Jaffna Collage Miscellany Centenary Publication. page 83.
11. சண்முகதாஸ் மனோன்மணி—சி. டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை—ஓர் ஆய்வு நோக்கு. யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக முது கலைமாளி பட்டத்திற்குரிய பகுதித் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் வண்ணம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.
12. பூலோகசிங்கம் பொ., பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சி. நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நினைவு மலர், பக். 115.
13. Report of the American Ceylon Mission 1878 p. 14
14. Report of the American Ceylon Mission 1900. p. 50
15. Harrison Minnie Hastings Uduvil 1824—1924. Being the History of one of the oldest Girls Schools in Asia

நான்காம் இயல்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தொகுத்த அகராதிகள்

I. தமிழ் வரலாற்றில் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல்

மசாச்சசெட்ஸ் என்னும் ஒளி பொருந்திய சமுதாயத்திலிருந்து வந்த அறிஞர்கள் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூட அமைப்பிலும் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது போலவே தமிழ் அகராதிக்கலையிலும் பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தினர். அகராதிக்கலை தமிழ்நாட்டிற்குப் புதியதொன்றன்று. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் நூல்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன, சொல்லதிகாரத்திலுள்ள உரியியல் என்ற பகுதியில் தொல்காப்பியர் நூற்றிருபது சொற்கட்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பியத்தின் உரியியலிற் கூறப்பட்டுள்ள சொற்பொருள் விளக்கப்பகுதி பின்னர் ஒரு தனித்துறையாக தமிழில் வளர்ச்சியுற்றது. அதுவே ஐரோப்பியர் காலம்வரை எழுதப்படும் படிக்கப்படும் வந்த நிகண்டுகளாகும். நிகண்டுகள் வரிசையில் முதன்முதலாக எழுதப்பட்டது, சேந்தன் திவாகரம் ஆகும்.¹ இந்நூல் கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்தது. இத் திவாகரத்தில் தெய்வப் பெயர்த்தொகுதி முதலாகப் பல பொருள் கூட்டத்து-ஒரு பெயர்த்தொகுதி ஈராகப் பன்னிரு தொகுதிகள் உள்ளன. திவாகரத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய நிகண்டு பிங்கலந்தை ஆகும். இதனது காலம் எட்டாம் நூற்றாண்டு என வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.² பிங்கலந்தையும் திவாகரமும் தமிழ் அகராதிக்கலையின் முதலாவது கட்டம் எனக் கொள்ளின், மண்டல புருடர் இயற்றிய சூடாமணி நிகண்டினை இரண்டாவது கட்டம் எனக் கூறலாம். ஏனெனில் திவாகரமும் பிங்கலந்தையும் சூத்திரங்களாலேயே பொருளை விளக்க முற்பட்டன. இது கற்பதற்குக் கடினமாக இருந்தமையினால் மண்டலபுருடர் விருத்தப்பாவினால் பிங்கலந்தையை இயற்றினார். பன்னிரண்டு பிரிவுகளை உடைய சூடாமணி நிகண்டில் ஏறத்தாழ பன்னிராயிரம் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. கி. பி. 1594இல் சிதம்பரரேவணசித்தர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட அகராதி நிகண்டு தமிழ் அகராதிக்கலைவளர்ச்சியில் இன்னொரு கட்டத்தைக் குறிக்கின்றது.³ முன்னெழுந்த நிகண்டுகள் ஒரு சொல் பல பொருள், ஒரு பொருள் பல பெயர், பல பொருள் ஒரு சொல் என மூவகையாக அமைந்திருந்தன. ஆனால் அகராதி நிகண்டு ஒரு சொல் பல பொருள் மட்டுமே உணர்த்தும் நூலாக அமைந்தது. இந்த நிகண்டில் சொற்களின் முதலெழுத்

துக்களின் அடிப்படையில் சொற்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டன. அகராதி என்னும் பெயரை முதன்முதலாகத் தமிழுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திய வரும் சிதம்பர ரேவணசித்தர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.⁴ இந் நூலாசிரியர் காலத்திலிருந்து மேலூட்டுப் பாதிரிமார் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும்வரை அநேக நிகண்டுகள் தோன்றியிருக்கின்றன. 16ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கயத்தார நிகண்டு, கைலாச நிகண்டு என்பனவும் 17ஆம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய உரிச்சொல் நிகண்டும் 18ஆம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய பல் பொருட் குளாமணி, பொதிகை நிகண்டு, பாரதி தீபம், ஆசிரிய நிகண்டு, அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, பொருட்டொகை நிகண்டு என்பனவும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த நாம தீபக நிகண்டு, வேதகிரியார் சூடாமணி, கந்தசுவாமியம், நானூர்த்த தீபிகை, சிந்தாமணி நிகண்டு என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவைமட்டுமன்றி இக்காலப் பகுதியில் சோதிடம் மருத்துவம் போன்ற துறைகளிலும் நிகண்டுகள் தோன்றியுள்ளன. அவை தற்காலத்தில் முக்கியத்துவம் அடைந்துவரும் அருஞ் சொல் விளக்க அகராதிகளை (Glossary) ஓரளவுக்கு ஒத்திருந்தன.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் பணியை ஆரம்பித்த பொழுது இந்த நிகண்டுகள் தமிழ் மக்களிடையே அதிக செல்வாக்குடையனவாக இருப்பதனைக் கண்ணுற்றனர். மைரன் உவின் சிலோ அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடப் படிப்பை முடித்தபின்னர் மாணவர்கள் நிகண்டுகளைக் கற்க முயற்சிக்கின்றனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁵ வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி 1823ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது மிஷனரிமார் தமது பாடவிதானத்தில் நிகண்டையும் சேர்த்திருந்தனர்.⁶ இதுவே தமிழ்ச் சொல்லாட்சியிலும் நூலறிவிலும் மாணவர்கட்குச் சிறந்த பயிற்சி அளிக்கும் என அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த ஏனைய மேலூட்டு மதப்பிரசாரரும் இந்த நிகண்டுகளையே ஆரம்பத்தில் தமிழ் நூல்களைக் கற்பதற்கு வாயிலாகக்கொண்டனர். ஆனால் மேலைத் தேயங்களில் அகராதிக்கலை அக் காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தமையினால் நிகண்டுகளிலே காணப்பட்ட குறைபாடுகளையும் தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கு அவை பற்றாக்குறையாக இருப்பதனையும் அவர்கள் விரைவிலே உணர்ந்தார்கள். நிகண்டுகள் தமிழில் வழங்கிய எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொருள் தருவனவாக அமையவில்லை. நிகண்டுகள் தமிழ்ப் பேசும் மக்களை அதிலும் குறிப்பாக தமிழில் பாண்டத்தியம் பெற்றுவிட விழைந்த உயர் மாணவர்களை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு எழுதப்பட்டனவாகையால் எல்லாச் சொற்களுக்கும் அவற்றிலே பொருள் கூறப்பட

வில்லை. தொல்காப்பியரும் “வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்படு வாரா உரிச்சொல் மேன”⁷ என்று சூத்திரம் செய்தார். இந்த மரபையே நிகண்டு ஆசிரியர்களும் பின்பற்றி வெளிப்படையாக எளிதில் பொருள் தெரியும் சொற்களைத் தவிர்த்து அரிய சொற்களுக்கு மட்டுமே பொருள் கூறினார்கள்.

அது மட்டுமன்றித் தமிழ்மக்கள், மேலோர் அல்லது கற்றவர்கள் பயன்படுத்திய சொற்களையே பயிலுவதற்கும் செய்யுள் செய்வதற்கும் ஏற்ற சொற்களாகக் கருதினார்கள். ஆகவே சாதாரண பாமர மக்கள் மத்தியில் வழங்கப்பட்ட சொற்கள் நிகண்டுகளில் இடம் பெறவில்லை.

“வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்சி அவர்கட் டாக லான”

என்கின்றது தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திரம்.⁸

நிகண்டுகளிலே தொகுக்கப்பட்டிருந்த சொற்களுக்கும் பொருளைக் காண்பது கடினமாகவிருந்தது. ஏனெனில் அவை அகரவரிசையில் தொகுக்கப்படவில்லை. தனித் தனிச் சொற்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைக்கப்படாது செய்யுள் வடிவில் அமைக்கப்பட்டன. சிதம்பர ரேவண சித்தர், சொற்களின் முதலாவது எழுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரிசைப்படுத்தினாரெனினும் சொல்லின் இரண்டாவது எழுத்தினை அவர் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை. எனவே அகரத்தை முதனிலையாகக் கொண்ட ஒரு சொல்லின் பொருளைக் காண்பதற்கு அகர வரிசையிலுள்ள சகல சூத்திரங்களையும் பார்வையிட வேண்டியிருந்தது. உதாரணமாக “அம்பிகை யென்பது உமையவள் பெயரே”⁹ என்ற சூத்திரத்தைத் தமது நிகண்டில் இரண்டாவதாக வைத்த சிதம்பர ரேவணசித்தர்,

“அத்தன்என் பதுவே சிவனும் பிதாவும்
சுவாமியும் என்றே சொல்லுமுப் பேரே”¹⁰

என்ற சூத்திரத்தை நூற்றிமுப்பத்தாருவதாக வைத்தார். அரும் பொருள் விளக்க நிகண்டின் ஆசிரியர் அருமருந்தைய தேசிகர் இரண்டாவது எழுத்தைக் கவனத்திற் கொண்டு தமது நூலை அமைத்தார். எதுகை அடிப்படையில் நூல் பகுக்கப்பட்டிருந்தபொழுதும் அப்பகுப்பிலிருந்து சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாகவேயிருந்தது.

நிகண்டுகள் ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களையும் வழங்கினவேயன்றி அச்சொல்லுக்குரிய பொருளின் இலக்கணத்தை வரையறை செய்யவில்லை. உதாரணமாகப் பிள்ளையார் என்பதற்குச் சேந்தன் திவாகரம் பின்வருமாறு விளக்கங் கூறுகின்றது.

“ஓற்றைக் கொம்பன், விநாயகன், ஐங்கரன்,
வெற்றி யானை முகவன், கணபதி,
பாசாங் குசதரன், ஆகுவா கனனே”¹¹

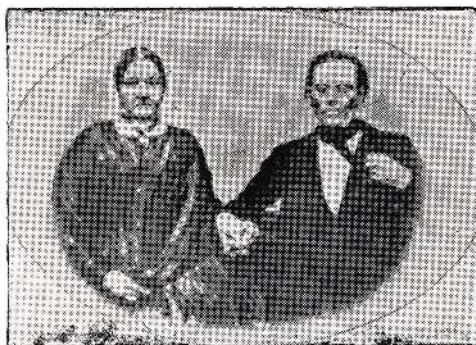
இது இந்துசமயக் கடவுளரைப் பற்றி அறிய விரும்பிய மேனாட்டுப் பாதிரிமாருக்கு விளக்கமளிப்பதாயிருக்கவில்லை.

II. ஐரோப்பியரின் ஆரம்பகால முயற்சிகள்

ஐரோப்பிய பாதிரிமார் தமது முயற்சிகளுக்கு ஆதாரமாக மேனாட்டு முறையைப் பின்பற்றி அகராதிகள் அமைக்க முயற்சித்தார்கள். கி. பி. 1541இல் கத்தோலிக்க தொண்டராகிய பிரான்சில் சவேரியார் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து பெருந்தொகையான பரதவ சமுதாய மக்களைக் கிறிஸ்தவத்திற்கு மதமாற்றம் செய்தாரெனினும் அவர் தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கிய வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. 1547 தொடக்கம் 1600 வரை தென்னிந்தியாவிலும் ஈழத்தின் மன்னூரிலும் பணியாற்றிய ஹென்றி ஹென்றிக்கல் குரவர் தமிழில் நூல்களை இயற்றினார். ஆனால் அகராதிப் பணியில் ஈடுபடவில்லை. 1606இல் மதுரையில் பணிபுரிய வந்த தத்துவபோதக சுவாமிகள் அரிய தமிழ்ச் சொற்களை வரிசைப்படுத்தி அவற்றிற்கு லத்தீன் மொழியில் பொருள் கூறினார். ஐரோப்பாவிலேயே 612 நூண்டுத்தாலி மொழியில் முதன்முதலாக நவீன முறையிலமைந்த அகராதி தோன்றியது.¹² எனவே 17ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த மதப்பிரசாரகர்களே அகராதி அமைக்கும் பணியில் முன்னின்றுழைத்தனர். மேனாட்டுக் குருமார்களுக்குத் தமிழ்ப்புதிய வேற்று மொழியாக இருந்தமையினாலே இம்மொழியிலுள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் இவர்கள் பொருளுரை வேண்டியவராயிருந்தனர். எனவே உயர்ந்தோர் வழக்கு, வெளிப்படு சொல் என்ற பாகுபாடின்றி எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்கம் செய்யவேண்டியிருந்தது. பாதிரிமார் கல்வி பெறாத பாமர மக்களோடும் பழகி அவர்களிடையே தமது மதத்தைப் பரப்ப விரும்பினார்கள். எனவே அம்மக்கள் பேசுவதை உணர்வதும் அவர்களிடையே வழங்குஞ் சொற்களின் பொருளை அறிந்து கொள்வதும் அவசியமாயிற்று. எனவே “இழிசனர்” வழக்குகளும் அகராதிகளிடம் இடம் பெறலாயின. ப்ரேயின்சா என்னும் கத்தோலிக்க மதகுரு 1679இல் தமிழ்ப்போர்த்துக்கீசிய அகராதியொன்றை இயற்றினார். இந்த அகராதி மலை நாட்டிலுள்ள அம்பலக்காட்டில் அச்சிடப்பெற்றது. தமிழ்ச்சொற்களை அகரவரிசை முறையில் தொகுத்து அவற்றுக்கு இணையான போர்த்துக்கீசிய சொற்களை எதிராகக் கொடுத்துள்ளது.¹³

1706இல் தரங்கம்பாடியில் வந்து மதப்பிரசாரம் செய்த புரட்டஸ் தாந்து குருவாகிய பத்தலாமேயு சேகன் பாலகு என்பவர் ‘திக்கியனரியம் தமுவிசம்’ என்ற தமிழ் அகராதியை 1712ஆம் ஆண்டு தொகுத்தார். இந்த அகராதி இப்பொழுது மறைந்து விட்டதாகையால் இதன் பயன்

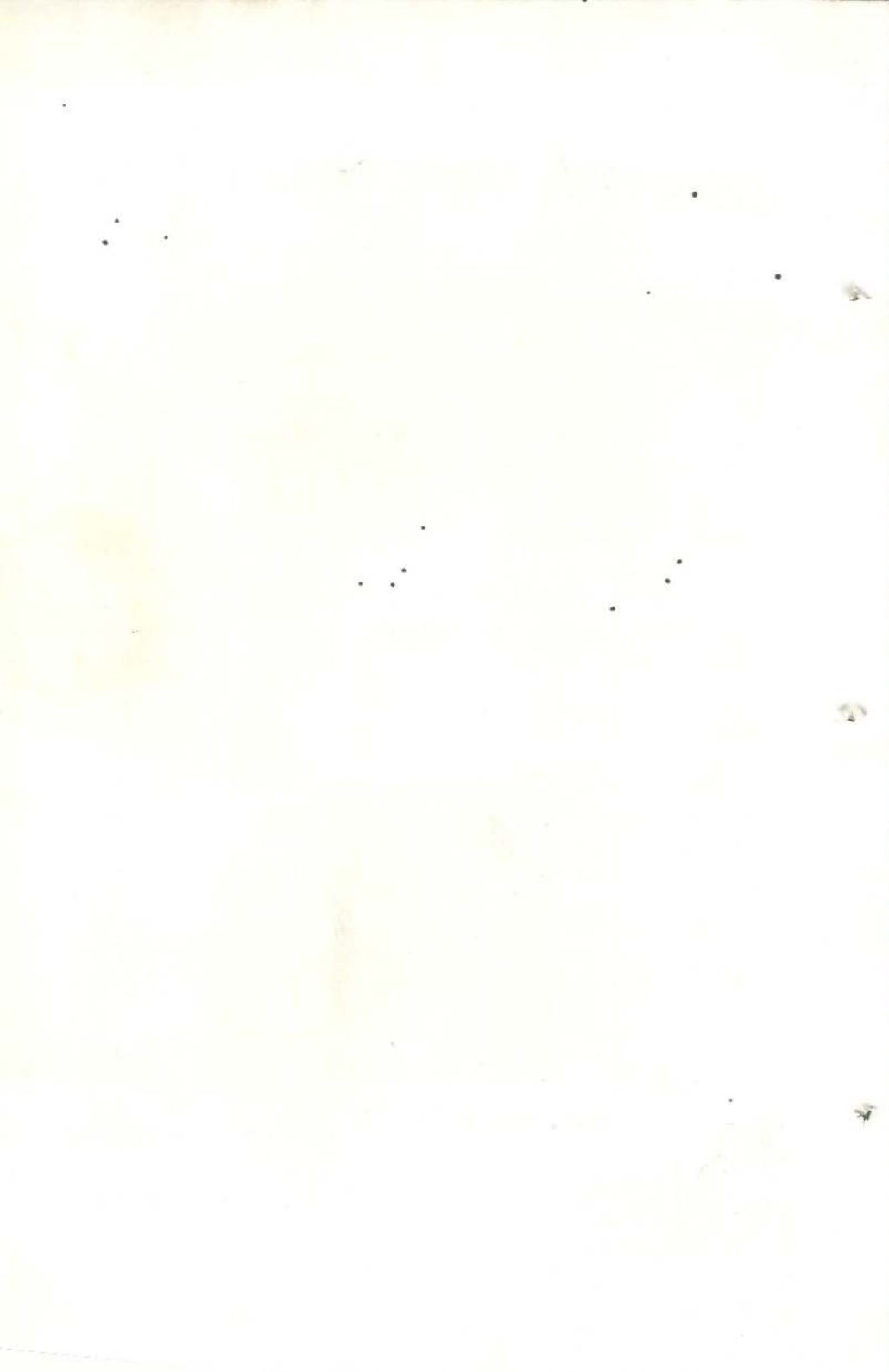
அகராதீ தொகுத்த மேதைகள்

வண. லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களும்
பாரியாரும்

வண. மைரன் உவின்சிலோ

பற்றி ஒன்றுங் கூறமுடியாதிருக்கின்றது. இந்த அகராதி அச்சவாகனம் ஏறவில்லையென்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்.¹⁴ வீரமாமுனிவர் 1732ஆம் ஆண்டில் தமது சதுரகராதியை எழுதி முடித்தார். இவ் அகராதி பெயரகராதி, பொருளகராதி, தொகையகராதி, தொடையகராதி என்னும் நான்கு பிரிவுகள் உடையதாகவின் சதுரகராதி எனப்பட்டது. பெயரகராதி என்னும் பகுதியில் ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமுரிய அர்த்தங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த அகராதியைப் பார்க்கும் போது அதனில் திவாகரம், சூடாமணி ஆகிய நிகண்டுகளின் சாயல் பெருமளவிற்குப் படிந்திருப்பதனைக் காணலாம். கொலை என்னும் பெயருக்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. 'அணங்கு, ஊறு, ஊறுகோள், களம், காதை, கோள், நிகாரணம், நீடுதனம், நூழில், பராசனம், பிஞ்சம், மறம், மாரணம், வதை, விசரம், விச்சனம், விஞ்சம்'.¹⁵ இது தமிழை ஓரளவுக்குக் கற்றவர்களுக்கே பொருள் தரக் கூடியதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் விளக்கச் சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தி எழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சதுரகராதியைத் தொகுத்த பின்னர் வீரமாமுனிவர் 1742ல், தமிழ்-இலத்தீன் அகராதியையும் 1744ல் இலத்தீன்-தமிழ் அகராதியையும் இயற்றினார். தமிழ்-பிரெஞ்சு, தமிழ்-ஆங்கிலம், போர்த்துகேயம்-இலத்தீன்-தமிழ் அகராதிகளையும், வட்டார வழக்கு அகராதிகளையும் வீரமாமுனிவர் தொகுத்தார்.

1740ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலுள்ள கடலூரில் பணிபுரிய வந்த ஜோன் பிலிப் பப்ரீசியஸ் என்னும் ஜேர்மன் புரட்டஸ்தாந்து மதத் தொண்டர் தமிழ் அகராதி வரலாற்றிலே முக்கியமானவராகக் கருதப்படுகின்றார். இவர் ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ பிரசாரகர்களும் ஐரோப்பிய வணிகர்களும் தமிழை அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு 1789இல் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி யொன்றை வெளியிட்டார்.¹⁶ இப்பணியில் இவருக்குத் துணையாக நின்றவர் ஜோன் கிறிஸ்டியன் பெரெய் தாப்ட் என்னும் மதகுருவாவார். இவ் வகராதியிலே தமிழ், மலபார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நூலின் பெயர் Malabar and English Dictionary என்று ஆங்கிலத்திலும், தமிழும் இங்கிலேசுமாயிருக்கிற அகராதி என்று தமிழிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் முதற் பக்கத்தில் தொகுப்பாசிரியர்கள்

"Malabar and English Dictionary wherein the words and phrases of the Tamulian language commonly called by the Europeans the Malabar language are explained in English by the English Missionaries of Madras. Printed at Wepery near Madras in the year MDCCLXXIX"¹⁷.

இந்த அகராதியில் ஒன்பதினாயிரம் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்த அகராதியையே 1834ஆம் ஆண்டிலிருந்து கலாநிதி ஜே. பி. ரெட்லர் என்னும் கிறிஸ்தவ மிஷனரி பெரிதாக்கி வெளியிட்டார். இந்த அகராதி நான்கு தொகுதிகளை உடையது. இரண்டாம் மூன்றாம் தொகுதிகள் வண. டபிள்யூ. டெய்லர், வேங்கடாசல முதலியார் என்பவர்களினால் திருத்தப்பட்டு அச்சிடப்பட்டன.¹⁸

III. மானிப்பாய் அகராதியும் கையகர்த்தியும்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த பொழுது இங்கு மேலாட்டு முறையைப் பின்பற்றிய எந்த அகராதியும் தோன்றவில்லை. அகராதிகளை மட்டுமன்றி சாதாரண தமிழ் நூல்களைத்தானும் பெறுவது கடினமாக விருந்தது. தென்னிந்தியாவோடு அவர்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையினால் அங்கிருந்து தமிழ் நூல்களைப் பெற்றுப் படித்தனர். 1816ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 19ஆம் திகதி நடைபெற்ற அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் செயற்குழுக் கூட்டமொன்றில் சென்னையிலிருந்து நான்கு தமிழ் நூற்றொகுதிகளை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தனர்.¹⁹ ரெட்லர் அகராதி வெளியான பின்னர் அதனைப் பெறுவதற்கு அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தீர்மானித்தனர். 1843ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஆறாம் திகதி நடைபெற்ற அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் செயற்குழுக் கூட்டமொன்றில் செயலருக்கு, ரெட்லரின் அகராதிகளில் மூன்று பிரதிகளை சென்னையிலிருந்து வாங்குவதற்கு அதிகாரமளித்தனர்.²⁰ ரெட்லரின் அகராதியின் முதலாவது தொகுதி 1834ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் தொகுதி 1837ஆம் ஆண்டிலும் மூன்றாம் தொகுதி 1839ஆம் ஆண்டிலும் நான்காம் தொகுதி 1841ஆம் ஆண்டிலும் வெளியாகின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் ரெட்லரின் அகராதி வெளிவர முன்னரேயே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சி. எம். எஸ்., மெதடிஸ்டர், அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தமிழ் - தமிழ் அகராதியையும் ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதியையும், தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம் அகராதியையும் உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ரெட்லரின் பாரிய அகராதி வெளிவந்த பின்னரும் யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார் ஊக்கங் குன்றாது தமது பணியைத் தொடர்ந்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலே பணிபுரியும் தொண்டர்களுக்கு ரெட்லருடைய அகராதி அதிக பயனளிக்காது என்று அவர்கள் கருதினார்கள். “ரெட்லரினுடைய அகராதி இந்திய உபகண்டத் தமிழையே தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் பெரு வழக்காகவுள்ள தமிழை அது சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை” என்று வண. மைரன் உவின்சிலோ தாம் தொகுத்த தமிழ்-ஆங்கிலம் அகராதி முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்,²¹ தென்னிந்திய தமிழுக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழுக்கும் மிடையே இருந்த வேற்றுமை பின்னர் மிஷனரிமாருக்குப்

பெரும் பிரச்சனையாக அமைந்தது. 1847இல் ஆறுமுகநாவலரின் தமிழ் வேதாகம • மொழிபெயர்ப்பு வேதாகம சங்கத்தினாலே தள்ளி விடப்பட்டமைக்கு அது யாழ்ப்பாணத் தமிழாக இருந்தமை ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.²²

யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகராதி முயற்சிகளுக்கு மூத்த முதல்வராக விளங்கியவர் வண. ஜோசப் நைற் என்னும் சி. எம். எஸ். குருவாவர். இவரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மிஷனரிமார் அகராதி ஆக்கத்திற்குப் பொறுப்பாகத் தேர்ந்தமைக்குக் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை. 1818ஆம் ஆண்டிலிருந்து நல்லூரில் பணியாற்றிய ஜோசப் நைற் தாம் வந்த காலத்திலிருந்தே ஒரு தமிழகராதியை உருவாக்க வேண்டுமென்று அதற்காகத் தமிழ்ச் சொற்களைச் சேகரித்து வந்தார். அது மட்டுமன்றி 1820இல் அமெரிக்கன் மிஷனுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட அச்சியந்திரம் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் எதிர்ப் பினால் சி. எம். எஸ். மிஷனரியான வண. ஜோசப் நைற்றுக்கே விற்கப் பட்டது.²⁴

எனவே அச்சக் உரிமையும் தமிழார்வமும் கொண்டிருந்த ஜோசப் நைற் ஈழத்தில் தமிழ் அகராதிப் பணியினை ஆரம்பித்தார். ஆனால் அமெரிக்கன் மிஷனே இப் பணிக்குத் தேவையான நிதியைப் பெருமளவு கொடுத்து வந்தது.²⁴ வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியரான காபிரியேல் திசேரா, உடுவிலைச் சேர்ந்த சந்திரசேகர பண்டிதர், இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார், மெதடிஸ்த மிஷனரி யாகிய பீற்றர் பேர்சிவல் ஆகியோர் இந்தப் பணியிலே ஜோசப் நைற் அவர்கட்கு உதவியளித்தனர். வண. ஜோசப் நைற் உடல் நலம் குன்றியவராக இருந்தமையால் அடிக்கடி இங்கிலாந்திற்குச் சென்று வந்தார்.²⁵ அவருடைய பணியை அமெரிக்கன் மிஷனரி யாகிய லீவை ஸ்போல்டிங் என்பவர் தொடர்ந்து நடத்தினார். 1838ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து சென்ற ஜோசப் நைற் அங்கேயே இறந்து விட்டபடியினால் இவ் அகராதிப் பொறுப்பு முழுவதும் லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்கள் இதனை 1842ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயிலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்திற் பதிப்பித்தார்.²⁶ யாழ்ப்பாண நூலோர் குழுவினால் இந்த அகராதி வெளியிடப்பட்டது. இவ்வகராதியின் முகவுரையில் தொகுப்பாசிரியர் இது 58,500 சொற்களை உடையதென்றும், சதுரகராதியை விட நாலு மடங்கு கூடியதான சொற்கள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளதெனவும், தமிழிலே கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழிலுள்ள உயர்கலைகளைக் கற்பதற்கும் இது மிகுந்த பயனளிக்கும் என நம்பப்படுகிறது எனவும் குறிப்பிட்டார்.²⁶ இதனை உருவாக்கியவர்கள் இந்த அகராதியைப் பெயரகராதி என்று குறிப்பிட்டனர். பிற்காலத்தில் மானிப்பாய் அகராதி, யாழ்ப்பாண

அகராதி என்னும் பெயர்களாலேயே அது குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த அகராதியிலே சொற்களுக்கு விளக்கம் நிகண்டுக்களைப் போலல்லாது சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களையுங் கொண்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ஓடு என்னும் சொல்லுக்கு பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஆமை முதலியவற்றினோடு, இரப்போர் கலம், உடைந்த மண்பாண்டம், ஓடென்னேவல், கொட்டைகளின் உறை, மூன்றனுருபு. வீடு வேயும் ஓடு.”²⁷

யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார் தமிழ்—தமிழ் அகராதியை மட்டுமன்றி ஆங்கிலம்—தமிழ் அகராதியை அமைப்பதிலும் ஈடுபட்டுழைத்தனர். இந்த அகராதியிலும் சி. எம். எஸ். தொண்டரான வண. ஜோசப் நைற் எனபவரே பூர்வாங்க வேலைகளைச் செய்தார். அவர் இறப்பதற்கு முன்னர் அவ்வகராதியின் 128 பக்கங்களைப் பதிப்பித்திருந்தார்.²⁸ ஜோசப் நைற்றின் மரணத்தையடுத்து இவ்வகராதிப் பணியைத் தொடர்ந்து முடிக்கும்படி வண. ஹட்சின்ஸ் என்னும் சி. எம். எஸ். தொண்டர் கேட்கப்பட்டார். ஆனால் அவரும் இறந்து போகவே இந்த அகராதியைப் பதிப்பிப்பதும் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பொறுப்பாயிற்று. தமிழ்—தமிழ் அகராதியின் செலவைப் பொறுப்பேற்றது போலவே அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இந்த அகராதியின் செலவையும் பொறுப்பேற்றிருந்தனர்.²⁹ உடுவிலிற் பணியாற்றிய மைரன் உவின்சிலோ 1844இல் இந்த அகராதியை மாண்புபாய் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சுக்கத்திற் பதிப்பித்தார். இந்த அகராதியில் அமெரிக்காவிலுள்ள கொனக்டிக்டட் மாநிலத்தில் 1828ஆம் ஆண்டு உவெப்ஸ்டரினால் வெளியிடப்பட்ட அமெரிக்கன் அகராதியில் வெளிவந்த முக்கியமான ஆங்கிலச் சொற்கள் யாவும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.³⁰ டாக்டர் சாமுவேல் ஜோன்சனின் ஆங்கில அகராதி 1755இல் இங்கிலாந்தில் வெளிவந்தது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கல்விப் பெருக்கத்திலும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலும் மேம்பட்டிருந்த ஒரு சமுதாயத்திலிருந்து வந்திருந்தமையினால் புத்தக உலகில் ஏற்பட்ட புதுமைகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்திற்கு வழங்கினார்கள். முதலாவது பதிப்பின் முகவுரையில் பதிப்பாசிரியர் மைரன் உவின்சிலோ அவ்வகராதி வெளியிடப்பட்டதன் நோக்கத்தை விளக்கினார்.

“சமயத்தில் மெய்விளக்கம் பெறாத நிலையிலிருந்து கிறிஸ்தவத்திற்கும் இந்திய மெய்ப் பொருளியல் வானசாஸ்திரம் என்பனவற்றிலிருந்து ஐரோப்பிய மெய்ப்பொருளியல் வானசாஸ்திரம் என்பனவற்றுக்கும் கடந்து செல்கையில் உபயோகிக்கப்படும் மொழியில் சரிநுட்பமும் வரைவிலக்கணமும் அத்தியாவசியமாகும்.

கலையும், விஞ்ஞானமும், இலக்கியமும் வளர்ச்சியடையும் வேளையில் கிறிஸ்தவ சமயமே அறவொழுக்கங்களின் அடிப்படையாக மாறிவிடுகின்ற சூழலில், முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்ட பதங்களிலும் ஊர்க்கச் சரிநுட்பமான பதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தப்படும் பதங்கள் சிறிது சிறிதாக மிகப் பொருத்தமான கருத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த நூல் தமிழைக் கற்பதில் பிறநாட்டவர்க்குத் துணை நிற்கும். தாய்மொழியிற் பயின்றவர்க்கு ஆங்கிலத்தில் பயனுள்ள அறிவொன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இது துணை புரியும். அதனால் பயன்தரு இலக்கியம், உண்மையான விஞ்ஞானம், மேன்மைப்படுத்துவதும் தூய்மைப்படுத்துவதும் ஆன்மாவைக் காப்பாற்றுவதுமான கிறிஸ்தவம் என்பனவற்றின் வளர்ச்சி துரிதமடைய வாய்ப்பு ஏற்படும். இதுவே இதன் ஆக்கத்திலே ஈடுபட்ட சகலரினதும் உள்ளப் பூர்வமான ஆசையும் பிரார்த்தனையும் ஆகும்.”³¹

இந்த அகராதியின் இரண்டாம் பதிப்பு 1852ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தமை அக்காலத்தில் இதற்கிருந்த மதிப்பினைக் காட்டுகின்றது. வண. லீவை ஸ்போல்டிங் இதனுடைய இரண்டாம் பதிப்பிற்குப் பொறுப்பாக விருந்து மானிப்பாய் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் அதனைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

“இந்த அகராதியில் ஆங்கிலச் சொற்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒத்த கருத்துடைய தமிழ்ப் பதங்களினால் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலப் பதங்களை விளக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் யாவும் சிறந்த பழந்தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்கின்றன. மக்களிடையே பொது வழக்காக இருக்கும் சொற்கள் அவற்றில் முதலாவதாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கணிதம், வானசாஸ்திரம், விஞ்ஞானம்போன்ற துறைகளின் பதங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலுள்ள சொற்களே கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழில் இல்லாத சொற்களுக்குத் தூய தமிழிலோ சமஸ்கிருதத்தை இணைத்தோ புதிய சொற்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவது பதிப்பில் 36,737 ஆங்கிலச் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அது முதலாவது பதிப்பைவிட 8,984 அதிகம்.”

இவ்வாறு இப்பதிப்பின் பொறுப்பாசியரான வண. லீவை ஸ்போல்டிங், தமது முகவுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.³²

Absurd என்ற ஆங்கில பதத்திற்கு இந்தப் பதிப்பில் தரப்பட்டுள்ள விளக்கம் மிஷனரிமார் ஒரு பதத்தின் நுண்ணிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் விளங்குவதற்கு எவ்வாறு முயன்றிருக்கின்றனர் என்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

Absurd அசத்திய, அநீத, மதியீனமான, புத்திக்கு விரோதமான, பைத்தியமான, இல்வழக்கான Notion, idea etc. பைத்தியஎண்ணம், தகாத கருத்து Story ஒவ்வாக் கதை, கட்டுக்கதை, கற்பிதகத்தியம்,

“1888இல் சென்னையிலிருந்த ஹிகின்போதம் கம்பனியினால் இதன் மூன்றாவது பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூலின் முன்னுரையில் பதிப்பாளர்கள் “முதலானால் யாழ்ப்பாணத்து மரபுச் சொற்றொடர்கள் விரவிக் கிடந்தன. தென்னிந்திய மொழிக்கு ஏற்றவாறு அதிலே கூறப்பட்டிருந்த தமிழ்ப்பதங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.”³³

IV. உவின்சிலோ அகராதி

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் அகராதிப் பணியில் ஒப்புயர்வற்று விளங்குவது 1852இல் வண. மைரன் உவின்சிலோ பதிப்புத்த தமிழ்—ஆங்கில அகராதியாகும். இந்த அகராதியினது தொடக்க வேலைகளைச் செய்து முடித்தவர் வண. ஜோசப் நைந் ஆவார். அப்பொழுது அவருக்குத் துணையாக நின்றவர் வட்டுக்கோட்டை செமினரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த திரு. காபிரியேல் திசேரா என்னும் தமிழ் அறிஞர். யாழ்ப்பாணத்து மிஷனரிமார் இதுவரை காலமும் வெளிவந்த தமிழ்—ஆங்கில அகராதிகள் பலவிதமான குறைபாடுகள் உடையனவாக இருப்பதனைக் கண்ணுற்றனர்.

இக்குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து பூரணத்துவம் வாய்ந்த அகராதியை உருவாக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். முந்திய அகராதிகளின் குறைபாடுகளைப் பற்றி வண. மைரன் உவின்சிலோ இந்த அகராதியின் முகவுரையிலே விளக்கியுள்ளார். இதுவரை காலமும் அகராதிகளில் சொற்பிறப்பு ஆராயப்படவில்லை. பதங்கள் சமஸ்கிருதமா, தமிழா, வேர்ச்சொற்களா, மரபு மூலத்திலிருந்து தோன்றியனவா என்று ஆராயப்படவில்லை. சதுரகராதியைப் போலவே வினைகள் தொழிற்பெயர் வடிவத்திலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முறை இலகுவானதெனினும் தவறான கருத்தைக் கூறுவதற்கும் வழிவகுக்கும். ஏனெனில் தொழிற்பெயர் சில சமயங்களில் வினையின் ஏனைய வடிவங்களுக்கு முரணான கருத்தைக்கொண்டதாக விளங்கும். ஏனைய பதங்களைப் போல முதலில் வினைச்சொல்லின் வேரினைக் கண்டு அதனை முதலில் வைத்தால், ஏனைய வினைவடிவங்கள் அதனைத் தொடர்ந்து விளக்கம்பெறும். வினைகளைப் பொறுத்தளவில் வேராகக் கொள்ளவேண்டியது ஒருமை ஏவல் வினைமுற்றாகும். இந்த முறை முன்னர் அகராதி தொடுத்த ஒருவரினாலும் பின்பற்றப்படவில்லை.³⁴

ரெட்லரின் அகராதி, மானிப்பாய் அகராதி போன்றவை எவ்வாறு தொழிற் பெயர்களைக் கொண்டு விளக்கம் தர முயன்றன என்பதனையும், மைரன் உவின்சிலோவின் அகராதி முன்னிலை ஏவலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வினைச்சொற்களை விளக்கியவாற்றினையும் பின்வரும் விளக்கங்கள் காட்டுகின்றன.

மானிப்பாய் அகராதி

ஏமாறுதல் - அலமருதல், தடுமாறுதல்,

ரெட்லர் அகராதி

ஏமாறுகிறது vr pr றினேன் fut றுவேன். Impறு Irfற to be disappointed, to be baffled மோசம் போகிறது.

உவின்சிலோ அகராதி

ஏமாறு, கிறேன், ஏமாறினேன், வேன் ஏமாற vr to be disappointed., deceived 2. To be disappointed to know not what course to take

உவின்சிலோ அகராதியில் சமஸ்கிருதப் பதங்களைத் தமிழ்ச் சொற்களிலிருந்து பிரித்துக்காட்ட உடுக்குறி உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. மிக முக்கியமான பதங்களுக்கு உவில்சன் சமஸ்கிருத அகராதியைப் பார்க்குமாறு மாட்டேற்றக் குறிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மிஷ்ணரிமார் தமிழைக் கற்க விரும்பும் எவரும் ஒரு முழுமையான அறிவைப் பெறும்பொருட்டு ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகவே அதனைப் படைத்துள்ளனர். தமிழிலக்கிய மரபுகள், தமிழ் வானசாஸ்திரம், சோதிடம், புராணம், தாவரவியல், விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளின் அருஞ்சொற்கள் தமிழ்ப் புலவர்கள், புருடோத்தமர்கள், தெய்வங்கள் ஆகியோரின் பெயர்கள் மிகத்தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக ஐயம் என்ற சொல்லுக்கு வீரமாமுனிவர் தொகுத்த சதுரகராதி தரும் விளக்கத்தையும் உவின்சிலோ அகராதி தரும் விளக்கத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் உவின்சிலோ அகராதியைத் தொகுத்தவர்களின் பிரயாசத்தையும் உழைப்பையும் கண்டுகொள்ளலாம்.

சதுரகராதி

ஐயம்: இரப்போர்கலம், சந்தேகம்.

உவின்சிலோ அகராதி

ஐயம்: Doubt, hesitation, uncertainty, indecision, suspense, scepticism, terms of probability, possibility and anything short of certainty are included சந்தேகம்,

- (2) Alms, Charity பிச்சை.
 (3) A beggar's vessel or shell இரப்போர்கலம்.
 (4) Phlegm, One of the humors of the body சிலேட்டுமம்.
 (5) Doubt, Surprise and C as one of the துறை அகப்பொருட்
 ருறையினொன்று as போதோ விசும்போ புனலோ பணிகள்து
 பதியோ யாதோ தறிசுவ தேதுமரிது whether the place of the
 damsel occupies is a lotus flower, the world of the Gods,
 water or the world of the serpents, it is difficult to deter
 mine. ஐயம்புகினுஞ் செய்வன செய். Though you go abegging
 perform your duties, ஓளவை.

வண. மைரன் உவின்சிலோ 1836ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்
 சென்னை யில் பணியாற்றி வந்தமையினால் அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலே
 வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழறிஞர்களின் உதவியைப் பெற்று அகராதியை
 உருவாக்கினார். சென்னை அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் இது பதிப்
 பிக்கப்பட்டது. இராமானுஜக் கவிராயர், விசாகப்பெருமாள் ஐயர்,
 ஆதிமூலம் முதலியார், ஆபிரகாம் அல்லியன், பேராசிரியர் விசுவ
 நாதபிள்ளை ஆகியோர் உதவி புரிந்ததாக நூலின் முன்னுரை கூறு
 கின்றது.

ஈழத்திலே இவ்வகராதி ஆக்கத்திற்கு உதவிபுரிந்ததாக வண.
 ஜோசப் நைற், திரு. காபிரியேல் திசேரா, வண. பீற்றர் பேர்சிவல்,
 வண. லீவை ஸ்போல்டிங், வண. எஸ். ஹட்சின்ஸ் ஆகியோர் குறிப்
 பிடப்பட்டுள்ளனர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்கும் அகராதிப் பணிக்குமிடையிலிருந்த
 தொடர்பு உவின்சிலோ அகராதியுடன் நின்றுவிடவில்லை. வட்டுக்
 கோட்டை செமினரியின் மாணவராகவிருந்த வைமன் கதிரவேற்
 பிள்ளையவர்கள் தமிழ்ப் பதங்களுக்குத் தமிழிலேயே விளக்கம் கொடுக்
 கும் ஒரு சிறந்த பேரகராதி வெளியிடவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்
 தனர். 1842இல் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரால் வெளியிடப்பட்ட மானிப்
 பாய் அகராதிக்குப் பின்னர் ஒரு மொழி அகராதி வளர்ச்சியடைய
 வில்லை.³⁵ திரு. கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் ஒரு மொழி அகராதியில்
 ஒரு பகுதியை எழுதி முடித்தனர். இவர் எழுதிய முதலாவது
 தொகுதி 1904ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இவ்வகராதி முழுவதையும்
 மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தார் முற்றுவித்து வெளியிட்டமையினால் இது
 தமிழ்ச்சங்க அகராதி என அழைக்கப்படுகின்றது.³⁶

1911ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரக
 ராதி (Tamil Lexicon) தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் திட்
 டம் மதுரையில் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரி வண. ஜே.

எஸ். சாண்ட்லர் அவர்களினால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.³¹ சென்னை அரசாங்கம் இப்பணிக்கு ஆதரவு நல்கியமையால் அகராதி அமைப்புக் குழுவும் ஆசிரியர் குழுவும் தேர்ன்றின. சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அகராதி வேலையின் மேலாட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. ஐவரைக் கொண்ட அமைப்புக் குழுவின் தலைவராக வண. ஜே. எஸ். சாண்ட்லர் நியமிக்கப்பட்டார். அமைப்புக் குழுவில் ஒருவர் இலங்கை மிஷனரிகளின் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது.³² இது அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனுக்கும் அகராதிக்கும் இடையிலிருந்த நெடுங்காலத் தொடர்பினைத் தமிழகம் நன்குணர்ந்திருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதியின் முதலாவது தொகுதி 1924ஆம் ஆண்டும், இறுதித் தொகுதி 1936ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன. மைரன் உவன்சிலோவின் தமிழ்-ஆங்கில அகராதியே இதற்கு அடிப்படை நூலாக விளங்குகிறது என்பது அறிஞர்களினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்.³³

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தமிழ் மக்களுடைய தத்துவம், சமயம், பண்பாடு, வர்ணசாஸ்திரம் என்பனவற்றைக் கற்று கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தமிழ் மக்கள் விளங்கும் முறையிற் போதிக்குமாறு அகராதிகளைத் தொகுத்தனர். அந்த நோக்கத்தோடு அகராதிப் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் தமிழ் அகராதிக்கலை மைய மேற்கத்திய சிந்தனைப் பயிற்சிக்கேற்றவாறு வளர்த்தனர். இதனால் தமிழ் வளர்ச்சியுற்றது. தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பையும் தமிழர் மதத்தின் பெருமையையும் யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ள வழிபிறந்தது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கொற்கையூரான்: நிகண்டுகளும் அகராதிகளும் — கையேடு இரண்டாவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு மகாநாடு, சென்னை, 1968, பக். 51.
2. புலவர் சுந்தர சண்முகனார், தமிழ்அகராதிக்கலை, பக். 161
3. கொற்கையூரான், மு. கு. பக். 52
4. புலவர் சண்முகனார், மு. கு. பக். 218
5. Waterbury, *Memoir of John Scudder*, p. 73.
6. Chelliah, J. V., *A Century of English Education*, p. 22.
7. தொல்காப்பியம் - உரியியல் சூத்திரம் 2
8. தொல்காப்பியம் - மரபியல் சூத்திரம் 94
9. அகராதி நிகண்டு சூத்திரம் 2
10. அகராதி நிகண்டு சூத்திரம் 36
11. சேந்தன் திவாகரம் காப்பு

12. வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ், அகராதி - கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 1 பக். 15.
13. கொற்கையூரான்; மு. கு. 53
14. Tamil Lexicon- University of Madras- Preface, p. 36.
15. வீரமாமுனிவர் - சதுரகராதி
16. Firth, C. B., *An Introduction to Indian Church History*, p. 136
17. Tamil Lexicon - University of Madras - Preface, p. 38.
18. *Ibid* p. 39.
19. Minutes of the American Ceylon Mission (unpublished) 19-8-1816.
20. Minutes of the American Ceylon Mission (unpublished) 6-1-1843.
21. Winslow Miron, *A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil-1862*, Preface
22. குலேந்திரன் சபாபதி., மு.கு. பக்கம் 130.
23. *The Company of Them that Publish - American Ceylon Mission press.* p. 3
24. Winslow Miron, *English and Tamil Dictionary, First Edition 1844 Preface.*
25. *Ibid* Preface
26. *A Manual Dictionary of the Tamil Language 1842*, American Mission press, Title page.
27. *Ibid* Preface
28. Winslow Miron. *English and Tamil Dictionary 1844*, Preface.
29. *Ibid* Preface.
30. Spaulding, Levi, *English and Tamil Dictionary 1852*, Preface.
31. Winslow Miron, *English and Tamil Dictionary 1844*, Preface.
32. Spaulding, Levi, *English and Tamil Dictionary 1852*, Preface.
33. *English and Tamil Dictionary Third Edition 1888* Higgin Botham & Co. Preface.
34. Winslow Miron, *A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil 1862* Preface.
35. வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ்., மு. கு, பக். 17,
36. மேற்படி பக். 17.
37. Tamil Lexicon - Madras University - Preface page IV.
38. *Ibid* p. IV
39. Vimalachandra Arumugam, *Ibid* p. 345.

ஐந்தாம் இயல்

அமெரிக்கன் மிஷனின் அச்சுப்பணி

I. புரட்டஸ்தாந்து பாரம்பரியத்தில் அச்சியந்திரம்

பதிரும் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் புரட்டஸ்தாந்து மதம் தோன்றி வளர்ந்தமைக்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் கத்தோலிக்க திருச்சபை வேதாகமத்தை அசட்டை செய்து திருச்சபைப் பாரம்பரியத் திற்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்ற தென்பதாகும். எனவே புரட்டஸ்தாந்து இயக்கத்தில் வேதாகம ஆய்வும், பயிற்சியும் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. புரட்டஸ்தாந்து இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்த முக்கிய சிந்தனையாளர்களான, மாட்டின் லூதர், ஜோன் கல்வின், உல்றிக் சுவிங்கிவி, பிலிப் மெலந்தன் போன்றவர்கள் நூல்களை எழுதித் தமது கொள்கைகளை வலியுறுத்தினார்கள். புரட்டஸ்தாந்து மதம் ஆரம்பித்ததி லிருந்தே புத்தகங்களில் பெருமளவில் தங்கியிருந்த சமயமாகும்.

புரட்டஸ்தாந்து சமயத்திற்கும் நூல்களுக்கும் இடையேயிருந்த பிணைப்பு அவர்களது மிஷனரிப் பணிகளுக்கும் அச்சுயந்திரசாலைகளுக்கு மிடையே ஒரு நிரந்தரமான தொடர்பை ஏற்படுத்திவிட்டது.

மதப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கத்தோடு கீழைத்தேயங்களுக்கு வந்த புரட்டஸ்தாந்து மூத்த முதல்வர்களான பத்தலாமேயு சேகன் பால்கு, வில்லியம் கேரி ஆகியோர் அச்சுப் பணியுடனேயே தமது மதப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்தனர். கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்த இயேசு சபைக் குருமார் 16ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே கீழைத் தேயங்களில் தமது சமயப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்த போதும் அவர்க ளுடைய அச்சுப்பணி தென்னிந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்களவு தாக் கத்தை ஏற்படுத்தவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.

1554இல் லிஸ்பன் நகரில் உரோமன் எழுத்துக்களில் ஒரு தமிழ் கிறிஸ்தவ வினாவிடை அச்சிடப்பட்டது. இதுவே முதன்முதலாக அச் சிடப்பட்ட தமிழ் நூல் என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.¹ 1577இல் கொன்சல்வேஸ் என்னும் இயேசு சபைக் குரவர் தமிழ் அச் செழுத்துக்களை தென் இந்தியாவில் கொல்லம் என்னும் இடத்தில் வார்ப் பித்தார். தமிழ் எழுத்துக்களில் முதன்முதலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல் Doctrina Christam என்னும் பெயர் கொண்ட கிறிஸ்தவ வினாவிடையாகும்.² மார்க்கஸ் ஜோர்ஜ் எழுதிய இந்த நூலை மொழி பெயர்த்து, தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் பெயருடன் 1578இல் ஹென் றிக்ஸ் என்னும் இயேசு சபைக் குரவர் பதிப்பித்தார்.³ 18ஆம் நூற்

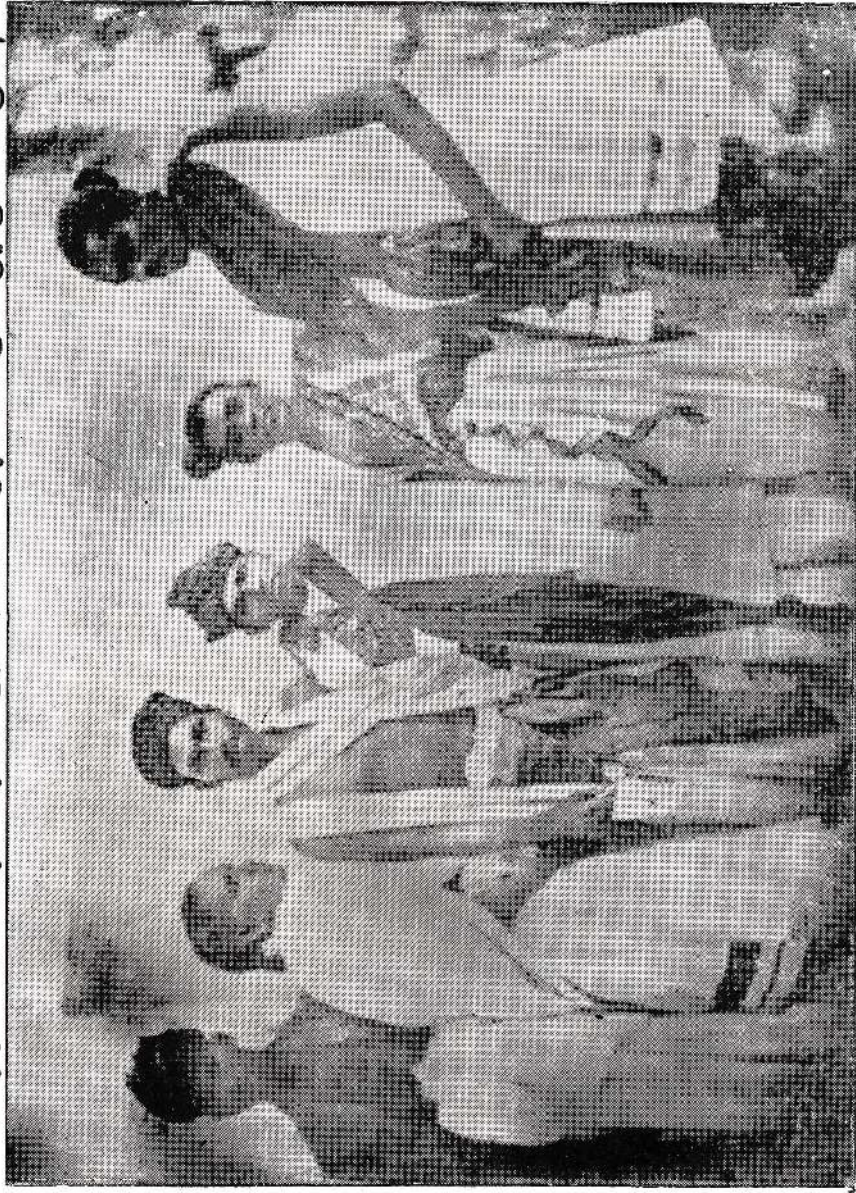
றாண்டின் இறுதி வரை மேலேத் தேயத்தவர் தமிழ் மொழியை மலபார் மொழியென்றே அழைத்தனர். இந்த கிறிஸ்தவ வீனாவிடையிலும் தமிழ்ப் பாஷை மலபார் மொழி யென்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1586இல் இயேசு சபைக் குருமார் Flos Sanctorum என்ற நூலையும் வெளியிட்டார்கள்.⁵

பிரான்சிஸ் சவேரியாருக்குப் பின்னர் கத்தோலிக்க மதப் பிரசாரகர்களில் தலை சிறந்து விளங்கியவர் தத்துவ போதகவாமிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட டி. நொபிலி ஆவர். இவர் தமிழ்க் கல்விக்கும் கலைகளுக்கும் பெயர் பெற்ற மதுரை மாநகரில் 1606ஆம் ஆண்டு பணியை ஆரம்பித்தார். கிறிஸ்தவ சமயம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் மதம் என்ற எண்ணத்தைப் போக்க உயர் சாதி இந்து மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைத்தார். அவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் நன்கு கற்று அம்மொழிகளிற் பேசவும் எழுதவும் திறமை பெற்றிருந்தார். 1656ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த டி. நொபிலி, தத்துவக் கண்ணாடி, இயேசு நாதர் சரித்திரம், கடவு நிருணயம் சத்தியவேத லட்சணம், ஞானோபதேச காண்டம், ஆத்தும ஜீவன் சல்லாபம், ஞானதீபிகை, அறித்திய நித்திய வித்தியாசம், பிரபஞ்ச விரோத வித்தியாசம் முதலிய பல நூல்களைக் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்பும்வண்ணம் எழுதினர்.

இயேசு சபை மதப் பிரசாரகர் அணியில் அடுத்த தாரகையாக விளங்கியவர் 1711ஆம் ஆண்டு முதல் 1742 வரை⁶ தமிழ் நாட்டிற் பணியாற்றிய வீரமாமுனிவர் என்று அழைக்கப்படும் ஜோசப் கொன்ஸர்னர் பெஸ்கி என்னும் குரவராவார். வீரமாமுனிவர் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பாகத் தமிழ் உரைநடைக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியவர் எனப் போற்றப்படுகின்றார். அவர் எழுதிய உரைநடை நூல்களுள், வேதியர் ஒழுக்கம், பேதக மறுத்தல் ஞானம் உணர்த்தல், திருச்சபைக் கணிதம், வாமன் கதை, பரமாத் தரு கதை என்பன முக்கியமானவை, இவர் சதுரகராதி போன்ற பிரசார நோக்க மில்லாத நூல்களை உருவாக்கிய பொழுதும் வீரமாமுனிவரின் எழுத்துப் பணி கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பிரசார வட்டத்துள்ளேயே அடங்கி விட்டதெனலாம். வாசினைப் பழக்கமுள்ள ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கி மக்களுடைய பொது அறிவு மட்டத்தை உயர்த்தி அவ் உயர்களத்தில் மதப்பிரசாரத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்திலும் பார்க்கப் பெருந் தொகையான மக்களை விரைவில் கத்தோலிக்கர்களாக்கிவிடவேண்டும் என்ற நோக்கமே அப் பணியில் மேலோங்கி நின்றதெனக் கொள்ளலாம்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பத்திலிருந்து புரட்டஸ்தாந்து மதப் பிரசாரம் இந்தியாவில் இடையீடின்றி நடைபெற்று வந்தது. 1706ஆம் ஆண்டு பத்தலாமேயு சீகன் பால்கு, ஹென்றிச் புளஞ்சா என்னும் இரு

வைத்திய கலாநிதி கிறீன் அவர்களின் முதலாவது மருத்துவ வகுப்பு

இடமிருந்து வலம் : எஸ். மில்லர், சி. மீட், என். பர்க்கர், ஜே. டான்போர்த், ஜே. எச். ரவுண், ஏ. சி. ஹோல்.
(வேலுப்பிள்ளை) (கணபதி) (அருணாசலம்) (பெரியதம்பி) (பூபாலசிங்கம்) (குமாரு)

குருமார்களும் டென்மார்க் அரசர் நாலாம் பிரடெரிக் அவர்களின் ஆதரவுடன் லூதரன் புரட்டஸ்தாந்து திருச்சபையைத் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு வந்தார்கள்.⁷ இவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே பர்ந்த அடிப்படைபிலான நூலாக்கக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்களெனக் கொள்ள முடிகின்றது. முதன் முதலாக பத்தலாமேயு சீகன் பால்கு கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். இதனை அச்சிடுவதற்காக ஜேர்மனியிலிருந்து தமிழ் அச்செழுத்துகளும் அச்சுப்பொறியும் பெற்று 1714இல் தமிழ்ப் புதிய ஏற்பாட்டை அச்சுவாகன மேற்றினார். தமிழ்க் கிறிஸ்தவ தோத்திரப் பாடல்கள், ஞானோபதேச நூல்கள் என்பனவும் இவ்வச்சுத்திலிருந்து வெளியாகின. சீகன் பால்கு இந்திய⁸ மக்களின் மதத்திலும் பண்பாட்டிலும் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராக விளங்கினார். அவர் எழுதிய நூல்களில் Genealogy of Malabar Gods, Complete Discription of Malabar Heathendom, Malabar Heathanism, நீதி வெண்பா, Bibliotheca Malabarica என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.⁹

சீகன் பால்குவுக்குப் பின்னர் லூதரன் புரட்டஸ்தாந்து இயக்கத்தில் முக்கியமானவராக விளங்கியவர் தமிழ் நாட்டில் 1742 தொடக்கம் 1788 வரை பணிபுரிந்த பிலிப் ப்ரீஷியஸ் என்பவராவார்.¹⁰ இவர் ஜேர்மன் துதிப்பாடல்கள் பலவற்றைத் தமிழிலிலே மொழிபெயர்த்த தோடு அமையாது தமிழ்-ஆங்கில அகராதியையும் இயற்றினார். இவரும் சீகன் பால்குவைப் போல வேதாகமத்தின் பகுதிகளைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தார்.¹¹ 1799இல் கல்கத்தா வந்த வில்லியம் கேரி என்னும் பட்டிஸ்தர் புரட்டஸ்தாந்து மதப் பிரசாரகர் வங்காள இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சியில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளார். அவரோடு கல்கத்தா வந்த வில்லியம் வார்ட் என்பவர் அச்சக அமைப்பாளராகவே வாழ்வை ஆரம்பித்தவர். எனவே கல்கத்தாவில் புரட்டஸ்தாந்து சமயப் பிரசாரத்திற்கு அச்சுயந்திரசாலையே மையமாக விளங்கியது. வில்லியம் கேரி கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டை வங்காளம், சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, மராத்தி, ஓரியா என்னும் மொழிகளில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அவருடைய சேவைக்காலத்தில் வேதாகமம் முழுவதும் ஆறு மொழிகளிலும், புதிய ஏற்பாடு மாத்திரம் இருபத்து மூன்று மொழிகளிலும் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகின. 1818ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் இருந்து இப் பிரசாரகர்கள் "சமாச்சார் டர்பன்" என்ற வங்காளவாரப் பத்திரிகையையும், "இந்தியாவின் நண்பன்" என்ற ஆங்கிலேய மாதப் பத்திரிகையையும் ஆரம்பித்தனர்.¹²

இப் பத்திரிகைகள் மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்க வேண்டுமென்ற உந்துதலினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பொழுதிலும் அவை மக்கள் மத்தியில் பொதுசன அபிப்பிராயத்தை வளர்க்கும் சிறந்த கருவிகளாக அமைந்தன. புரட்டஸ்தாந்து மதப் பிரசாரகர்கள் வேதாகமத்தை

மொழி பெயர்ப்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டியமைக்கு அவர்கள் வேதாகமத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த கொள்கை முக்கிய காரணமாகும். புரட்டஸ்தாந்து மதத்தவர் வேதாகமம் கடவுள் வெளிப்படுத்திய நற்செய்தியென்றும் அதனை ஒவ்வொரு மனிதனும் அறிய வேண்டுமென்றும் நம்பினார்கள். அதை விளக்கும் பொழுதும் மனிதர் தவறக்கூடும். ஆனால் வேதாகமோ அதை உண்மையாக எடுத்துரைக்குமென்று அவர்கள் திடமாக நம்பினார்கள்¹³.

இலங்கையிலே புரட்டஸ்தாந்து மதத்தின் தொடக்ககாலப் பிரசாரர்களான ஒல்லாந்த கிழக்கிந்தியக் கொம்பனியார் 1739இல் அச்சியந்திரசாலையை அமைத்தனர். இங்கே முதன் முதலாகச் சிங்கள நூல்களும் தமிழ்நூல்களும் அச்சிடப்பட்டன. இலங்கையில் வேதாகமத்தைச் சுதேசிய மொழிகளுக்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சியெடுக்கப்பட்டன. ஒல்லாந்த அச்சுப் பணியில் சமயப் பிரசாரம் மேலோங்கி நின்றபோதிலும் சமயம் சாராத நூல்கள் சிலவும் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. இவ்வகையில் இலங்கையரான மெல்லோப் பாதிரியார் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர் எழுதியவற்றுள் மருதப்பர் குறவஞ்சி, சூடாமணி நிகண்டின் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.¹⁴

II. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம்

1816ஆம் ஆண்டில் ஈழம் வந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஒல்லாந்த ருடைய தேவாலயங்களையும் பணிமனைகளையும் பயன்படுத்த ஆங்கிலேய அரசினால் அனுமதிக்கப்பட்ட பொழுதும் பலவித இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலேயே தமது சுவீசேடத்தினை ஆரம்பிக்கவேண்டியிருந்தது. ஈழத்திலே தம்மை வாட்டிய பெருங்குறைகளிலொன்றாகத் தமிழில் உயர் விஞ்ஞான இலக்கிய நூல்கள் இன்மையை ஆரம்பகால மிஷனரிகளில் ஒருவரான திருமதி ஹரியற் உவின்சிலோ அம்மையார் தமது கடிதமொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁵ தமிழிலே கிறிஸ்தவ சமய நூல்களும், அறிவியல் நூல்களும் இல்லாத குறை அச்சகவமைப்பைத் தீவிரப்படுத்தியது.

“தமிழ் மக்களுடைய பரம்பரை இலக்கியம் பெருந்தொகையாகவும் பரந்துபட்டும் காணப்படுகின்றது. அவை மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாக இருந்த பொழுதிலும் அவை மக்களின் எண்ணப் பாங்குகளைச் சீரழித்து விடுகின்றன. இதனால் கடவுளுடைய பிள்ளை அவற்றிலிருந்து போஷாக்கைப் பெறவோ வளரவோ முடியாத நிலையிலிருக்கின்றது.”

என்று தமது மூவாண்டு அறிக்கை ஒன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁶ 1820இல் அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் தாய்ச் சங்கமாகிய பொஸ்ரனி லுள்ள அமெரிக்கன் போர்ட், ஜேம்ஸ் கரற் என்பவரை யாழ்ப்ப

பாணத்திலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்கு உதவிபுரியும்படி ஒரு அச்சுப் பொறியுடன் அனுப்பினார்கள். ஜேம்ஸ் கரற் வந்த சமயம் இலங்கைத் தேசாதிபதியாக விருந்தவர் சேர் எட்வோர்ட் பார்ன்ஸ் என்பவர். அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பணியினைச் சந்தேகக் கண்ணுடனேயே நோக்கி வந்தார். அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் இரண்டாவது குழுவைச் சேர்ந்த உவின்சிலோ, ஸ்போல்டிங், லூட்வோர்ட், ஸ்கடர் ஆகியோர் குடும்பங்கள் இலங்கைக்குள் அனுமதிக்கப்படுவதைப் பலமாக எதிர்த்தவர். அமெரிக்கரின் செல்வாக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குக் குந்தகமாக அமைந்து விடுமென்று எண்ணினார். ஆனால் அப்பொழுது தேசாதிபதியாகவிருந்த ரெபேர்ட் பிறவுன்றிக்கின் உத்தரவினாலே தான் ஸ்போல்டிங் ஸ்கடர் முதலியோர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வர முடிந்தது. இத்தகைய மனப்பான்மை கொண்ட சேர் எட்வோர்ட் பார்ன்ஸ் அமெரிக்கரின் அச்சியந்திரம் யாழ்ப்பாணத்திற் செயற்படுவதனை நஞ்சென வெறுத்தார். பல தடவை தேசாதிபதிக்கு மிஷனரிமார் கருணை மனுக்களை அனுப்பியபொழுதிலும், சேர் எட்வோர்ட் பார்ன்ஸ் பணிய வில்லை. கரற் அவர்கள் உடனடியாக நாட்டைவிட்டு வெளியேறி விட வேண்டுமென்ற உத்தரவைத் தொடர்ந்து, அவர் நாகபட்டினத்திற்குச் சென்று பின்னர் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் நடாத்தி வந்த மராத்தி பணிக்களத்தில் சேர்ந்துகொண்டார். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அமெரிக்காவிலிருந்து பெற்ற அச்சுப் பொறியைப் பயன்படுத்த முடியாதெனக் கண்டு அதனை நல்லூரிலிருந்த சி. எம். எஸ். மதப் பிரசாரகர் ஜோசப் நைற் என்பவருக்கு வற்றுவிட்டனர்.¹⁷ நல்லூரில் 1826ஆம் வருடம் இவ்வச்சியந்திரம் செயற்படலாயிற்று கிறிஸ்தவ வினாவிடை, முத்திவழி போன்ற நூல்களும் அனேக துண்டுப் பிரசுரங்களும் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. அச்சுயந்திரசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூன்று வருட காலத்தினுள்ளேயே 1002800 பக்கத் துண்டுப்பிரசுரங்கள் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.¹⁸ இக் காலகட்டத்திலே தான் ஜோசப் நைற் தமிழகராதி யொன்றினை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுழைத்தார். 1851ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் தேசாதிபதியாவிருந்த சேர். எட்வோர்ட் பார்ன்ஸ் தாம் பணியாற்றிய காலம் முழுவதும் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாருக்குப் பல இன்னல்களை இழைத்துவந்தார்.

தேசாதிபதி பார்ன்ஸ் அவர்களது ஆட்சியின் இறுதியில் ஈழத்திற்கு விஜயம் செய்த கோல்புறாக் ஆணைக் குழுவினர் அமெரிக்க மிஷனரிமாருடைய கல்விப் பணியை வியந்து போற்றியதோடு அரசாங்கம் தாய் மொழிப் பாடசாலைகளை மிஷனரித் தாபனங்களுக்கே விட்டுவிட வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தனர்.¹⁹ இவர்களது எண்ணத்தையறிந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமக்கு அச்சியந்திரசாலையைப் பயன்படுத்தும் உரிமையைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று நிரூபம் எழுதினார்கள்.²⁰

இவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு தேசாபதி ரெடுபேர்ட் வில்மட் ஹோட்டன் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் அச்சயந்திரசாலையைப் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராக விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகளை நீக்கினார். உடனே அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமக்கு ஒரு அச்சப் பொறியையும் இயக்குனரையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று தமது தாய்ச் சங்கத்திற்கு எழுதினர். அமெரிக்காவிலிருந்து ஈஸ்மன் மைனர் என்ற அச்ச இயக்குனர் அனுப்பப்பட்டதும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் தாம் முன்னர் நல்லூரிலிருந்த சி. எம். எஸ். மிஷனுக்கு விற்ற அச்சகத்தைத் திரும்பவும் விலைக்கு வாங்கினார். அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் அச்சகம் மானிப்பாயிலே உதயமானது. திரு. மைனர் மானிப்பாயில் அச்சகப் பணியினை மேற்கொண்டார். நீண்டகால ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் இவ்வச்சகம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் தொலைந்து மீண்டும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நல்லூரிலுள்ள சி. எம். எஸ். மிஷனரிமாருக்கு இரவலாக வழங்கப்பட்ட அச்சப் பொறியும் இத் துடன் நிறுவப்பட்டது.²² ஆரம்பத்திலிருந்தே அது அனேக நூல் களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிடலாயிற்று. அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் நேரடிப் பொறுப்பின் கீழ் அமைந்த இவ்வச்சகம் 1834ஆம் ஆண்டில் நான்கு ஊழியர்களுடன் ஆரம்பித்து 1850இல்²² எழுபது ஊழியர்களுடன் இயங்கி வந்தது.

இத் துண்டுப் பிரசுரங்களை அமைப்பதில் மிஷனரிமார் அதிக கவனஞ் செலுத்தினார்களென்று அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து தெரிகின்றது. 1834க்கும் 1884க்கு மிடையே 171,147,198 பக்கங்கள் அச்சவாகன மேறின.²³ இவற்றுள் மூன்றிலொரு பகுதி கிறிஸ்தவப் பிரசார நூல்களே என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியதாகும். பொழிப்பு என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 1000 பிரதிகளும், திருவிழா என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 5000 பிரதிகளும், நடன நட்டம் என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 5000 பிரதிகளும், நாவழு என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 5000 பிரதிகளும், “வேதவாக்கியம்” என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 3000 பிரதிகளும், “குருட்டு வழி” என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில் 3000 பிரதிகளும் அச்சிடப்பட்டன.²⁴ இக்கட்டத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் அமைத்த வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் அதன் பெருமையின் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருந்தமையினால் செமினரிக்குத் தேவையான நூல்களும், செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் எழுதிய நூல்களும் அச்சிடப்பட்டன. மிஷனரிமார் தாம் அமைத்த பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்கென எழுதிய வேத வினாவிடை, பாலபோதம் முதலியவற்றையும் ஆத்திரடி, கொன்றை வேந்தன் முதலிய சிறுவர் நூல்களையும் அச்சவாகன மேற்றினார்கள்.

ஆறுமுகநாவலர் வண்ணார்பண்ணையில் தமது அச்சகத்தை ஆரம்பித்த பொழுது அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்திலிருந்து பெரும் தொகையான ஊழியர்கள் அவ்வச்சகத்தில் பணியாற்றச் சென்றனர்.²⁵

இவர்கள் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தை விட்டு விலகிய பொழுதிலும் அமெரிக்கன் மிஷன் தனது செயற்பாடுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்திற்கு வீழ்ச்சி ரூபஸ் அன்டர்சன் விசாரணைக் குழுவினாலேயே ஏற்பட்டது.

உயர்ந்த நூல்கள் அச்சேறிய காலத்தில் அமெரிக்கன் மிஷனரி மார் தமது அச்சகத்தைத் தனியாருக்கு விற்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.²⁶ 1855இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்த அமெரிக்கன் விசாரணைக் குழுவாகிய அன்டர்சன் குழுவினரால் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரிக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தே அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகத்திற்கும் ஏற்பட்டது. அவர்கள் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் சுவிசேடப் பணி அதாவது அவர்கள் அமைத்த நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை இங்கு கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்களின் தொகைக்குச் சற்றேனும் பொருத்தமில்லாதிருப்பதனைக் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் தமது அறிக்கையில் அச்சகத்தைப் பற்றிக் கூறிய வாசகங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

“அஞ்ஞானிகள் மத்தியில் சுவிசேடப் பணி புரிகையில் இயேசு நாதரிலிருந்த மெய்ப் பொருளைப் பரப்ப அச்சகம் ஒரு சிறந்த துணைப்பொருளாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. நேரடியான பிரசங்கத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய நேரத்தினையும் சக்தியையும், விழுங்கிப் பணியின் இலட்சியமாகவே மாறாமல் துணைச்சாதனமாகவே அமைந்துவிட்டால் அதனுடைய செயற்பாட்டினை எவராலும் தடைசெய்ய வொண்ணாது. சரியாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் மிஷனரிப் பணியின் வெற்றிக்கு அவசியமாகவுள்ள தெய்வ வல்லமையில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு அது குந்தகம் விளைவிக்காது”²⁷

இவர்களுடைய சிபாரிசுக் கிணங்க மிஷனரிமார் அச்சகத்தை நிப்பிளி, ஸ்ட்ரேங் என்ற இரண்டு யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விற்று விட முடிவு செய்தனர். எனவே மிஷன் அச்சகம், தனியார் கரத்தில் 1901ஆம் ஆண்டு வரை இருந்து வந்தது. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம் அதன் ஆரம்ப வருடமான 1834இல் இருந்து 1855 வரை ஏறத்தாழ வருடத்திற்கு எண்பது இலட்சம் பக்கங்களென்னும் விகிதத்தில் மொத்தம் 171,774,198 பக்கங்களை அச்சேற்றியுள்ளது. மேலும் 1905ஆம் வருடம் 3,000,000 பக்கங்களும் 1916ஆம் வருடம் 4,500,000 பக்கங்களும் அச்சருவேற்றமை குறிப்பிடற்பாலது.²⁸

அதன் பின்னர் ஈழத்திற்கு விஜயம் செய்த அமெரிக்க விசாரணைச் சங்கமாகிய பார்ட்டன் குழுவினர் அன்டர்சன் குழுவினருடைய சிபாரிசுகளை மாற்றி மிஷனரிப் பணிக்கு நிறுவனங்களும் வெகு அவசியமானவை யென்பதனை வலியுறுத்தினர். எனவே தாம் முன்னர்

விற்ற அச்சகத்தையே திருப்பி வாங்கித் தெல்லிப்பளையில் நிறுவினார்கள். 29 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தனியாரிடமே இந்த அச்சகம் இருந்த பொழுதும் மிஷனரிமார் அதனைத் தமது பணிக்களத்தின் அம்சமாகவே கருதி வந்தனரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1878இல் தொமஸ் சிமித் என்னும் அமெரிக்கன் மிஷனரிக்கு தெல்லிப்பளையில் ஒரு கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையத்தையும் அச்சகத்தையும் ஆரம்பிப்பதற்குச் சகல வசதிகளுமிருந்த போதிலும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் றிப்பினி, ஸ்ரோங் அச்சகத்திற் கெதிராக ஒரு அச்சகத்தை உருவாக்க விரும்பவில்லை.³⁰

1868ஆம் வருடம் இவ்வச்சகத்தின் கையிருப்பில் தமிழ் வேதாகமமும் புதிய ஏற்பாடும் 141 பிரதிகளும், தமிழ் வேதாகமப் பகுதிகள் 3354 பிரதிகளும், சமயப் புத்தகங்கள் 1292உம், அட்டையுடன் கூடிய துண்டுப்பிரசுரங்கள் 9896உம், சமயக் கட்டுரைகளையும் ஒழுக்க விதிகளையும் கொண்ட நாட்காட்டிகள் 1400உம், சமய நூல்கள் (ஆங்கிலம்) 192உம், பாடசாலைத் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் 2649உம், மருத்துவ நூல்கள் (தமிழில்) 138உம், ஆங்கில தமிழ் பாடப்புத்தகங்கள் 150உம், ஆங்கிலப் பாடப் புத்தகங்கள் 58உம், காணப்பட்டன. மேலும் 1868ஆம் வருடம் நீதி மொழிகளின் புத்தகம் ஆயிரம் பிரதிகளும் (102,000 பக்கங்கள்), நீதி மொழிகளில் கேள்விகள் ஆயிரம் பிரதிகளும் (72,000 பக்கங்கள்), மனக் கணிதம் இரண்டாயிரத்து நூறு பிரதிகளும் (2,00,000 பக்கங்கள்), தமிழ் இரண வைத்தியம் 250 பிரதிகளும் (1,26,000 பக்கங்கள்) அச்சிடப்பட்டுப் பிரசுரமாகின.³¹

III. உதயதாரகை

துண்டுப் பிரசுரங்களையும் பாடநூல்களையும் வெளியிட்ட மிஷனரிமார் ஒரு பத்திரிகையை நடாத்துவதற்குத் திட்டமிட்டனர். இதனால் தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாற்றில் உலகிலேயே இரண்டாவதாகவும் இலங்கையிலே முதலாவதாகவும் “உதயதாரகை” எனும் தமிழ்ப் பத்திரிகை 1841ஆம் ஆண்டிலே தோன்றியது. முதன் முதலாகத் தென்னிந்தியாவில் “தமிழ்ப் பத்திரிகை” என்னும் ஏடு சென்னை துண்டுப் பிரசுரக் கழகத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.³² இலங்கையில் ‘உதயதாரகை’யின் தோற்றத்திற்கு முன்னர் ஆங்கில மொழிப் பத்திரிகைகள் பல வெளியிடப்பட்டு வந்தன. 1802இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானி”, 1834இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “ஓப்சேவர் அன்ட் கொமோர்ஷியல் அட்வர்ட்டைஸர்”, 1837இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சிலோன் குரூனிக்கல்”³³ என்பன இலங்கையின் ஆரம்பகாலப் பத்திரிகைகளாகும். இவைகளெல்லாம் ஆங்கிலத்திலே சிந்தத்து மேல் நாட்டுப் பாணியில் செயற்பட்டு வந்த ஒரு குறுகிய வட்டத்தினர் மத்தியில் மட்டுமே இயங்கி வந்தன.³⁴

தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகைக்கு வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் ஹென்றி மார்ட்டின் என்னும் ஆங்கில ஆசிரியரும், செத்பெய்சன் என்னும் தமிழாசிரியரும் ஆங்கில தமிழ் பத்திராதிபர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் இப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்ததன் நோக்கத்தினை அதன் முதலாவது இதழின் தலையங்கத்தில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனர். 7-1-1841இல் வெளியான முதலாவது இதழின் ஆங்கிலத் தலையங்கம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“நம்நாட்டவர்க்கு முக்கியமான தகவல்களை வழங்க வேண்டுமென்ற ஆவலினாலே உந்தப்பட்டு, மேனாட்டவர்கள் தம் நாடுகளில் வெளியிடுகின்ற பத்திரிகையின் பாணியில் இப்பத்திரிகையை வெளியிடத் தீர்மானித்துள்ளோம். இச்சிறிய முயற்சி அறிவை மக்களிடையே பரப்புவதற்கும், இன்னும் சிறப்பான முறையில் மற்றையோர் இத்துறையில் செயற்படவும் வழிவகுக்கு மென்று நம்புகிறோம். விஞ்ஞானம், வர்த்தகம், விவசாயம், அரசியல், கிறிஸ்தவம் ஆகிய துறைகளில் மக்களின் சிந்தையைத் தூண்ட வல்ல ஏனைய-விடயங்களையும் உலகின் நாலு திக்குகளிலிருந்தும் வரும் செய்திகளையும் காலந்தோறும் வெளியிடுவதே எமது குறிக்கோளாக விருக்கும்”³⁵

முதலாவது தமிழ்த் தலையங்கமும் பத்திரிகையின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

“கல்வியே உலகத்தின் மிகப் பெரிய செல்வமென்றும், பிரயோசனமுள்ள நூல்கள் தமிழ் மொழியிலே இல்லையென்றும், உள்ள சிலவும் பணக்காரர்களினதும் சில ஏழைகளினதும் ஏகபோக உரிமையாக விருக்கின்றதென்றும், இங்கிலிஷ் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்க முடியாதவர்களுக்கு இந்த அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வது சாத்தியமில்லையென்றும், உலகச் செய்திகளைத் தங்கள், தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடே அறிந்துகொள்ளப் பொதுமக்களுக்கு வாய்ப்பில்லையென்றும் நாட்டுமக்கள் பலவிதமான அறிவிலும் தேறவேண்டுமென்ற ஆசையினால் இப்படி ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட முயன்றோம்”³⁶

ஆரம்பத்திலே ஹென்றி மார்ட்டின் அவர்களும், செத்பெய்சன் அவர்களும் மிஷனரிமார்களோடு கூடிப் பத்திரிகையின் கொள்கையை நிர்ணயித்த போதும் பின்னர் மிஷனரிமாரே அதன் கொள்கையை வகுத்து வந்தனர்.³⁷ பத்திரிகை அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரபல்யமடையலாயிற்று. 1843இல் அச்சக இயக்குனர் மைனர் அவர்களின் அறிக்கையின்படி அவ்வாண்டிலேயே இப்பத்திரிகைக்கு 804 சந்தாதாரர்களிருந்தனர்.³⁸ ஈஸ்ற்றமன் மைனர் அவர்கள் இப்பத்திரிகையின்

சந்தா எண்ணிக்கையை இரண்டாயிரமாக அதிகரிக்க விளைந்தா ரென்றும் அவரது அறிக்கை பகர்கிறது.” இப்பத்திரிகை மாதத்தின் முதலாவது வியாழக்கிழமையும் மூன்றாவது வியாழக்கிழமையும் வெளி வந்தது. பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் விளங்கியமையினால் செமினரியில் வளர்ந்த சிந்தனையை இப்பத்திரிகையில் பரக்கக் காண்முடிந்தது. ஏனைய சமயத்தவர்களும் தமது கோட்பாடுகளை வெளியிடுவதற்குப் பத்திரிகை இடமளித்தது. ஒரு விவாதத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகக் கிறிஸ்தவ சமயத்தினைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு ‘உதயதாரகை’ முயன்றது.⁴⁰ அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் எண்ணியவாரே வாசினைப் போக்கைக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தார் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றலாயினர். ‘உதயதாரகை’யில் வெளியான இந்து, முஸ்லீம் மக்களின் கடிதங்களை நோக்கும்போது இப்பத்திரிகை கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமன்றி இந்துக்களாலும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டதென்றே தெரிகிறது. ‘உதயதாரகை’யின் ஆரம்பத் தலையங்கம் குறிப்பிட்டவாரே பலரும் பத்திரிகைகளை ஆரம்பிக்க முயற்சித்தனர்.

‘உதயதாரகை’யைத் தொடர்ந்து ஏனைய கிறிஸ்தவர்களும், கத்தோலிக்கர்களும் தத்தம் சமயவுண்மைகளை வலியுறுத்தும் நோக்கமாகப் பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்தனர். 1844இல் சைமன் காசிச் செட்டி என்பவர் ‘உதயாதித்தன்’ என்றொரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார்.⁴¹ அதில் அரசியல், வரலாறு, பொருளியல் போன்ற பல்துறைக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றன. 1845இல் உரோமன் கத்தோலிக்கரால் வெளியிடப்பட்ட ‘உரைகல்’ என்னும் பத்திரிகை புரட்டஸ்தாந்து மதப் பிரசாரத்திற்கு எதிர்ப்பிரசாரம் நடாத்திவந்தது.⁴² ‘இலங்கைக் காவலன்’ இதனையடுத்துத் தோன்றிய பத்திரிகையாகும்.⁴³ இத்தகைய பத்திரிகைகளின் தோற்றம் 1834இல் 804 பேரைக் கொண்டிருந்த ‘உதயதாரகை’யின் சந்தாதாரர் தொகை 1861இல் 675 ஆகக் குறைந்தமைக்குக் காரணமாயமைந்ததெனலாம். 1863இல் கதிரவேற்பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்ட ‘இலங்காபிமானி’ என்ற பத்திரிகை ஆரம்பமாயிற்று. இப்பத்திரிகை புரட்டஸ்தாந்து மதச் சார்பாக நடைபெற்ற பொழுதிலும் பலருக்கும் பயன்படத்தக்க பொதுச் செய்திகளையும் தாங்கி வந்தது. இப்பத்திரிகை மிஷனரிமாருடன் தொடர்புடைய றிப்ளி அன் ஸ்ட்ரேங் அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் சிறுவர்களுக்கென 1864ஆம் வருடம் ‘பாலியர் நேசன்’ என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். இப்பத்திரிகைகள் யாவும் புரட்டஸ்தாந்தவர்களினாலும் கத்தோலிக்கர்களினாலும் நடத்தப்பட்டு வந்தனவென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1877ஆம் வருடத்திலேதான் இந்து மதச் சார்புடைய ‘இலங்கைநேசன்’ என்னும் பத்திரிகை உதயமாகியது. இதன் ஆசிரியராக விளங்கியவர் திரு. சின்னத்தம்பியாவர்.⁴⁴ கிறிஸ்தவ பிரசாரத்திற்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே எதிர்ப்பிருந்தபோதிலும்

வைத்திய கலாநிதி ஜோன் ஸ்கடர் அவர்கள்
1820ஆம் ஆண்டு பண்டத்தரிப்பில் அமைத்த வைத்தியசாலை

19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமுகநாவலர் தலைமையேற்ற பின்னர் சைவசமயிகள் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பிரசாரத்தினை உத்வேகத்துடன் எதிர்த்தனர்.

1890ஆம் ஆண்டு சைவப் பிரகாச சமாஜம் “சைவ உதயபானு” என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். இது மிஷனரிமாரின் கொள்கைகளை எதிர்த்து நின்ற சைவர்களின் குறிப்பாக ஆறுமுகநாவலரது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாயிருந்தது. இப்பத்திரிகையில், இந்து மக்கள், ஆரம்பிக்கும் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டது. 1888ஆம் ஆண்டு உதயமான சைவபரிபாலனசபை, 1889ஆம் வருடம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியையும் “Hindu Organ” என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையையும், “இந்து சாதனம்” என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் ஆரம்பித்தது. ஆறுமுகநாவலரின் இயக்கத்திற்குப் பின்னர் மிஷனரிமாரின் மதப்பிரசாரத்தின் வேகம் குறைந்தமையால் இந்து மக்கள் மத்தியிலும் மிஷனரிப் பணிக் கெதிரான பமைமையுணர்ச்சி குறையலாயிற்று. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே பத்திரிகைகள் சமயப் பிரசாரத்திற்கும் கண்டனங்களுக்கும் அதிக இடமளிக்காது அரசியல், இலக்கியம் தத்துவம் போன்ற கருத்துக்களுக்கே முக்கியத்துவமளித்ததனைக் காணமுடிந்தது.

IV. வைத்திய நூல்கள்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் அச்சப் பணியில் முக்கிய அம்சமாக விளங்குவது அவர்கள் வெளியிட்ட விஞ்ஞான நூல்களாகும். வட்டுக் கோட்டையில் பணிபுரிந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் விஞ்ஞான அறிவைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதற்குப் பலவாறு முயன்று வந்தனர். கலாநிதி டானியல் புவர், கலாநிதி ஹோசிங்ரன் போன்றோர் விஞ்ஞானத்திலும், தத்துவசாஸ்திரத்திலும் சிறந்து விளங்கிய போதிலும் அவர்கள் தமிழிலே விஞ்ஞானத்தைப் போதித்ததற்கோ, விஞ்ஞான நூல்களை எழுதியதற்கோ சான்றில்லை. விஞ்ஞானத்தைத் தமிழிலே வளர்க்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டவர் 1847ஆம் ஆண்டு வைத்திய அதிகாரியாக யாழ்ப்பாணம் வந்த கலாநிதி சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் ஆவர். இவரது அரும் பணி, தமிழ் மக்கள், மேனாட்டவரின் வைத்திய அறிவைத் தமது தாய் மொழியிலே பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியமைத்துக் கொடுத்ததாகும். அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொண்ட வைத்தியப் பணி உலக வரலாற்றிலேயே இடம் பெறவேண்டியது. ஏனெனில் 1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த வைத்தியகலாநிதி ஜோன் ஸ்கடர் அவர்களே உலகத்தின் முதலாவது வைத்திய மிஷனரியாவர். ஸ்கடர், வார்ட் போன்ற வைத்தியர்கள் ஆரம்பித்த பணியைத் தொடர்ந்து

செய்யவே கிறீன் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். இவர் இலங்கைக்கு வருமுன்னரே இலத்தீன், பிரெஞ்சு கிரேக்கம், ஜேர்மன் முதலிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் தமிழிலும் தேர்ச்சியடைந்தார். இலங்கையிலே தமது பணியை ஆரம்பித்த பின்னர் அமெரிக்காநிற்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இப்பொழுது நான் தமிழைச் சுவைக்குமளவுக்கு முன்னேறி விட்டேன். செய்யுள் வழக்கிற்கும், பொதுமக்கள் பேசும் சாதாரண பேச்சிற்குமுள்ள வேற்றுமையைக் கண்டுகொள்ளும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்டேன். இயல்பாகவே கூர்ந்த மதியும், சபாவத்திலேயே, மெய்ப்பொருளைக் காணத்துடிக்கும் ஆர்வமுள்ள இம் மக்கள் தமது ஆற்றலைப் பிரயோகிக்க உண்மையான விஞ்ஞானத்தைக் கொண்டிராதமையினால் தமது சிந்தனையாற்றலையும் மதிநுட்பத்தையும் தாய்மொழியை வளம்படுத்தச் செலவிட்டுள்ளனர்.”⁴⁵

தமது இருபத்தைந்தாவது வயதில், 1847ஆம் ஆண்டு வட்டுக் கோட்டையில் வைத்தியப்பணியை ஆரம்பித்தார். ஒருவருடத்தின் பின்னர் தமது வைத்தியசாலையை மானிப்பாய்க்கு மாற்றினார். இந்தக் கட்டத்திலேதான் இலங்கை கண்ட முதலாவது வைத்தியக் கல்லூரி மானிப்பாயில் உதயமாகியது. இவ் வைத்தியக் கல்லூரியின் நோக்கங்களை எடுத்தியம்புகையில்,

“தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வைத்திய சேவையை விரிவாக்குவது, மூடநம்பிக்கைக்குப் பதிலாகச் சேவை மனப்பான்மையை வளர்ப்பது, போலி வைத்தியத்திற்குப் பதிலாக நாணயமான சேவையை வழங்குவது.”⁴⁶ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தாம் ஆரம்பித்த வைத்தியக் கல்லூரியில் முக்கிய துறையாக விளங்கிய மனுஷ அங்காதிபாதத்தில், கிறீன் தமது மாணவர்கட்கு அறுவை மூலம் பயிற்சி வழங்கினார். முதற்றொகுதி மாணவர் 1850ஆம் ஆண்டு தமது படிப்பைமுடித்து வெளியேறினர். 1852ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது தொகுதி மாணவர்கள் வெளியேறுகின்ற காலகட்டத்திலேதான் மேலாட்டவாரின் வைத்தியநூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் எழுந்தது. முதலாவது தொகுதி மாணவர்கள் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் பயிற்சி பெற்றிருந்தமையினால் அவர்களின் தமிழறிவு சிறப்பாகவிருந்தது. அவர்கள் தமிழிலேயே வைத்திய போதனையையும் பெற்றிருந்தமையால் நல்ல முறையிலே தமது குறிப்புக்களையும் எழுதினர். சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் கிறீன் அவர்களின் வைத்திய அறிவும் மாணவரின் தமிழறிவும் ஒருங்கே பயன்பட்டன. கிறீன் தமிழில் வைத்தியக் கல்வியைப் போதித்தமைக்கும், வைத்திய நூல்களைத் தமிழில் எழுத முயன்றமைக்கும் அநேக காரணங்கள் உள. தமிழிலே நூல்கள்

இயற்றப்பட்டால் அவை ஆயுர்வேத வைத்தியருக்கும் பயன்படு மென்றும், மர்ணவர்கள் தமிழிலே சுலபமாகப் புரிந்து கொள்வரென்றும் அவர் நம்பினார்.⁴⁷ மேனாட்டு வைத்திய முறையின் சிறப்பையுணர்ந்திருந்த போதிலும் தமிழ்மக்கள் தமது பண்பையும், கலாசாரத்தையும் கற்றுவிடக் கூடாதென்பதில் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக, அவர் அமெரிக்காவிற்கு எழுதிய கடிதமொன்றையும் ஈண்டு குறிப்பிடலாம்.

“இங்கு வேட்டியிலிருந்து காற்சட்டைக்கும் சால்வையிலிருந்து மேற் சட்டைக்கும், தாவர உணவிலிருந்து புலால் உணவிற்கும், குடிசையிலிருந்து மாளிகைக்கும் மக்கள் விதேசிகளாகும் வரை மாற்ற மேற்பட்டிக் கொண்டே யிருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன். இந்துக்கள் ஐரோப்பிய மயமாவதை விடக் கிறிஸ்தவ இந்துக்களைக் காணவே ஆசைப்படுகின்றேன்.”⁴⁸

இந்த நோக்கமே மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் அவர் ஈடுபட்டதற்கு முக்கிய காரணமாகத் தென்படுகிறது. 1882இல் தாமே சில நூல்களை எழுத விரும்புவதாகவும் அல்லாவிட்டால் தமது மாணவர்களையாவது எழுதத் தூண்டவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்.⁴⁹ அவர் மொழிபெயர்ப்பதற்கு மிகச் சிறந்த முறைகளையே பின்பற்றினார். இங்கிலாந்திலோ அமெரிக்காவிலோ புதிதாக வெளிவந்து பிரபல்யமடைந்த வைத்திய நூல்களையே மொழிபெயர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் தம்மிடம் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட வைத்தியர் ஒருவரைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பித்ததோடல்லாமல், அவற்றைத் தாமே விரிவுரையாகவே வழங்கிப் பரிசீலனை செய்துகொள்வதனை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இதன் பின்னர் மொழிபெயர்ப்பு முழுவதையும் தாமே மீளாய்வு செய்து பதிப்பித்தார். அச்சுப் பதிப்பிற்காக நூலின் சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து, சொற்கள் தமிழில் அமைந்துள்ளனவா, நூல் எளிமையாக விருக்கின்றதா, விஞ்ஞானக் கருத்துச் சரியாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதா என்று கவனித்துக் கொள்வர். சில நூல்களை அவர் முழுவதுமாகத் திருப்பியெழுத வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. முதலாவதாக அவர் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட நூல்கள் ஸ்கடர் எழுதிய ‘Anatomy, Physiology and Hygiene’, Marasells எழுதிய ‘Obstetrics’ என்பனவாகும். 1885ஆம் ஆண்டில் இலங்கை வந்த அண்டர்சன் விசாரணைக் குழுவினர் அமெரிக்க மிஷனரிமார் நடாத்திய நிறுவனங்களையும் குறிப்பாக அவர்களினித்து வந்த ஆங்கிலக்கல்வியையும் கண்டித்தபோதும் கிறீன் அவர்களின் கொள்கையை ஆதரித்தனர்.⁵⁰ ஆங்கிலக்கல்வி விதேசித் தன்மையை வளர்க்கின்றதென்றும் அதனால் அது சொந்தமண்ணையும் சமுதாயத்தையும் மறக்கவே செய்கின்றதென்றும் அவர் உறுதியாக நம்பினார். அண்டர்சன் குழுவினரின் சிபார்சுக்குப் பின்னர் கிறீனின் மொழிபெயர்ப்பு

வேலை உச்சக்கட்டத்தையடைந்தது. 1866ல் அவருக்குக் கீழ் நான்கு பிரதி செய்பவர்களும், ஒரு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரும் முழுநேரப் பணி புரிந்தனர். சமஸ்கிருத அறிஞர்களும் அவர்களோடு சேர்ந்து வாரத்தில் இருநாட்கள் பணியாற்றினர். மொழிபெயர்ப்பு வேலைகளில் துணை புரிவற்காக இரு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். எல்லாமாக 4,400 பக்கங்கள் இக்குழுவினரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.⁵¹ அக்கால வைத்திய உலகில் பலராலும் போற்றப்பட்ட தலைசிறந்த எட்டு வைத்திய நூல்களையே கிறீன் மொழிபெயர்ப்புக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவற்றில் முதலாவதாக Gray, Horner, Smith and Wilson ஆகியோர் தொகுத்த 'Human Anatomy' நூலைத் தெரிந்தார். மனுஷ அங்காதி பாதம் என்ற பெயரில் தமது மாணவராகிய டானியல் சப்மன் என்பவர் ஆக்கிய மொழிபெயர்ப்பை கிறீன் அவர்கள் திருத்தம் செய்து 1872ல் பதிப்பித்தார்.⁵² 1883ஆம் வருடம், பேராசிரியர் ஜே. சி. டால்டன் எழுதிய 'Human Physiology' என்ற நூல், "மனுஷ சுகரணம்" என்ற பெயரில் டானியல் சப்மன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கிறீன் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. டி. ஏ. வெல்ஸ் எழுதிய 'Chemistry' நூலை கிறீன் ஐயர் "கெமிஸ்தம்" என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். 1867ஆம் வருடம் Erichens and Druitt ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய Art of Surgery என்ற நூலை இரணவைத்தியம் என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரித்தார். Practice of Medicine, Physicians, Vade mecum என்பவை அன்றாறு மேற்பார்வையின் கீழ் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஏனைய நூல்களாகும்.

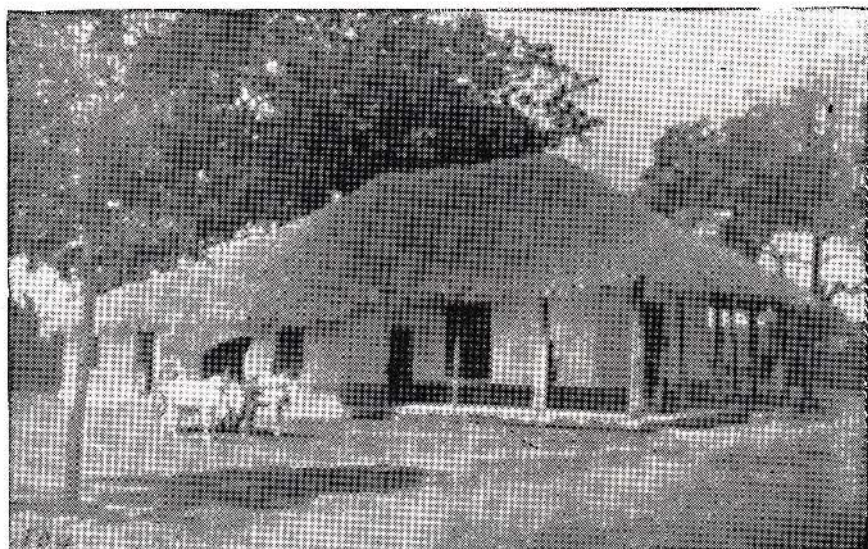
இவரால் உருவாக்கப்பட்ட சிறந்த வைத்தியநூல் Vocabularies of Materia, Medica and Pharmacy of Midwifery and Diseases of women and children and of Medical Jurisprudence.

ஆனால் கிறீன் இத்துணை ஆர்வத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும் ஆரம்பித்த தமிழ் வைத்தியக்கல்வி அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் சீர்குலைவாயிற்று. அவர் நடாத்திய தமிழ் வைத்தியக் கல்லூரி தொடர்ந்து இயங்க முடியாமலே முடியாமலே முடிவடைந்தது. ஆங்கிலேய அரசு, மிஷனரிமார் கற்பித்தாலொழிய கல்லூரியிற் கற்ற வைத்தியர்களை அங்கீகரிக்க முடியாதென்று அறிவித்தது. 1883இல் அரசாங்கம் வழங்கி வந்த உதவித்தொகையும் இரண்டாயிரத்திலிருந்து ஆயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1884இல் இந்த உதவித்தொகை முற்றாக நிறுத்தப்பட்டது. மேலும் அரசாங்கமே இக்காலத்தில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து நடாத்தியமையாலும், ஆங்கிலமே அங்கு போதாது மொழியாக அமைந்தமையினாலும் தமிழில் வைத்தியக் கல்வி தொடர்ந்து நடைபெறுவது முடியாது போயிற்று.⁵³ கிறீன் மிகுந்த பிரயாசத்துடன் உருவாக்கிய தமிழ் நூல்கள், நூதனசாலைப் பொருட்களாக மாறின.

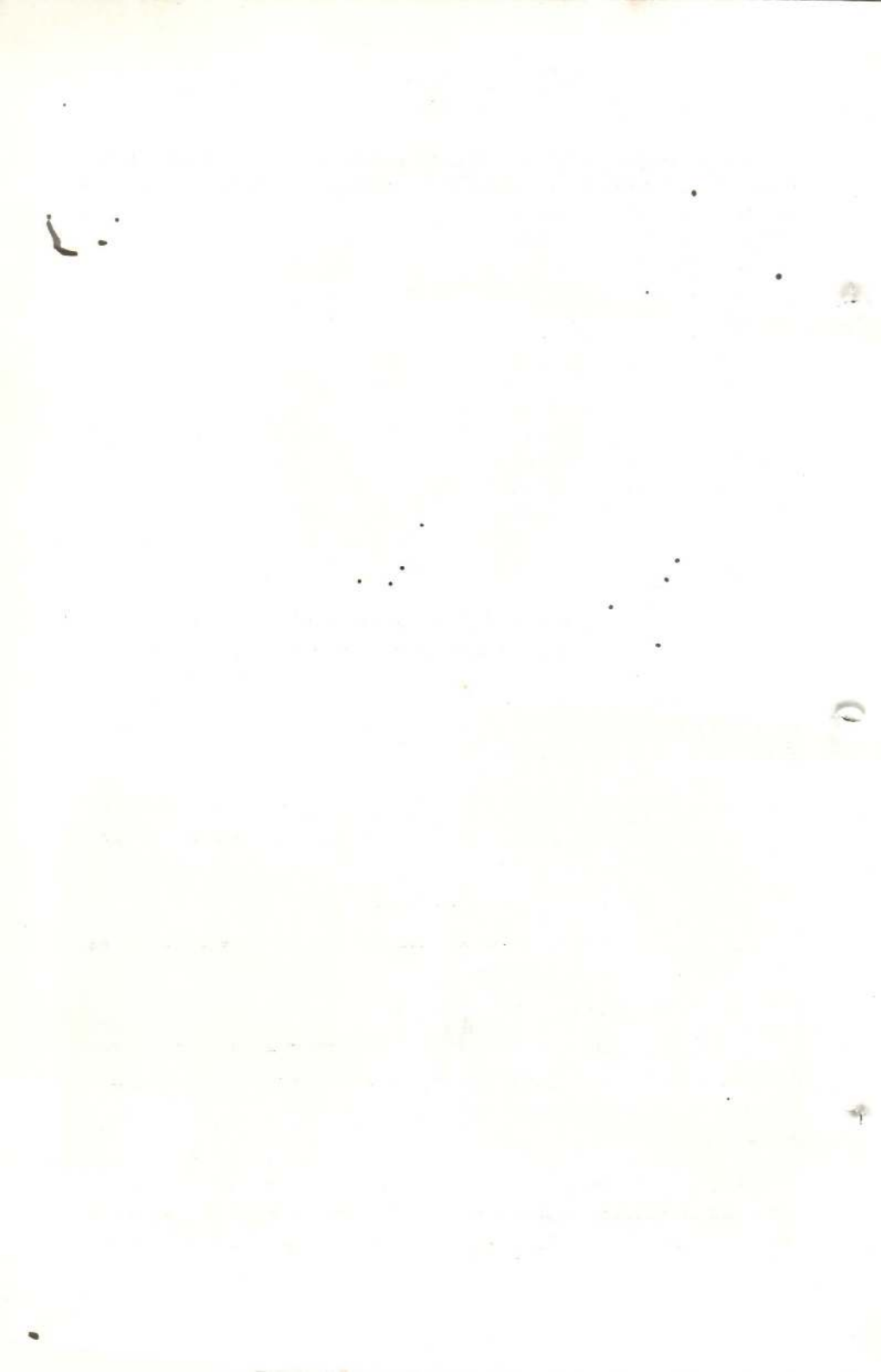
தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி

வைத்திய கலாநிதி
சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்

மானிப்பாயில் வைத்திய கலாநிதி கிறீன் அவர்கள்
அமைத்த வைத்தியசாலை

ஆனால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறீன் ஏற்படுத்திய தாக்கமும், அவரின் பணியினால் ஏற்பட்ட வித்துவக்கினர்ச்சியும் யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. மேற்கத்திய விஞ்ஞான அறிவியல் முதலிய சகல துறைகளை யும் தமிழிலே போதிக்க முடியுமென்று உலகிற்கு முதன்முதலாக எடுத்துக் காட்டியவர் கிறீன் ஆவர். இதனால் தமிழின் அந்தஸ்தும், மதிப்பும் தமிழ்மக்களிடையே வளர்ந்தன.

V. உரைநடை வளர்ச்சி

மிஷனரிமாரின் அச்சுப்பணியினால் தமிழ்மொழியடைந்த சிறப்புகள் அநேகம். அவர்களுருவாக்கிய சிறுவர்நூல்கள், தமிழ்நூல்கள், முதலியன பண்டிதர்கள் மட்டுமன்றிப் பாமரரும் படித்துணரும் வகையின. மீஷனரிமார் முதன் முதலாக வெளியிட்ட வேதவினாவிடை, பாலபோதம் ஆகியவை தமிழ் மாணவர்களின் வயதிற்கேற்றவாறு தமிழை வளைத்து நெளித்துக் கொள்ளலாம் என்பதைக் காட்டின.

மிஷனரிமார் தமிழை ஐயந்திரிபறக் கற்று அக்காலத்திலே வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களைப் போல பழைய செந்தமிழ் நடையில் வசனங்களை அமைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்த போதிலும் கற்றோரும், மற்றோரும் ஆகிய யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய நடையில் எழுதினார்கள். அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட வேதவினாவிடைப் பகுதிகள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

1. சத்திய வேதம் எத்தனை பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது? பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
2. பழைய ஏற்பாட்டின் அடக்கம் என்ன?
விசேஷமாய்க் கிறிஸ்துவைக் குறித்த முன்னடையாளங்களும் தீர்க்கதரிசனங்களுமாம்.
3. புதிய ஏற்பாட்டின் விசேஷம் என்ன?
பாவம் தீரும் வழி இன்னது என்கிறது சுவிஷேசம்.
4. பாவம் தீரும் வழி இன்னது என்று உனக்கு நினைப்பாயிருக்கிறதா?
ஆம், இயேசு கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வழியாய்ப் பாவம் தீரும். 1154

19ஆம் நூற்றாண்டில் உயர்தர மக்களிடையே வடமொழி அறிவு நன்கு பரவியிருந்தது. இத்தகைய மக்களிடையேதான் மணிப் பிரவாள நடை பெருவழக்காக விருந்தது. அந்நடை சிறிது சிறிதாகத் தமிழ்

நாட்டிற் கைவிடப்படுகின்ற காலகட்டத்திலேதான் கிறிஸ்தவசமயக் குருமார்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தனர்.⁵⁵ மக்கள் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நடை ஒன்றைக் கைக்கொள்ள வேண்டியிருந்ததனால் மிஷனரிமார்க டைமொழிச் சொற்களைப் பெருந் தொகையாகக் கலந்த ஒரு தமிழ் உரைநடையைக் கையாண்டனர். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, *

“மெய்யுபதேசப்பத்திரம்”

சைவ சமயக் குருமாருக்கும், புரோகிதராகிய பாப்பாருக்கும் கிறிஸ்து மார்க்கப் போதகர் பட்சமாய் எழுதுவது.

“இந்தக் காகிதத்திற் சொல்லிருக்கிறது சருவ சிருஷ்டிகராயும் சருவசிரேட்டராயும் இருக்கிற தேவனை அறிந்து அவரை வணங்க ஏவுகிற நியாயங்களேயன்றி அவரை நிந்தித்தற்கானதல்ல. அதிலும் நீங்கள் தமிழருக்குள் ஒழுக்கத்திலும் குலத்திலும் வேதாப்பியாசத் திலும் சிரேட்டராதலால் நாங்கள் எழுதும் நியாயத்தை நீங்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தீர்மானிப்பீர்களென்று விரும்பி இதை எழுதுகிறோம்.

நாங்களும் நீங்களும் குலதருமத்தில் வித்தியாசமுடையவர்களா யிருந்தும் ஒரே தேவரை சிருஷ்டிக்கப் பட்டமையால் ஒரே பிதா புத்திரராய் இருக்கிறோம். ஆதலால் நாங்கள் மேற்கொள்கிற வேதம் தப்பாயிருந்தால், அந்தத் தப்பை எங்களுக்கு அறிவித்து உங்கள் வேதத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்து எங்களைத் தேவன் நியமித்த உலோகத்திலே நிறுத்தி நடத்துவது உங்களுக்குக் கடமையாயிருக் கும், உங்கள் வேதந் தப்பாயிருந்தால் நாங்களும் உங்களுக்கு அப் படிச் செய்வது எங்களுக்குக் கடமையாயிருக்கும். இது காரியத்திலே நாம் அசட்டையாயிருந்தால், நமது சிருஷ்டிகராகிய கடவுளுக்கு விரோதிகளாய்க் காணப்படுவோம். ஆதலால் எங்கள் வேதப் பிரமா ணத்தின் அடக்கத்தையும் உங்கள் அநாசாசாரங்களிற் சிலதையும் எடுத்துக் காட்டுவோம். விருப்பத்தோடு வாசிப்பீர்களாக”⁵⁶

என்று அவர்கள் எழுதியதனைக் குறிப்பிடலாம்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தர்க்க ரீதியாகவும் படிப்பவர்கள் சிந்த னையைப் பிணிக்கும் வகையிலும் எழுத ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். தமது மனக்கிடக்கைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிக்கொணரத் தமிழைச் சீர்படுத்தினர். இதனை அவர்கள் தாம் யாழ்ப்பாணம் வந்த நோக்கத்தை விளக்கி வெளியிட்ட பிரசுரமொன்று நன்கு புலப்படுத்து கின்றது.

தேவானு கூலம்

தமிழரே,

“கிறிஸ்து மார்க்கப் போதகர்களாகிய நாங்கள், உங்கள் தேசத்தில் வந்து உங்களறியாமையையும் கிருத்தியங்களையும் பார்க்கிற பொழுது எங்களுக்கு மிகுந்த துக்கமுண்டாயிருக்கிறது. நீங்கள் அறிந்த உலகத்திற் சிருட்டிக்கப்பட்ட காரணமின்னதென்றும் உங்கள் ஆத்துமா இன்னதன்மையாயிருக்கிற தென்றும் மரணம் அடைகிறபொழுது உங்கள் ஆத்துமா இன்னவிடத்துக்குப் போமென்றும் உங்களுக்குத் தெரியாது.

உங்களுக்குச் சீவனையும் அன்ன வஸ்திராதிகளையும் கொடுக்கிற தேவனுண்டென்று நீங்கள் அறிக்கையிடுகிறீர்கள். ஆயினும் இன்ன வின்ன தன்மையுள்ளவராக இருக்கிறாரென்று நீங்கள் அறியவுழில்லை, விசாரிக்கவுழில்லை. உங்கள் குருக்கள்மார் ஒரு கல்லை யாவது ஒரு துண்டு மரத்தையாஃது. தேவனென்று சொன்னால் நீங்கள் உங்களுக்குண்டான புத்தியின்படி யோசனைபண்ணாமல் இலகுவாய் அதை நம்புகிறீர்கள். மோட்சமென்னப்பட்ட பாக்கியமுள்ள ஒரு இடமும் நரகமென்னப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியமுள்ள ஒரு இடமுண்டென்றும், மோட்சம் எங்களுக்கு வேண்டுமென்றும் நீங்களெல்லாரும் சொல்லுகிறீர்கள். ஆகிலும் அந்த நரகத்துக்குத் தப்பி மோட்சத்தை அடையும்படிக்கு வகை உங்களுக்குத் தெரியவில்லை.”¹⁵⁷

கடிதங்கள், கதைகள், சம்பவங்களை மட்டுமன்றி மக்களின் கவனத்தை இலகுவாகக் கவர்ந்துகொள்ளத்தக்க சம்பாஷணைகளையும் துண்டுப் பிரசுரங்கள்மூலம் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அவர்கள் எழுதிய சம்பாஷணைகள் சுவையானவையாயும் யாவரும் விரும்பிப் படிக்கக் கூடியவகையிலும் எழுதப்பட்டிருந்தன. கிறிஸ்தவனுக்கும், இஸ்லாம் மார்க்கத்தவனுக்கும் உள்ள சமவாதம் என்ற துண்டுப் பிரசுரம் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகின்றது.

கிறிஸ்தவனுக்கும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தாருக்குமுள்ள சமவாதம்

கிறி: சாய்புவே உங்கள் மார்க்கத்தின் படி முக்கியமாய் அறிய வேண்டியதென்ன?

இஸ்: தனிக்கடவுளாகிய அல்லாவையும் அவர் நியமித்த பெரிய நபியாகிய மகம்மதுவையும் அறியவேண்டும்.

கிறி: மகம்மது அல்லாவினால் நியமிக்கப்பட்ட பெரிய நபியென்று விளங்கிய தெப்படி?

இஸ்: ஈசா நபி எனக்குப் பின்னாகத் தேற்றரவர் வருவாரென்று இவருடைய வருகையை முன்னறிவித்திருந்ததினாலும் மகம்மது அற்புதஞ் செய்து தாம் ஒரு நபியென்று அறிவித்ததினாலும் விளங்குகின்றது.

கிறி: ஈசா நபி தமது சீஷருடைய இருதயங்களைத் தேற்றும்படி தேற்றரவை அனுப்புவோமென்று சொன்னதில்லையே. மகம்மது நபி வந்து அவருடைய சீஷரைத் தேற்றினதுமில்லை. ஆகையால் அவர் குறித்தது இவரையல்ல வென்று விளங்குகிறது. ⁵⁸

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் எளிய நடையிலே எழுதினாலும், தமது கண்டனங்களை எதிரிகளுக்கும் பிற சமயத்தவருக்கும் தெரிவிப்பதற்குத் தமிழ் மொழியைக் கூரிய வேலாக மாற்றுவதற்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த அரும் புலவர்கள் என்பதுவும் அவர்களது துண்டுப் பிரசுரங்களிலிருந்து தெரிகின்றது.

ஞானோதயம்

வேறு சிலர் கந்தசுவாமியைப் பரமகுரு வென்கிறார்கள். அவர் அசுரர்களைச் சங்காரம் பண்ணினாரென்றுங் காமானுபோகியாய்த் தெய்வானை யென்னும் பெண்ணை விவாகம் பண்ணியுந் துராசாரமாய் வள்ளிநாயகியிடத்திற் சென்று அவளை வஞ்சித்துக் களவியலாகப் புணர்ந்தாரென்றுஞ் சொல்லுகிறதேயன்றி மேற்கூறிய சற்குருலட்சணங்கடையுடையவரா யிருந்தாரென்று அவர்கள் சமய சாத்திரத்தானும் சொல்லவில்லை. இதனாலே அவரும் பரம சற்குரு மூர்த்தியல்ல வென்றும் தோன்றும். இதற்கத்தாட்சி அகத்தியர் ஞானம் 7ஆம் பாட்டு.

இன்னுஞ் சிலர் விட்டுணு மூர்த்தி வேத வியாசராக அவதரித்து உபதேசம் பண்ணினதால் அவரே பரமகுரு வென்கிறார்கள். இவர் பூமியில் அவதரிக்க முன் பொய், களவு, விபசாரம், கொலை முதலிய பாவங்களுக்குட்பட்டவரா யிருந்ததினாலும், இவர் அவதரித்து உபதேசித்த புராணங்களுட் பத்துப் புராணங்களிலே சிவனே தெய்வமென்றும், நாலு புராணங்களிலே விட்டுணுவே தெய்வமென்றும் மாறுபடக் கூறியது மன்றி, விட்டுணுவே தெய்வம் சிவன் தெய்வமல்லவென்று சத்தியமும் பண்ணினதினால் இவருடைய போதகங்கள் நம்பப்படத்தக்க தல்லவென்றும், இவர் தெய்வீக முடையவரல்ல வென்றும், குறித்த சற்குரு லட்சண முடையவரல்ல வென்றும் இலகுவாக அறியலாம். இதற்கத்தாட்சி அகத்தியர் ஞானம் 16ஆம் பாட்டிலும் 18ஆம் பாட்டிலுங் காண்க. ⁵⁹

உரோம மார்க்கத்தார் கொடுக்கிற எதிர் மொழிக்கு மறுமொழி நேசமுள்ளவர்களே,

பராபரன் அருளிய பத்துக் கற்பனைகளுட் சுருப வணக்கத்தைத் தவிர்த்த சுலோகங்களை ஒளித்துப்போட்டீர்களென்பதற்குத் திட்டாந்திரமாகத் திருவாக்குப் புத்தகத்திலுள்ள கற்பனைகளையும் நீங்கள் சனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற கற்பனைகளையும் வெவ்வேறாக எழுதினோம். அது சருவருக்குந் தெளிவாய்த் தெரிவதன்றி புரட்டிக் கொள்ளக் கூடாமல் மலைத்து அந்தச் சுலோகங்களைக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லையென்று வீண்போக்குச் சொன்ன தன்றித் தகுதியான நியாயம் ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் மிகுந்த படிப்பாளிகளாயிருக்கிறோம். எங்களை விடப் பெரியவர்கள் இல்லையென்று உங்களைத் தானே புகழ்ந்து கொண்டீர்கள். தன்னைத்தான் புகழுகிறவன் அல்ல, கர்த்தரார் புகழ்ப்படுபவனே உத்தமனென்று வேதஞ் சொல்லுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்காக மகிமை பாராட்டுவோமாக. இது நிற்க, நீங்கள் எழுதின பத்திரத்திலே அனேக பிரதிவாதம் இருந்துந் தேவ வசனம் எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நீதவான யிருந்தாரென்பதற்குத் தேவ வசனத்தைச் சனங்கள் வாசிப்பதனால் தங்கள் ஆத்தமத்துக்கு இடராயிருக்காமற் பலன் உண்டாயிராதென்றதற்கும் இப்பொழுது கொடுக்கிறோம்" 60

மிஷனரிமாருடைய அச்சுப்பணியினாலே தமிழ் எளிமை யாக்கப் பட்டதோடு அதனுடைய சமயச் சார்பும் நீங்கியது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கிரீன் உருவாக்கிய விஞ்ஞான நூல்கள் உதயதாரகை வெளியிட்ட அரசியல், பொருளியல், புவிவியல், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் முதலியன தமிழ் தோத்திர மொழியென்ற எண்ணப்பாங்கினை மாற்றியமைத்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கு சுவிசேடம் செய்ய வந்த அமெரிக்க மிஷனரி மாரின் மதப்பிரசாரம் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்கினை வழங்கியுள்ள தெனக் கொள்ளலாம்.

அடிக் குறிப்புகள்

1. குலேந்திரன் சபாபதி, கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு, பக். 33
2. மேற்படி பக். 33,
3. Perera, Father S. G., S. J., *The Jesuits in Ceylon in the XVI and XVII Centuries*, P. 156.
4. குலேந்திரன் சபாபதி, மு. கு. பக். 34.
5. மேற்படி பக். 33

6. Firth, C. B., *An Introduction to Indian Church History*, p. 120.
7. Small, W. J. T., *A History of the Methodist Church in Ceylon*, p. 6.
8. Arno Lehmann, E., *It Began at Tranquebar*, p. 21.
9. *Ibid* p. 29.
10. Firth, C. B., *op. cit.* p. 136.
11. *Ibid* p. 136
12. *Ibid* p. 150
13. குலேந்திரன் சபாபதி, மு. கு. பக் 11.
14. Peiris, Edmund Rt. Rev., *Literary Activity in Sinhala and Tamil during the Portuguese and Dutch Times*, Education in Ceylon A Centenary Volume Part III, p. 332.
15. Winslow Miron, *A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Combining A Sketch of the Ceylon Mission*, p. 172
16. Minutes of the American Ceylon Mission 19-8-1816.
17. Report of the American Ceylon Mission, 1868, p. 37.
18. *The Company of Them that Publish - American Ceylon Mission press*, p. 3.
19. *Ibid* p. 3.
20. Piyaratna, C. H., *op. cit.* p. 145
21. Ruberu, Ranjit, *op. cit.* p. 190.
22. Martyn, John H., *Notes on Jaffna*
23. *Ibid* p. 7.
24. One Hundredth Annual Report of the Ceylon Mission of the American Board, 1916, Page 72.
25. *Robinson E. J. Hindu Pastors*, Page 125.
26. *The Company of them that Publish*. Page 9.
27. *Ibid* p. 8.
28. One Hundredth Annual Report of the Ceylon Mission of the American Board, p. 72.
29. *The Company of Them that Publish - American Ceylon Mission Press*, p. 11.
30. *Ibid* p. 13.
31. Report of the American Ceylon Mission, 1868, p. 39.

32. *The Company of Them that Publish - American Ceylon Mission Press*; p. 5.
33. சிவனேசச்செல்வன் ஆ., இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (முதுமானிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரை—வெளியிடப்படாதது)
34. மேற்படி பக். 72.
35. *Morning Star - Editorial*, 7-1-1841
36. உதயதாரகை தமிழ்த் தலையங்கம் 7-1-1841
37. *The Company of Them that Publish - American Ceylon Mission press*, p. 6.
38. *Ibid*, p. 6
39. சிவனேசச் செல்வன் ஆ., மு. கு. பக். 43
40. மேற்படி பக். 66
41. மேற்படி பக். 45
42. மேற்படி பக். 47
43. மேற்படி பக். 56
44. மேற்படி பக். 60
45. Mills, B. A. Amirthanayagam, *Samuel F. Green M D.*, Journal of the Colombo Hospital October 1971, Vo12 No. 4.
46. *Ibid* p. 149.
47. *Ibid* p. 150.
48. *Ibid* p. 140.
49. Kulathungam, L S, *History of Green Memorial Hospital* (unpublished)
50. *Ibid*
51. *Ibid*
52. Vithiananthan, S., *Tamil Literature - Pioneer Work of Christians in Ceylon*, Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies. p. 335.
53. Mills. B. A. Amirthanayagam, *Ibid* p. 150.
54. வேதவினாவிடை — அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சகம், தெல் விப்பனை.
55. செல்வநாயகம் வி., தமிழ் உரை நடைவரலாறு, பக். 82
56. *Jaffna Religious Tract Society General Series No.5, 1843*
57. *Jaffna Religious Tract Society Miscellaneous Series No, 19*
58. *Jaffna Religious Tract Society General Series No. 33, 1844*
59. *Jaffna Religious Tract Society General Series No. 38, 1841*
60. *Jaffna Religious Tract Society General Series No. 9, 1843*

ஆறும் இயல்

அமரிக்கன் மிஷன் சாதித்ததென்ன?

I. சமயவாதிகளும் தமிழும்

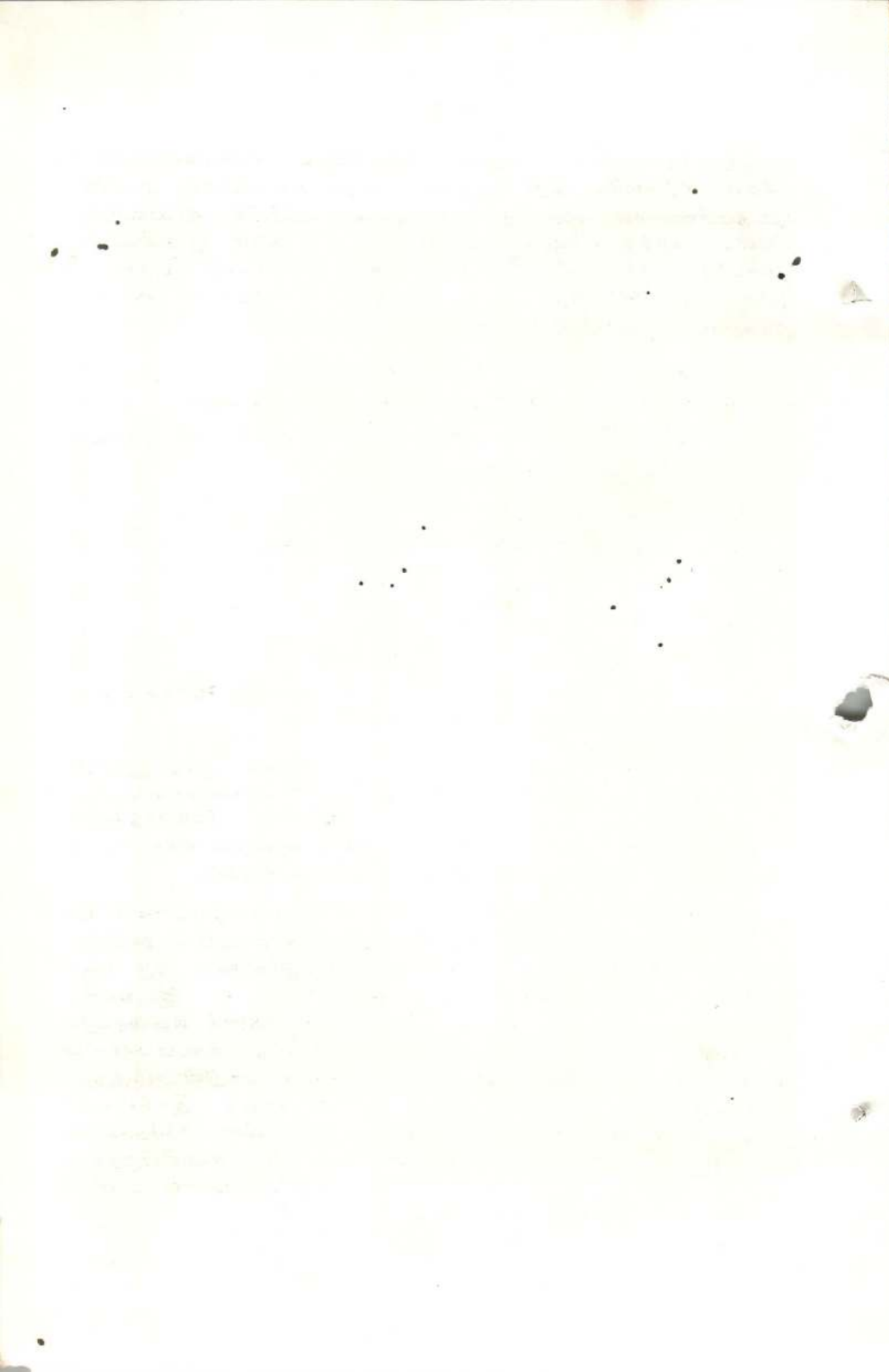
பண்டைக் காலத்திலிருந்தே தமிழ் மொழியானது அரசர்களினதும், ஆட்சியாளர்களினதும், வள்ளல்களினதும் ஆதரவைப் பெற்று வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. அதிகாரம் படைத்தவர்களும், செல்வம் படைத்தவர்களும், தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும் ஆதரவை வழங்கித் தமது செல்வாக்கினைப் பெருக்கிக் கொண்டமை வரலாறு காட்டும் உண்மையாகும். சங்ககாலத்திற்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டிற்குள் புகுந்த சமயவாதிகள் தமிழை வளர்த்து மக்களைத் தம்பால் இழுக்க முயற்சித்தனர். தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி போன்றவை சமணர் தமிழிற் பாடியவை. மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வீரசோழியம் முதலியன பௌத்தர் தமிழில் இயற்றிய நூல்கள்.

தமிழுக்குப் பணி செய்த சமயவாதிகளின் வரிசையில் கடைசியாக வந்தவர்களே கிறிஸ்தவர்களாவர். ஐரோப்பிய பாதிரிமார் தமிழைக் கற்கத் தொடங்கிய பின்னர் தமிழ் அடைந்த சிறப்புக்கள் பல தரப்பட்டன. மேற்கத்திய பாதிரிமார் கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வரத் தொடங்கினர். அலை அலையாக வந்த மேல் நாட்டுப் பாதிரிமார் கட்டத்தில் இறுதியாக வந்தவர்கள் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார். ஐரோப்பிய வரலாற்றிலே மகோன்னத நூற்றாண்டு என்று அழைக்கப்பட்ட பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே இந்த மிஷனரிமார் வந்தமையினால் தமிழ் மொழியில் புத்தம் புதிய கலைகள், பஞ்ச பூகச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் நூல்கள் வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரை அனுப்பி வைத்த மசாச்சு செட்ஸ் சமுதாயம் அக்காலத்தின் ஒளி பொருந்திய சமுதாயங்களில் ஒன்றாக விளங்கியது. பக்தி உணர்வு மேலோங்கிய காலை தமது மதத்தைப் பிறநாட்டவர் மத்தியிலும் பரப்பவேண்டும் என்ற ஆவல் தோன்றியது. 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற பரந்தநோக்கமே அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரை தமது நாட்டையும் சுற்றத்தவரையும் துறந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரும்படி செய்தது. மேற்கத்திய நாடுகளில் கலைகளும் விஞ்ஞானமும் மேலோங்கி இருந்தபொழுதும்

தமிழ்ப் பெண்கள் கிறிஸ்தவ திருமறையை விளக்குகின்றனர்

கீழைத் தேயங்களைப் பற்றியும் கீழைத்தேய சமயங்கள்பற்றியும் மக்கள் சிறிதளவே அறிந்திருந்தனர். கிறிஸ்தவ மல்லாத சமயங்கள் மூடநம்பிக்கைகள் என்பதே மேல்நாட்டவர் மத்தியில் அக்காலத்தில் நிலவிய கருத்து. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலே பணிபுரிந்த ஈ. பி. ரைஸ் என்னும் லண்டன் மிஷனரி சங்கத் தொண்டர், இந்தியாவிலே கிறிஸ்தவ சமயம் பரவுவதற்குப் பத்துக் காரணங்கள் தடையாக இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹

- அ. சாதி அமைப்பு
- ஆ. சமய, சமூக சுதந்திரம் என்பன இல்லாதிருத்தல்
- இ. அற ஒழுக்கம் சமயங்களினால் வலியுறுத்தப்படாமல் இருத்தல்
- ஈ. பிராமணர்களின் எதேச்சாதிகாரம்
- உ. பல தெய்வ, விக்கிரக வழிபாடு
- ஊ. தீமையை விளைவிக்கும் பிசாசுகளைப்பற்றிய பயம்
- எ. புண்ணியம் தேடுவதில் நம்பிக்கை
- ஏ. பெண்களின் இழி நிலை
- ஐ. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் இழி நிலை
- ஓ. மூடநம்பிக்கைகள் - நரபலி, பிறநாடுகளுக்குப் போகத் தடை, குழந்தைப் பலி

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப் பணியில் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இழையோடியிருந்தமையைக் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. ஒருபுறம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மேல்நாடுகளின் தாராளாண்மையும் விரிந்த மனப்பான்மையும் மறுபுறம் சைவ சமயத் தைப் பற்றிய தவறான விளக்கமும் செயற்பட்டு வந்தன.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் என்ன நோக்கோடு யாழ்ப்பாணம் வந்தனரோ அந்த நோக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்களவு வெற்றி பெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தை அவர்கள் தென்னிந்திய முயற்சிகளுக்கு ஒரு படிக்கல்லாகவும் கருதினார்கள். தென்னிந்தியாவில் பல இடங்களில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பெருந் தொகையான மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கினர். ஆனால் வடஇந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமயம் மக்களின் உணர்ச்சியை விரைவில் தூண்டவல்ல சக்தியாக மாறிவிட்டிருந்தது. வடஇந்தியாவில் இஸ்லாமியரின் தாக்குதல்களினாலும் இலங்கையில் ஒல்லாந்தரின் கெடுபிடிகளினாலும் வேற்றுச்சமயங்களைச் சந்தேகக்கண்ணாடனும் வெறுப்புடனும் நோக்குகின்ற ஒரு நிலை உருவாகியிருந்தது. இதனை அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனின் மூத்த முதல்வரான டானியல் புவர் அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.²

“ஆங்கிலேய அரசிடமிருந்து இலங்கை மக்கள் சமயச் சுதந்திரம் பெற்றுக்கொண்டதன் நோக்கம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டாயப் படுத்தி வழிபாடு செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட, அதே தேவாலயங்களுக்குச் சென்று கும்பிடுவதற்கல்ல” என்று கூறினர்.

தரதிஷ்ட வசமாக அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஒல்லாந்தர் பயன்படுத்திய தேவாலயங்களிலேயே தமது பணியை ஆரம்பித்தார்கள்.

கிறிஸ்தவ சமயத்தை ஒளி என்றும் மெய்ஞ்ஞானமென்றும் கருதிய மிஷனரிமார் சைவ சமயத்தை இருள் என்றும் அஞ்ஞானமென்றும் கருதினார்கள். உவின்சிலோ தாம் தொகுத்த அகராதியின் முன்னுரையில் கூறியவை மனங்கொள்ளத்தக்கவையாகும். அவர் “சமயத்தில் மெய்விளக்கம் பெறாதநிலையிலிருந்து கிறிஸ்தவத்திற்கும் இந்திய மெய்ப்பொருளியல் வானநூல் என்பனவற்றிலிருந்து ஐரோப்பிய மெய்ப்பொருளியல் வானநூல் என்பனவற்றிற்கும் கடந்து செல்கையில் உபயோகிக்கப்படும் மொழியில் சரிநூட்பமும் வரைவிலக்கணமும் அத்தியாவசியமாகும்” என்று குறிப்பிட்டார்.³

1842இல் அவர்கள் வெளியிட்ட “நற்சமயம்” என்ற துண்டுப்பிரசுரத்தில் குறிப்பிட்டதாவது:

“சனங்களே, சவிசேஷ போதகர்களாகிய நாங்கள் உங்கள் தேசத்திலிருக்கும் பொழுது தமிழராகிய உங்களுடைய மார்க்கநிலையைக் கேள்விப்பட்டு அது தவறு என்று அறிந்து உங்களுக்குச் சத்திய மார்க்கத்தை அறிவிக்கும்படி இந்தத் தேசத்திலே வந்து பள்ளிக்கூடங்களை வைத்து சத்திய வேதத்தைக் கற்பிக்கிறதும் அல்லாமல் அதன் சாரங்களை எடுத்துச் சில புத்தகங்களாக அச்சடிப்பித்துத் தந்தும் வருகிறோம். இவைகளை எல்லாம் உங்கள் ஆத்தும நன்மைக்காகச் செய்கிறதல்லாமல் வேறொன்றுக்கல்ல என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.”⁴

II. கல்விப் பெருக்கம்

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பள்ளிக்கூடங்களையும் கல்லூரிகளையும் இந்த நம்பிக்கையுடனேயே அமைத்தார்கள். ஒளிவர இருள் போவது போல மேலைத்தேய விஞ்ஞானமும், அறிவியலும் வளர்ச்சியடைய சைவ சமயம் மறைந்துவிடும், கிறிஸ்தவ சமயம் நிலைபெற்றுவிடும் என்று அவர்கள் எண்ணியிருந்தார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் கல்விப்பணியில் ஈடுபட்ட காலத்தில் ஈழத்தின் கல்வி நிலை மிகவும் மோசமான நிலையிலிருந்தது. ஒல்லாந்தரின் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகள் மறைந்து, ஆங்கிலேயர் அரசு சிக்கனத்தைக்

கடைப்பிடித்து பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை நிறுத்திய சூழலில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஆபத்தாந்தவகை வந்தனர். திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் உயர்குடிப் பிறந்தோருக்கும், வ்சதி புடைத்தோருக்குமே கல்வி புகட்டி வந்தன. அமெரிக்கன் மிஷனரி மாரோ முற்காலத்தில் தமிழகத்திற் பணிபுரிந்த சமண முனிவர்களைப் போல சகல சாதி மக்களுக்கும் கல்வி யளித்தனர். வசதி குறைந்தவர்களுக்கு உண்டியும் உறையுளும் வழங்கியாதரித்தனர். யாழ்ப்பாணத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பள்ளிகளை அமைத்து நிர்வாகம் செய்தனர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கல்விப் பணியில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் பெண்கல்விக்கு அவர்கள் அளித்த முக்கியத்துவம் ஆகும். சமயப் பிரசாரத்தை நோக்கமாகக்கொண்டுதான் பெண்கள் கல்வியிலும் மிஷனரிமார் கவனஞ் செலுத்தினர். யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த முதலாவது புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரியாகிய கிறிஸ்டியன் டேவிட் என்பவர் ஆறு ஆண்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குவதிலும் பார்க்க ஒரு பெண்ணைக் கிறிஸ்தவளாக்குவது காத்திரமானது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.⁵

இதனால்தான் பல இன்னல்கள் மத்தியிலும் தமக்கு ஆபத்து ஏற்பட்ட பொழுதிலும் மிஷனரிமார் பெண்கள் கல்வியில் அதிக கவனம் எடுத்தனர். மிஷனரிமார் வந்தகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு பெண்களே எழுதப் படிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் மிஷனரிமாரின் ஊக்கமான உழைப்பினால் யாழ்ப்பாணப் பெண்கள், இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் தென்னிந்தியாவிலும் பெண்கள் கல்லூரிகளை நிறுவிப் பெண்களின் நிலையை உயர்த்தும் நிலையை அடைந்தனர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வட்டுக்கோட்டையில் அமைத்த செமினரி இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் நிலவிய பல்சுவைக்கழகங்களுக்கிடாக விளங்கியது. இக்கலாபீடத்தினால், அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், பல வகையிலே தேங்கிக்கிடந்த தமிழ்க்கல்வி உலகிலே, புதுமை வேட்கையைத் திறஞ்சுவ நோக்கினையும் பரந்த மனப் பான்மையையும் புகுத்திக் கல்வித்துறையின் புதுயுகத்தின் தலைவாயிலில் தமிழ்மக்களைக் கொணர்ந்து நிறுத்தினார்கள்.⁶ யாழ்ப்பாணத்திற் பணி புரிந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் தென்னிந்தியாவில் பணிபுரிந்த தத்துவபோத சுவாமிகள், வீரமாமுனிவர், போப்புஜயர், கால்டுவேல் ஐயர் போன்று பாரிய தமிழ் நூல்களை எழுதவில்லை. கலாநிதி ஹொய்சிங்டீனத் தவிர வேறெந்த மிஷனரியாவது தமிழைப்பற்றியோ, சைவசித்தாந்தத்தைப் பற்றியோ விரிவான நூல் எழுதியதற்கு ஆதாரமில்லை.

ஆளுநர் செமினரியில் கற்ற மாணவர்கள் தமிழுக்குப் பல வழிகளிலும் தொண்டு புரிந்தார்கள். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்த பதிப்பாசிரியர்கள், உரைநடை ஆசிரியர்கள், பட்டதாரிகள் பலர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் பழைய மாணவர்களாவர்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் அகராதிப் பணி மற்ற எல்லாச் சமயத் தொண்டர்களின் அகராதிப் பணியையும் விஞ்சி நிற்கின்றது. ஸ்போல்டிங் உவின்சிலோ ஆகியோர் அகராதிப்பணிக்கு ஆற்றிய சேவை தமிழ் உலகம் முழுதிலும் உணரப்பட்டது. ஈழத்து மிஷனரிமார் பிரதிநிதி ஒருவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி அமைப்புக்குழுவில் இடம்பெற வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. வைத்தியத்துறையில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஆற்றிய தொண்டு முக்கியமானதாகும். உலகத்தின் முதலாவது வைத்திய மிஷனரியாகிய டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் 1820இல் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். டாக்டர் கிறீன் தமிழில் வைத்திய நூல்களை எழுதி 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ்மொழியில் வைத்தியத்தைப் போதித்தார். தென்னிந்தியாவில் தமிழ்ப் பணியாற்றிய மேல் நாட்டுப் பாதிரிமார் எல்லோரும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத் துறைகளில் நின்று பணியாற்றினர். டாக்டர் கிறீனே தமிழுக்குப் புதிதான விஞ்ஞானத்துறையிலே நின்று விஞ்ஞானத்தை அறிமுகப்படுத்தி அத்துறையை வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் மானிப்பாயில் நிறுவிய அச்சகம் யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு சம்பவம். அச்சடிக்கப் பட்ட புத்தகம் வருவதற்கு முன்னே கல்வியென்னும் சுடரொளி, ஏடுகள் வாங்கக்கூடிய வசதிபடைத்த சிறுபான்மையோரிடத்தில் மின்மினி போல ஒளிவிட்டுக்கொண்டிருந்ததேயன்றி நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களிடத்திலும் பரவவில்லை. அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகம் வந்த பிறகு குறைந்த செலவில் குறுகிய காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. பாமர மக்களுக்கும் புத்தகம் வாங்குகிற வசதி ஏற்பட்ட பிறகுதான் கல்வி கற்று மேன்மேலும் அறிவைப்பெருக்க வேண்டும் என்னும் ஆசை உண்டாயிற்று.

உரைநடை வளர்ச்சியில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் ஆற்றிய தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. படித்தவர்களையும் பாமரர்களையும் அவர்கள் கிறிஸ்தவராக்க விரும்பினதால் எளிய நடையிலே துண்டுப் பிரசுரங்களை எழுதி வெளியிட்டார்கள். தமது பத்திரிகையான 'உதயதாரகை'யிலும் பொதுமக்கள் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் கட்டுரைகளை

எழுதினார்கள். மிஷனரிமாரின் சூறாவளி பிரசாரத்தினாலும் அவர்களை எதிர்த்து நின்ற நாவலர் போன்றோரின் உணர்ச்சிமிக்க போராட்டத்தினாலும் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியடைந்தது. ஆறுமுகநாவலர் “உரைநடை கைவந்த வல்லாளர்” ஆயினார்.

ஈழத்தின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உரோமன் கத்தோலிக்க வெஸ்லியன், சி. எம். எஸ். மதத் தொண்டர்களும் பணிபுரிந்தனர். உரோமன் கத்தோலிக்கத் தொண்டர்கள் ஈழத்தின் பல பகுதிகளிலும் பள்ளிகளை அமைத்து மக்களின் கல்வித் தராதரத்தை உயர்த்தினார்கள். அவர்களுடைய கல்வி நிறுவனங்களில் சுற்ற பழைய மாணவர்கள் தமிழுக்கு அரும் பெரும் சேவை செய்திருக்கின்றனர். ஆனால், பிறநாட்டிலிருந்து வந்த குருமார்களில் மன்றூில் பணிபுரிந்த ஹென்றிக்ஸ் ஹென்றிக் என்பவரும் கொன்சல்வேஸ் என்பவருமே குறிப்பிடத்தக்களவு சாதனைகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

வெஸ்லியன் மிஷனரிமாரினதும் C. M. S. மிஷனரிமாரினதும் பள்ளிக்கூடங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் நகர்ப்புறங்களிலேயே அமைந்து விட்டன. 1820இல் C. M. S. பள்ளிக்கூடங்களில் 270 பிள்ளைகள் படித்துவந்தார்கள். ஆனால், 1819இலேயே அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் பள்ளிக்கூடங்களில் 640 மாணவர்கள் படித்துவந்தனர்.⁷ மேலும் வெஸ்லியன் மிஷனரிமாரில் பீட்டர் பேர்சிவல் மாத்திரமே தமிழுக்குக் குறிப்பிடத்தக்களவு தொண்டாற்றியுள்ளார். இவர் 1826இல் யாழ் நகருக்குப் பணி செய்ய வந்தார். ஆங்கில - தமிழ் அகராதியொன்றைத் தொகுத்தார். யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய பின்னர் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற் கீழைத்தேயக் கலைகளின் பேராசிரியராக விளங்கினார். C. M. S. மிஷனரிமாரில் ஜோசப் நைற் என்பவர் அகராதிப்பணியில் ஈடுபட்டுழைத்தார். ஆனால் அவர் இளமையிலேயே இறந்துவிட்டமையினால் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரே அவர் எடுத்த காரியத்தைத் தொடுத்து முடிக்க வேண்டியதாயிற்று. இவரைத் தொடர்ந்து வந்த C. M. S. மதகுருமார் தமிழ்க்கல்வியில் அதிகநாட்டம் கொள்ளவில்லை.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணிபற்றி ஆய்வு நடாத்திய கலாநிதி சிந்தாமணி பியரத்தினு,⁸

“அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைத்த கல்வி முறை உற்பத்தியில் பின்தங்கியிருந்த யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை, இலங்கையின் மற்றப் பிரதேசங்களைவிட மிகக் கூடுதலாக அபிவிருத்தி செய்ய உதவியது. அதனாலே இலங்கை முழுவதிலும் பொதுவான அபிவிருத்தி ஏற்பட வழி பிறந்தது. அவர்கள் அமைத்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களும், ஆங்கிலப்பள்ளிக்கூடங்களும், கல்லூரி

யும், பெண்கள் கல்விக்கழகமும் வடபகுதியின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அத்திபாரமாக இருந்ததோடமையாது கல்வித்துறையில் யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் முதன்மைபெறவும் வழிவகுத்தது” என்று கூறுகின்றார். பேராசிரியர் கிங்ஸ்லி டி. சில்வா “இலங்கையிற் சமூகவியற் கொள்கையையும் மிஷனரி இயக்கங்களும்” (1840—1856) என்ற தமது ஆய்வுரையில் மிஷனரிமாரின் சக்திகள் பெரும்பாலும் புராதன சமயங்களையும் மரபுரீதியான கலாசாரத்தையும் தகர்த்தெறியப் பயன்பட்டபோதும் அவை அறிவுசார்ந்த பணிகளுக்கும் பயன்பட்டன⁹ என்று கூறுகின்றார்.

கலாநிதி சிந்தாமணி பிரசுரத்தினாலின் கருத்தையும், பேராசிரியர் கிங்ஸ்லி டி. சில்வாவின் கருத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும்பொழுது அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் புராதன சமயங்களைத் தகர்த்தெறிவதில் வெற்றிகாணவில்லை யென்பதும், மரபுரீதியான கலாச்சாரத்தை ஒழிக்க முயற்சிக்கவில்லை யென்பதும், அறிவு சார்ந்த பணிகளுக்குத் தமது சக்தியைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தினர் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அளித்த உந்துதலை அவர்கள் ஆற்றிய அறிவு சார்ந்த பணிகளில் மிக முக்கியமானதாகக் கொள்ளலாம்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் சமயப் பிரசார முறைகளுக்கு அத்திபாரமாக அமைந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுகளே தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்தன வென்பதும் அக் கோட்பாடுகளே ஈழத்தில் பணியாற்றிய பிறநாட்டுத் தொண்டர்களில் அமெரிக்க மிஷனரிமாறைத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மிகக் கூடுதலான பங்களிப்பினைச் செய்வதற்கு வழிவகுத்தன என்பதும் தெளிவாகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Lovett, Richard. M. A., The History of the London Missionary Society 1795 - 1895, page. 5.
2. Report of the Deputation to the India Missions made to American Board of Commissioners of Foreign Missions—At the Special Meeting held in Albany New York, 1856.
3. Winslow Miron English and Tamil Dictionary. First Edition 1844, Preface.
4. Jaffna Religious Tract Society General Series No. 36, 1842.
5. Wilson D. Kanagasabhai The Christian Church in Sri-Lanka. page 59.

6. வித்தியானந்தன், சு., அமெரிக்க மிஷனும் தமிழர் கல்வியும்: உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, 1941 - 1969. பக். iii,
7. The One hundredth Report of the Ceylon Mission of the American Board 1916, page 39.
8. Piyaratna C. H. op. cit, page 2.
9. Silva K. M. de. Social policy & Missionary Organizations, 1840 - 1855, page 288.

நூற் பட்டியல்

தமிழ் நூல்கள்

கணபதிப்பிள்ளை க.

ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்
பாரி நிலையம், சென்னை,
ஏப்ரல் 1962.

குலேந்திரன் சபாபதி

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு
கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம்.
சென்னை, 1967.

கைலாசபிள்ளை க.

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை,
சென்னை, 1955.

கொற்கையூரான்

நிகண்டுகளும் அகராதிகளும்—கையேடு
இரண்டாவது உலகத் தமிழ் கருத்
தரங்கு மகாநாடு, சென்னை, 1968,

சாமிநாதையர் உ. வே.

என் கதை—

சிவஞானம் ம. பொ,

ஆத்திசூடியின் பெருமை—
உலகத் தமிழ் மாநாடு விழா மலர்,
1968.

சிவத்தம்பி கா.

யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான், அஞ்சலி,
செப்டம்பர் 1971.

செல்வநாயகம் வி.

தமிழ் உரைநடை வரலாறு, 1957.

புலவர் சுந்தர சண்முகனார் :

தமிழ் அகராதிக் கலை
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பகக் கழகம்,
1971,

பூலோகசிங்கம் பொது

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் வளாச்சி
நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழ்
ஆராய்ச்சி மகாநாடு நினைவுமலர், 1974.

குபேரு ரஞ்சித்

பிரித்தானியரின் ஆரம்பகாலக் கல்வி முயற்சி
கள், இலங்கையிற் கல்வி நூற்றாண்டு
விழா மலர், பகுதி 2.

- வித்தியானந்தன் சு. தமிழர் சால்பு
பாரிப் புத்தகப்பண்ணை, சென்னை, 1971.
- வித்தியானந்தன் சு. அமெரிக்கன் மிஷனும் தமிழர் கல்வியும்,
உடுவில் மகலிர் கல்லூரி, 1941—1969
என்ற தொகுப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை.
- வித்தியானந்தன் சு. கலையும் பண்பும் (பிறையன்பன்)
கிங்ஸ்லி பதிப்பகம், கண்டி.
- வீரமாமுனிவர் சதுரகராதி, இ. மா. கோபாலகிருஷ்ண
கோன் பதிப்பு, சென்னை 1928.
- வேலுப்பிள்ளை ஆ. தமிழ் இலக்கியத்திற் காலமும் கருத்தும்
ல. ராமகிருஷ்ணன், சென்னை, 1969.
- வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ். "அகராதி" சென்னை கலைக்களஞ்சியம்
முதலாவது தொகுதிக்கு எழுதப்பட்ட
கட்டுரை.

பத்திரிகைகள் துண்டுப்பிரசுரங்கள் முதலியன

இந்துசாதனம் — — 1980 — 1915

யாழ்ப்பாண சைவ பரிபாலன சபையினரால் வெளியிடப்பட்ட
வாரப் பத்திரிகை, சைவபரிபாலன அச்சியந்திரசாலை, வண்ணார்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூல்நிலையம்

உதய தாரகை 1841 — — 1915

அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் வார ஏடு, தெல்லிப்பழை அமெரிக்க
இலங்கை மிஷன் அச்சகத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டது.

அஞ்சலி செப். 1971 — 1971ஆம் ஆண்டில் மலையகத்திலிருந்து
வெளிவந்த மாதப் பத்திரிகை.
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல்நிலையம்.

வேத வினாவிடை

— அமெரிக்க இலங்கை மிஷனரீஸால் 1841இல் வெளியிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரம், அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம், தெல்லிப்பழை.

பிரசுரம்செய்யப்படாத ஆய்வுரை

சிவநேசச்செல்வன் ஆ.

இலங்கைப் பத்திரிகைத்துறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் முதுமானிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரை.

சண்முகதாஸ் மனோன்மணி:

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை — ஓர் ஆய்வு நோக்கு: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக தமிழ் முதுமானிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரை..

BIBLIOGRAPHY

- Anderson Rufus — **History of the Mission of the American Board of Commissioners in India.** Boston Publishing House 1894. Diocesan Library, Vaddukodai.
- Aarno Lehmann — **It Began At Tranquebar.** Christian Literature Society, 1956. (Madras).
- Baldaeus Phillips — **A description of the Great and Most Famous Isle of Ceylon,** 1703.
- Chelliah, J. V. — (a) **A Century of English Education. The Story of Batticotta Seminary and Jaffna College,** American Ceylon Mission Press, 1922. Jaffna College Library.
(b) **Inuvil—Story of the McLeod, Hospital,** American Ceylon Mission Press, 1926. Jaffna College Library.
- Dorothy Jelous Scudder — **A Thousand Years in Thy Sight—Story of Scudders in India,** (xeroxed). Diocesan Library Vaddukodai.
- Firth, C. B. — **An Introduction to Indian Church History,** The Christian Literature Society, Madras, 1961.
- Goodsell, Fred F. — **You shall Be My Witnesses,** Boston 1959. Diocesan Library Vaddukodai.
- Goonatilake, H. A. I. — **Samuel Newell—Herald of American Mission of Ceylon 1813 - 1814. The Journal of Historical and Social Studies,** New Series Vol. V. No 1 and 2.
- Harrison Minnie Hastings — **Uduvil 1824-1924 Being the history of one of the Oldest Girls Schools in Asia,** American Ceylon Mission Press, 1925. Jaffna College Library.

- Martyn, John H. — **Notes on Jaffna—Chronological. Historical, Biographical. Etc. with an Appendix, American Ceylon Mission Press, 1923.**
- Mathiapparanam, K. E. — **Contribution to Tamil by Missionaries who have served in Ceylon, Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies 1966.**
- Mills, B. A. Amirthanayagam — **Samuel F. Green M. D. Journal of the Colombo Hospital October 1971. Vol. 2. No. 4. Diocesan Library Vaddukkodai.**
- Peris, Edmund Rt. Rev. — **Literary Activity in Sinhala and Tamil during the Portuguese and Dutch Times—Education in Ceylon, A Centenary Volume Part III.**
- Perera, Father, S. G. S. J. — **The Jesuits in Ceylon in the XVI and XVII Centuries, De Nobill Press, Madurai 1941.**
- Piyaratna, C. H. — **American Education in Ceylon 1816—1895—An Assessment of its Impact** A dissertation submitted in partial fulfilment of the requirements for the Degree of Philosophy of the University of Michigan 1968.
- Rajapakse, R. — **Christian Missions, Theosophy and Trade—A History of American Relations with Ceylon 1815-1915, Presented to the Graduate School of Arts and Sciences of the University of Pennsylvania in partial fulfilment of the requirements for the Degree of Doctor of Philosophy, 1973.**

- Root, Helen I. — **A Century in Ceylon — Brief History of the works of the American Board in Ceylon, 1816-1916**, Amercian Ceylon Mission Press, 1916.
- Ruberu Ranjit — **Education in Colonial Ceylon**, Kandy Printers Ltd., Kandy 1962.
- Silva K. M. de — **Social Policy and Missoinary Organizations in Ceylon 1840-1855**, The Royal Commonwealth Society Imperial Studies No. XXVI 1965.
- Small, W. J. T. (Editor) — **A History of the Methodist Church in Ceylon 1814-1964**, Wesley Press, Colombo.
- Spaulding Levi . — (a) **A Manual Dictionary of the Tamil Language**, Jaffna Book Society, 1842.
Jaffna University Library
(b) **English and Tamil Dictionary**, American Ceylon Mission Press, 1852.
- Steinburg Samuel — **The United States—Story of a Free people**, Alyan and Bacon, Boston 1964.
- Tennent, Sir James Emerson — **Christianity in Ceylon**, John Murray, London
Peradeniya University Library.
- Twynam, Kt. KCMG Sir Williams — **Some Account of the work done by the Amrcian Mission in Ceylon.**, Reproduced from Manuscript of 1901.
Diocesan Library Vaddukkoddai.
- Velupillai, C. — **A History of American Ceylon Mission**. American Ceylon Mission Press, 1922.

- Vimalachandra, Arumugam — **American Contribution to Development of Tamil Language in Ceylon** Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies, 1966.
- Vithiananthan, S. — **Tamil Literature-Pioneer Mark of Christians in Ceylon**, Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies 1966.
- Winslow, Miron — (a) **A Comprehensive Tamil and English Dictionary of High and Low Tamil** American Mission Press, Madras, 1862.
(b) **A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Winslow combining A Sketch of the Ceylon Mission** Leavitt Lord & Co., New York, 1835.
(c) **English and Tamil Dictionary, Third Edition**, Higginbotham & Co., Madras, 1888.
- Wilson, D. Kanagasabai — **The Christian Church in Sri Lanka** The Study Centre for Religion and Society, Colombo, 1975.

Periodicals (1841 — 1915)

- The Morning Star** (1841—1915) — A Weekly paper published by the American Ceylon Mission American Ceylon Mission Press, Tellippallai.
- Missionary Herald** (1823—1833) — A Journal Published in Boston U. S. A. by the United Church Board of Commissioners for foreign Missions.

Jaffna College Miscellany — The Annual Magazine of Jaffna College, Vaddukkoddai-Jaffna College Library.
(1880—1905)

Reports and Tracts

Prospectus issued by the American Missionaries who served in Ceylon on March 4, 1823 with the caption College for the Literary and Religious instruction of TAMUL and other Youth.

The Company of them that publish — Book issued by the American Ceylon Mission Press, 1956.

Triennial Reports of the American Mission Seminary.

The one Hundredth Annual Report of the Ceylon Mission of the American Board, 1916.

Report of the Deputation to the India Missions made to American Board of Commissioners of Foreign Missions at the Special meeting held in Albany New York 1856.

பிற்சேர்க்கை (அ)

இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் வரிசை

1. கலாநிதி டானியல் புவர்	1816 — 1855
2. வண. எட்வேட் வாரன்	1816 — 1818
3. வண. ஜேம்ஸ் றிச்சார்ட்ஸ்	1816 — 1822
4. திருமதி சாரா றிச்சார்ட்ஸ்	1816 — 1825
5. வண. பி. சி. மைக்ஸ்	1816 — 1857
6. திருமதி சாரா எம். மைக்ஸ்	1816 — 1840
7. திருமதி குசன் பி. புவர்	1816 — 1821
8. திருமதி ஆன் கே. புவர்	1823 — 1855
9. வண. மைரன் உவின்சிலோ	1820 — 1836
10. திருமதி ஹரியற் எம். உவின்சிலோ	1820 — 1833
11. வண. லீவை ஸ்போல்டிங்	1820 — 1873
12. திருமதி மேரி ஸ்போல்டிங்	1820 — 1874
13. வண. ஹென்றி லூட்வேர்ட்	1820 — 1834
14. திருமதி விடியா லூட்வேர்ட்	1820 — 1825
15. திருமதி கிளரிஸ்ஸா லூட்வேர்ட்	1827 — 1836
16. டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர்	1820 — 1836
17. திருமதி. ஹரியற் ஸ்கடர்	1820 — 1836
18. வண. ஜி. ஏ. அப்தோர்ப்	1833 — 1844
19. திருமதி ஆர். அப்தோர்ப்	1833 — 1849
20. கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன்	1833 — 1844
21. திருமதி நான்ஸி ஹொய்சிங்டன்	1833 — 1834
22. வண. உவில்லியம் ரொட்	1833 — 1834
23. திருமதி லூஸி ரொட்	1833 — 1834
24. வண சாமுவேல் ஹட்சிங்ஸ்	1833 — 1843
25. திருமதி எலிசபேத் ஹட்சிங்ஸ்	1833 — 1844
26. டாக்டர் நாதன் வார்ட்	1833 — 1847
27. திருமதி அன்னா வார்ட்	1833 — 1847
28. வண. ஜேம்ஸ் ஆர். எக்கார்ட்	1834 — 1843
29. திருமதி மாகிரட் எக்கார்ட்	1834 — 1843

30.	திரு. ஈஸ்ற்றமன் மைனர்	1834 — 1850
31.	திருமதி லூசி மைனர்	1834 — 1837
32.	திருமதி ஜூடித் மைனர்	1839 — 1850
33.	வண. அலன்சன் ஹோல்	1835 — 1835
34.	திருமதி ஃப்ரான்சிஸ் ஹோல்	1835 — 1835
35.	வண. ஜே. எல். லோரன்ஸ்	1835 — 1835
36.	திருமதி மேரி லோரன்ஸ்	1835 — 1835
37.	வண. M. S. பெரி	1835 — 1837
38.	திருமதி ஹரியட் பெரி	1835 — 1837
39.	செல்வி எலிசா அக்னியூ	1840 — 1883
40.	செல்வி சாரா பிரவுன்	1840 — 1841
41.	வண. எட்வோர்ட் கோப்	1840 — 1848
42.	திருமதி எமிலி கோப்	1840 — 1848
43.	வண. ஜோன் சிமித்	1842 — 1872
44.	திருமதி யூனிஸ் சிமித்	1842 — 1842
45.	திருமதி மேரி சிமித்	1844 — 1872
46.	வண. ரெபேர்ட் வைமன்	1842 — 1844
47.	திருமதி மார்த்தா வைமன்	1842 — 1844
48.	வண. சாமுவேல் விற்றல்சி	1842 — 1847
49.	திருமதி அன்னா விற்றல்சி	1842 — 1848
50.	வண. ஏடின் ஃப்ளெச்சர்	1846 — 1850
51.	திருமதி எலிசபேத் ஃப்ளெச்சர்	1846 — 1850
52.	வண. வில்லியம் ஹவுலன்ட்	1846 — 1892
53.	திருமதி ரூசன் ஹவுலன்ட்	1846 — 1887
54.	செல்வி மேரி ஏ. காப்பல்	1846 — 1848
55.	வண. வில்லியம் ஸ்கடர்	1847 — 1852
56.	திருமதி கதரீன் ஸ்கடர்	1847 — 1849
57.	வண. ஈ. பி. ஹேஸ்டிங்ஸ்	1847 — 1890
58.	திருமதி அன்னா ஹேஸ்டிங்ஸ்	1853 — 1891
59.	டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன்	1847 — 1874
60.	திருமதி மாகிரட் கிறீன்	1862 — 1874
61.	வண. ஜோசப் ரி. நொய்ஸ்	1849 — 1852
62.	திருமதி எலிசபேத் ஏ. நொய்ஸ்	1849 — 1852
63.	வண. சைரஸ் ரி. மில்ஸ்	1849 — 1853

64.	திருமதி சூசன் ரி. மில்ஸ்	1849 — 1853
65.	திரு. ரி. எஸ். பேர்ணல்	1849 — 1855
66.	திருமதி மார்த்தா எஸ். பேர்ணல்	1849 — 1855
67.	வண. மார்ஷல் டி. சாண்டர்ஸ்	1852 — 1871
68.	திருமதி ஜோர்ஜியன் கே. சாண்டர்ஸ்	1852 — 1868
69.	திருமதி கரலின் சாண்டர்ஸ்	1871 — 1871
70.	வண. நாதன் லோர்ட்	1853 — 1858
71.	திருமதி லோரா லோர்ட்	1853 — 1858
72.	வண. எம். எச். ஹிச்ச்கொக்	1858 — 1861
73.	திருமதி லூசி ஏ. ஹிச்ச்கொக்	1858 — 1861
74.	வண. ஜேம்ஸ் குவிக்	1858 — 1868
75.	திருமதி மரூயா ஈ. குவிக்	1858 — 1868
76.	வண. ஜேம்ஸ் பேட்ஸ்	1861 — 1863
77.	திருமதி சாரா பேட்ஸ்	1861 — 1863
77.	செல்வி ஹாரியட் ஈ. ரவுன்சென்ட்	1867 — 1882
78.	வண. டபிள்யூ. ஈ. டிறீமர்	1869 — 1878
79.	திருமதி எமிலி டிறீமர்	1869 — 1878
80.	திருமதி மகி வெப்ஸ்டர் ஜூட்	1869 — 1869
81.	செல்வி ஹெஸ்டர் ஏ. ஹில்லிஸ்	1870 — 1880
82.	வண. தொமஸ் எஸ். சிமித்	1871 — 1898
83.	திருமதி எமிலி எஃப். சிமித்	1871 — 1898
84.	செல்வி சூசன் ஹவுலன்ட்	1873 — 1925
85.	வண. சாமுவேல் டபிள்யூ ஹவுலன்ட்	1873 — 1898
86.	திருமதி ஈ. கே. ஹவுலன்ட்	1873 — 1898
87.	வண. ரிச்சர்ட் ஹெஸ்டிங்ஸ்	1879 — 1904
88.	திருமதி மினி ஹெஸ்டிங்ஸ்	1882 — 1904
89.	செல்வி மேரி லீச்	1880 — 1886
90.	செல்வி மாகிரட் லீச்	1880 — 1886
91.	திரு. ஜி. டபிள்யூ. லீச்	1880 — 1882
92.	செல்வி கேற் ஈ. ஹெஸ்டிங்ஸ்	1882 — 1891
93.	வண. ஏ. பெல்	1891 — 1892
94.	திருமதி மேரி பெல்	1891 — 1892
95.	டாக்டர் தொமஸ் ஸ்கொட்	1893 — 1913
96.	திருமதி மேரி ஸ்கொட்	1893 — 1913
97.	செல்வி கேற் மேயர்ஸ்	1893 — 1891
98.	டாக்டர் இசபெல் கேர்	1896 — 1937

99.	டாக்டர் மேரி இர்வின்	1866 — 1897
100.	வண. ஜி. ஜி. பிரவுண்	1899 — 1920
101.	திருமதி கிளாரா பிரவுண்	1899 — 1925
102.	டாக்டர் அன்னி எஃப். யங்	1899 — 1904
103.	செல்வி ஹெலன் றூட்	1899 — 1907
104.	வண. ஜே. எச். டிக்ஸன்	1900 — 1918
105.	திருமதி பிரான்செஸ் டிக்ஸன்	1900 — 1918
106.	செல்வி ஜூலியா எஃப். கிறீன்	1906 — 1910
107.	செல்வி ஸில்லா பற்றன்	1907 — 1909
108.	திரு. டபிள்யூ. ஈ. ஹிச்ச்கொக்	1908 — 1925
109.	திருமதி எச். ஏ. ஹிச்ச்கொக்	1908 — 1925
110.	திரு. ஆர்தர் ஏ. வார்ட்	1903 — 1935
111.	திருமதி அலிஸ் வார்ட்	1903 — 1935
112.	செல்வி லுலு புக் வால்டர்	1911 — 1952
113.	திரு. சார்ல்ஸ் மில்லர்	1914 — 1925
114.	திருமதி ஈடித் மில்லர்	1915 — 1925
115.	வண. ஜோன் பிக்னெல்	1902 — 1936
116.	திருமதி நெல்லி பிக்னெல்	1915 — 1936
117.	செல்வி லூசி ஏ. கிளார்க்	1911 — 1955
118.	கலாநிதி எச். சி. யோர்க்	1908 — 1913
119.	திருமதி எச். சி. யோர்க்	1908 — 1913
120.	திரு. லூயிஸ் ஃப்றிட்ஸ்	1905 — 1909
121.	திருமதி ஃப்றிட்ஸ்	1905 — 1909
122.	கலாநிதி மாக்ஸ் எச். ஹரிசன்	1919 — 1930
123.	திருமதி மினி ஹரிசன்	1913 — 1930
124.	திரு. சி. டபிள்யூ. ஃபெல்ப்ஸ்	1911 — 1932
125.	திருமதி ஃபெல்ப்ஸ்	1921 — 1932
126.	திரு. ரி. எஸ். ஒப்பன் ஹ்யம்	1934 — 1940
127.	திருமதி ரி. எஸ். ஒப்பன் ஹ்யம்	1934 — 1940
128.	திரு. ஈ. ஜி. நிக்கொல்ஸ்	1921 — 1925
129.	டாக்டர் உவில்லியம் ஜேம்ஸன்	1923 — 1938
130.	திருமதி கிளாடியஸ் ஜேம்ஸன்	1923 — 1938
131.	திரு. எட்சன் லொக்லூட்	1936 — 1969
132.	திருமதி டொறதி லொக்லூட்	1936 — 1969
133.	கலாநிதி எஸ். கே. பங்கர்	1937 — 1966
134.	திருமதி ரூத் பங்கர்	1937 — 1966
135.	கலாநிதி டபிள்யூ. ஆர். ஹோம்ஸ்	1947 — 1960
136.	திருமதி பிரான்செஸ் ஜே. ஹோம்ஸ்	1947 — 1960
137.	வண. டபிள்யூ. ஆர். சூஸ்பாக்	1949 — 1956
138.	திரு. சி. பி. பவிங்	1954 — 1972
139.	திருமதி சி. பி. பவிங்	1954 — 1972

பிற்சேர்க்கை (ஆ)

கிறிஸ்தவ தோத்திர பாடல்கள் இயற்றிய புலவர்கள் அட்டவணை

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார்

வண. லீவை ஸ்போல்டிங்
கலாநிதி டானியல் புவர்

யாழ்ப்பாணப் புலவர்கள்

அழகசுந்தரம் கிங்ஸ்பெரி	—	சாவகச்சேரி
அண்டலூட் உ. மு.	—	கொக்குவில்
அப்பாப்பிள்ளை ஜே. ரீ.	—	யாழ்ப்பாணம்
அருளானந்தம் தானியேல்	—	யாழ்ப்பாணம்
ஆழ்வாப்பிள்ளை ஜே. எஸ்.	—	கட்டைவேலி
யோன் சின்னத்தம்பி	—	உரும்பிராய்
ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை	—	நவாலி
ஆர்ணல்ட் எஸ். சி.	—	நவாலி
ஆபிரகாம் அல்லின்	—	காரைநகர்
இயேசுசகாயம் இ. த.	—	நவாலி
எவேட்ஸ் எட்வேட் அருளம்பலம்	—	அளவெட்டி
எவேட்ஸ் ஏரேமியா	—	வட்டுக்கோட்டை
ஏரேமியா எஸ். எஸ்.	—	தெல்லிப்பழை
கதிரவேற்பிள்ளை சி. ஏச்.	—	அராலி
கந்தையாபிள்ளை ச.	—	அளவெட்டி
குமாரசாமி ஏ. எம். கே.	—	சாவகச்சேரி
கிளாநென்ஸ் எல். வீ.	—	உடுப்பிட்டி
கிறிஸ்மஸ் எஸ். ஜி.	—	யாழ்ப்பாணம்
குமாரசுவாமிசங்கி கே. சி. பா.	—	தெல்லிப்பழை
குமாரசுவாமிசங்கி ஜே. உ. பா.	—	தெல்லிப்பழை
ஹென்ஸ்மன் ஜே. எஸ்.	—	சண்டிலிப்பாய்
செல்லத்துரை சா.	—	ஏழாலை
செல்லையா ஜே. வி.	—	அராலி
தாமோதரம்பிள்ளை சி. டபிள்யூ.	—	சிறுப்பிட்டி
நைல்ஸ் டி. பி.	—	யாழ்ப்பாணம்
ஹட்சின்ஸ் துரையப்பாபிள்ளை	—	தெல்லிப்பழை
பரமசாமி ஹட்சன்	—	சண்டிலிப்பாய்
பிறெக்கன் றிட்ஜ் ஆர்.	—	யாழ்ப்பாணம்

பிற்சேர்க்கை (இ)

வட்டுக்கோட்டைச் செரினரியிற் கற்பித்த
ஆசிரியர்கள் அட்டவணை

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார்

கலாநிதி டானியல் புவர்
கலாநிதி எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன்
வைத்திய கலாநிதி நாதன் வார்ட்
வண. எட்வேட் கோப்
வண. ரெபேர்ட் வைமன்
வண. எஸ். ஜி. விற்றல்சி
வண. ஈ. பி. ஹேஸ்டிங்ஸ்
வண. சைரஸ் ரி. மில்ஸ்
வண. ஜே. ஆர். எக்கார்ட்
வண. உவில்லியம் ஸ்கடர்
வண. மார்ஷல் சான்டேர்ஸ்
வண. ஜோன் சிமித்

இலங்கையர்

திரு. காபிரியேல் திசேரா
திரு. நதானியல் நைல்ஸ்
திரு. ஜோர்ஜ் கிரிஸ்வால்ட்
திரு. சாமுவேல் யூசெஸ்டர்
திரு. ஹென்றி மாட்டின்
திரு. ஜோர்ஜ் டாஷியல்
திரு. ஈ. வாரன்
திரு. விஸ்போன ஃவோக்
திரு. பி. கே. ஹசல்ரைன்
திரு. உவில்லியம் ரெனன்ற்
திரு. ஜே. கிரெகரி
திரு. எலிசா ரெக்லூட்
திரு. டானியல் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை
திரு. எரேமியா எவாட்ஸ்
திரு. வில்லியம் நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை
திரு. ஆசா லைமன்
திரு. டி. ஏச். கிளார்க்
திரு. பி. ஏச். நைஸ்
திரு. ஆர். பிரெக்கன்றிட்ச்
திரு. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை
திரு. சொலமன் உவில்லியம்ஸ்

பிற்சேர்க்கை (ஈ)

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் சேர்ந்துகொள்வதற்கு வேண்டப்பட்ட தகைமைகள்

1. புதிய ஏற்பாட்டை ஆங்கிலத்தில் விளக்கத்துடன் வாசிக்கக் கூடிய ஆற்றல்.
2. “முதற் பாடங்கள்” என்ற நூல்களில் நடாத்தப்படும் பரீட்சையிற் சித்தி.
3. ஆங்கிலத்தில், கரும்பலகையிலாவது தெளிவாக எழுதக் கூடிய திறமை.
4. பேணத்தடியினால் நன்றாக எழுதக்கூடிய ஆற்றல்.
5. புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் சிரமமின்றியும் விளக்கமாகவும் வாசிக்குந் திறன்.
6. பின்வரும் நூல்களில் நல்லறிவு — “ஞானப்பால்”, “ஞான தீபிகை”, “வேதப் பொழிப்பு”.
7. தமிழ்க் கணித வாய்பாட்டை அல்லது ஆங்கிலக் கணித வாய்பாட்டின் அடிப்படை விதிகளை அறிந்திருத்தல்.
8. பின்வரும் நூல்களில் நல்லறிவு — ஓளவையார் முதுமொழி, இலக்கணச் சுருக்கம், உரிச்சொல் நிகண்டு.

செமினரி அறிக்கை 1841.

மிஷன்கள் பணிபுரிந்த யாழ்ப்பாணக் கோவிற்பற்றுக்கள்

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலிருந்த

கோவிற்பற்றுக்களின் தொகை 32

அமெரிக்கன்மிஷன் பணியாற்றிய

கோவிற்பற்றுக்கள் 17 — சனத்தொகை 126,631

சி. எம். எஸ். பணியாற்றிய

கோவிற்பற்றுக்கள் 10 — சனத்தொகை 44,458

மெதடிஸ்தமிஷன் பணியாற்றிய

கோவிற்பற்றுக்கள் 3 — சனத்தொகை 35,251

Levi Spaulding — Proceedings of the

South India Missionary Conference 1858

பிற்சேர்க்கை (உ)

அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் ஆறுமுகநாவலர் பற்றிய குறிப்புகள்

Missionary Herald — May - 1851

வண. உவில்லியம் ஸ்கடர் அவர்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிர்ப்புத் தீவிரமாகப் பரவி வருகின்றது என்று எழுதுகின்றார். “இதுவரை காலமும் அவர்கள் மிஷனரிமாரின் முயற்சிகளை ஏளனத்துடன் பார்த்து வந்தனர். ஆனால் இப்பொழுதோ கிறிஸ்தவத்தின் உத்வேகத்திற்குக் கண்முடிகளாக இராமல், தமது முறைமைகளைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர். அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு அச்சகத்தை அமைத்துப் பாடசாலைப் புத்தகங்களை வழங்கி வருகின்றனர். அப் பாடசாலைப் புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் நாம் வழங்கும் நூல்களைப் போலவே இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் ஜீவனுள்ள மெய்யான ஒரே கடவுளின் பெயரை நீக்கிவிட்டுத் தமது கடவுளரின் பெயர்களைப் போடுகின்றனர். அவர்களிடம் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. அப் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான நிதியை திறமையாகவும் ஒழுங்காகவும் சேர்த்து வருகின்றனர்.”

Missionary Herald — July - 1855

வண. மைக்ஸ் அவர்கள், “வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள அச்சகத்திலிருந்து அஞ்ஞானத்திற்குச் சார்பாகவும் கிறிஸ்தவத்திற்கு விரோதமாகவும் நூல்களும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் அச்சிடப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுவது யாழ்ப்பாணத்தில் இப்பொழுது தோன்றியுள்ள ஒரு புதுமையாக இருக்கின்றது” என்று எழுதுகின்றார்.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS

ALUMINUM HYDRATE - 1911

The following table shows the results of the analysis of aluminum hydrate prepared by the method of ...

Element	Found (%)	Calculated (%)
Aluminum	20.3	20.3
Hydrogen	1.7	1.7
Oxygen	77.9	77.9

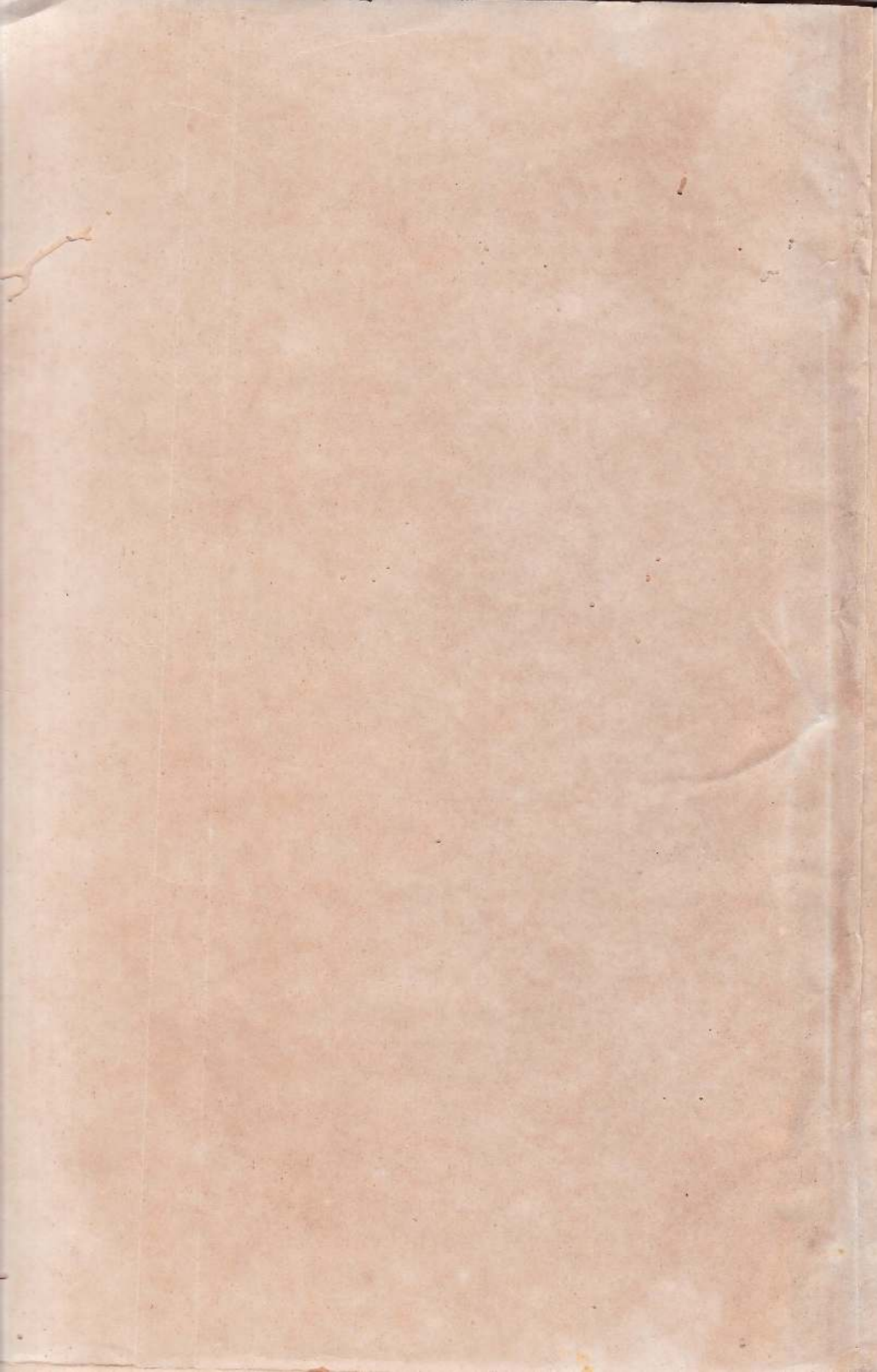
The results of the analysis are in good agreement with the theoretical composition of aluminum hydrate, $Al(OH)_3$.

ALUMINUM HYDRATE - 1911

The following table shows the results of the analysis of aluminum hydrate prepared by the method of ...

Element	Found (%)	Calculated (%)
Aluminum	20.3	20.3
Hydrogen	1.7	1.7
Oxygen	77.9	77.9

The results of the analysis are in good agreement with the theoretical composition of aluminum hydrate, $Al(OH)_3$.

Jaffna College Publications

அமெரிக்கன் மிஷனும் இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும்
— எஸ். ஜெபநேசன்

Bunker Memorial Lectures

The Crisis in Modern Society
— S. G. SAIYIDAIN (1969)

Tamil Humanism, the Classical Period
— XAVIER S. THANINAYAGAM (1972)

Christianity Traditional Cultures and Nationalism
The South Asian Experience
— SINNAPPAH ARASARATNAM (1978)

Education and National Development
MALCOLM S. ADISESHIAH (1983)

Reflections on the Humanities in a Democratic Culture
— J. W. BICKNELL (*In the press*)

A History of Jaffna College 1923 — 1980
— S. KULANDRAN (*In the press*)

A Century of English Education
— J. V. CHELLIAH (*Reprint*)

அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் சரித்திரம்
— C. D. வேலுப்பிள்ளை (முதய பதிப்பு)